

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ผลของภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องทีอ่าน ช่างความจำระยะสั้น
ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

โดย

สุมาลี ชีโนกุล

สนับสนุนโดย

สถาบันวิจัยภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ทุนส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ปี พ.ศ. 2539

จพ
ค 15
009230

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ผลของภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น
ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

โดย

สุมาลี ชีโนกุล

สนับสนุนโดย

ทุนส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ปี พ.ศ. 2539

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2540

Research Project: The Effects of Background Knowledge of the Reading Content, Short-term Memory Span, Language Knowledge Related to English Reading on English Reading Skills
Conducted By: Sumalee Chinokul
Year: 1997

ABSTRACT

This study was designed to investigate the relationships between some of the main factors expected to affect the achievement of English reading comprehension of 130 English majors who were studying in the academic year 1996, in the Faculty of Education, Chulalongkorn University. The main variables were background knowledge of the reading content (BACKG), language knowledge related to English reading skills (LANG), and short-term memory span (DS). This study also aimed at examining the extent to which the independent variables can predict the variance of the English reading comprehension scores when the students' individual factors were controlled. In addition, the index estimating the effectiveness of the students' English reading skills was performed. The instruments used consisted of three sets of tests; i.e., reading comprehension test, the test of language knowledge related to English reading skills and Digit Span subtest to measure short-term memory span. Other instruments included rating scale questions to measure students' background on the reading content and a questionnaire to elicit the students' individual factors (their academic and personal backgrounds)

The data were analyzed by means of descriptive statistics, correlation, and multiple regressions. Results indicated that

1) correlation coefficients between reading comprehension and the three variables: BACKG, LANG, and DS were 0.52, 0.44 and 0.38, respectively. All these coefficients were statistically significant at 0.01 level;

2) when the data on personal background of students (their backgrounds in social standing and economic status, academic, and activity involvement) together with the main independent variables were subjected to stepwise multiple regression it was found that the main variables which could best predict the variance of the students' reading comprehension scores were BACKG, LANG, DS, and the students whose concentration was science instead of Arts in high school (M1). All together these variables could explain up to 51.31% of the variance of the reading comprehension scores. The index of the effectiveness of the students' English reading skills (READ) was set as follows:

$$READ = -5.28 + 1.51BACKG + 0.18LANG + 2.79M1 + 0.29DS;$$

3) there was statistical evidence to support the Interactive Model of Reading Comprehension; that is, second language readers were likely to use their background knowledge of the reading content and their personal background which has been formed in themselves as "schema" as well as their ability to hold what they read in their short-term memory to interact with their second language knowledge to help understand the reading text better.

บทคัดย่อ

ชื่อโครงการ ผลของภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน ช่วงเวลาจำระยะสั้น ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัย สุมาลี ชีโนกุล

ปี พ.ศ. 2540

วัตถุประสงค์สำคัญในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สำคัญบางตัว (ได้แก่ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงเวลาจำระยะสั้น) กับสัมฤทธิ์ผลของคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาในภาคปลาย ปีการศึกษา 2539 จำนวน 130 คน และเพื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรเหล่านี้ที่สามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเมื่อมีการควบคุมภูมิหลังของนิสิต รวมถึงการพัฒนาดัชนีชี้ให้เห็นถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบ 3 ชุด ได้แก่ แบบสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบวัดช่วงความจำระยะสั้น นอกจากนี้ยังมีแบบวัดภูมิหลังเนื้อหาของเรื่องที้อ่านตามการรับรู้ และแบบสอบถามภูมิหลังของนิสิต การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

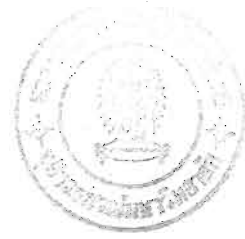
1. คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กับภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.52, 0.44 และ 0.38 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

2. จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณโดยวิธี stepwise โดยนำตัวแปรภูมิหลังของนิสิตในด้านสังคม ด้านวิชาการและกิจกรรมเข้าศึกษาร่วมกับตัวแปรต้น พบว่าตัวแปรสำคัญที่ร่วมทำนายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 51.31 ได้แก่ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงเวลาจำระยะสั้น และโปรแกรมการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบวิทยาศาสตร์ จากการวิเคราะห์พบว่าดัชนีชี้ให้เห็นถึงสัมฤทธิ์ผลของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ในรูปคะแนนดิบเป็นดังนี้

$$\begin{aligned} \text{คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ} = & -5.28 + 1.51 (\text{ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน}) + \\ & 0.18 (\text{ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ}) + 2.79 (\text{โปรแกรมการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบวิทยาศาสตร์}) + 0.29 (\text{ช่วงความจำระยะสั้น}) \end{aligned}$$

3. งานวิจัยนี้มีหลักฐานทางสถิติพอจะสนับสนุนทฤษฎีการอ่านตามแนวทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) กล่าวคือ นอกจากความรู้ในภาษาที่สองแล้ว ผู้อ่านในภาษาที่สองมีแนวโน้มที่จะใช้ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที้อ่าน ประสพการณ์ส่วนตัวที่สั่งสมรวมอยู่ในตัวผู้อ่านในรูปโครงสร้างความรู้ (Schema) ความสามารถในการเก็บข้อความที้อ่านในความจำระยะสั้นมาประกอบ เพื่อช่วยให้เข้าใจบทอ่านได้ดีขึ้น

คำนำ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่นิสิต/นักศึกษาไทยมีโอกาสมิใช่มาก และมีความสำคัญต่อการศึกษา การดำรงชีวิต ตลอดจนความก้าวหน้าในอาชีพการงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในยุคปัจจุบัน ซึ่งการติดตามข่าวสารข้อมูล วิทยาการ และเทคโนโลยีที่กำลังเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว มีความจำเป็น นอกจากนี้เอกสารสิ่งพิมพ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ ตลอดจนข้อมูลที่อยู่ในรูปสื่อคอมพิวเตอร์มีอยู่อย่างแพร่หลาย การศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่านจึงเป็นวิธีที่สะดวก อีกทั้งผู้อ่านยังมีเวลาที่จะไตร่ตรอง ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือก และเปรียบเทียบสิ่งต่าง ๆ ที่อ่านด้วย ผู้ที่มีทักษะการอ่านดีจึงได้เปรียบ การศึกษาถึงปัจจัยที่มีส่วนสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะเป็นประโยชน์แก่อาจารย์ นักการศึกษา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ โดยจะสามารถใช้ผลงานวิจัยเป็นแนวทางในการพิจารณาพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนปรับเนื้อหาและวิธีการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนในการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนให้เหมาะสม เพื่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และประสิทธิภาพการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยความเอื้อเฟื้อจากบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ สุขมลสันต์ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน คณาจารย์สายวิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชาสารัตถศึกษา และที่สำคัญที่สุด ขอขอบคุณฝ่ายวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เล็งเห็นถึงความสำคัญของงานวิจัยนี้ และได้กรุณาอนุมัติเงินสนับสนุนในการทำวิจัย

สุมาลี ชีโนกุล

กรกฎาคม 2540

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญแผนภาพ	ช
บทที่ 1 : บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
สมมุติฐานของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ข้อตกลงเบื้องต้น	4
ข้อจำกัด	4
นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	6
บทที่ 2 : วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	7
กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี	7
กรอบความคิดกระบวนการอ่าน	8
ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่าน	9
ความจำระยะสั้นกับทักษะการอ่าน	12
ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านกับทักษะการอ่าน	14
ภูมิหลังของผู้อ่านกับทักษะการอ่าน	18
ภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม	18
ภูมิหลังด้านวิชาการ	21
ภูมิหลังด้านกิจกรรม	24

	หน้า
บทที่ 3 : วิธีดำเนินการวิจัย	26
ระเบียบวิธีวิจัย	26
กลุ่มตัวอย่าง	26
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	26
เครื่องมือในการวิจัย	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 4 : ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
สภาพทั่วไปของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัย	36
สภาพภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม	36
สภาพภูมิหลังด้านวิชาการ	38
สภาพภูมิหลังด้านกิจกรรม	41
ข้อมูลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังด้านเนื้อหา ของเรื่องอ่าน ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษา อังกฤษ ช่วงความจำระยะสั้นกับทักษะการอ่านภาษา อังกฤษ	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของคะแนนตัวแปรต้น และตัวแปรตาม	44
การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปร ภูมิลักษณ์กับตัวแปรตาม	59
การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ	64
การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ	68
บทที่ 5 : สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	69
สรุปผลการวิจัย	70
การอภิปรายผล	73
ผลของงานวิจัยที่นำมาใช้สนับสนุนทฤษฎีการอ่าน	73
ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้สอดคล้องหรือขัดแย้งกับข้อค้นพบ จากงานวิจัยในอดีต	75

	หน้า
ข้อเสนอแนะ	79
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ทางครุศึกษา	79
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป	81
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	96
ภาคผนวก ก หลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	97
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	108
ภาคผนวก ค แบบสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินภูมิหลังของเรื่องที่อ่าน	109
ภาคผนวก ง แบบสอบวัดช่วงความจำระยะสั้น	113
ภาคผนวก จ แบบสอบความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ	115
ภาคผนวก ฉ แบบสอบถามข้อมูลภูมิหลังของนิสิต	120
สารบัญญัตราง	
ตารางที่ 2.1 การแสดงโครงสร้างความรู้ของข้อมูล	15
ตารางที่ 3.1 สรุปลักษณะที่ใช้ในการวิจัยและการวัด	27
ตารางที่ 3.2 การวิเคราะห์เนื้อหาของแบบสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	29
ตารางที่ 4.1 ค่าสถิติแสดงสภาพเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้	37
ตารางที่ 4.2 ค่าสถิติแสดงภูมิหลังทางวิชาการที่เกี่ยวข้องก่อนเข้าศึกษา ในคณะครุศาสตร์	39
ตารางที่ 4.3 ค่าสถิติแสดงสภาพภูมิหลังวิชาการจำแนกตามวิชาเอกคู่ และ สาขาวิชาที่นิสิตเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์	40
ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติแสดงคะแนนภูมิหลังทางวิชาการของนิสิต	41
ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติแสดงภูมิหลังกิจกรรมภาษาอังกฤษที่นิสิตได้กระทำ	41
ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติแสดงสภาพภูมิหลังกิจกรรมจำแนกตามโอกาส ในการเดินทางไปต่างประเทศ	43

ตารางที่ 4.7 คำขมิ้มเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนสูงสุด และต่ำสุดของคะแนนภูมิหลังของเรื่องที่อ่าน ความรู้ ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงความจำ ระยะสั้น และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	44
ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด	45
ตารางที่ 4.9 คะแนนร้อยละของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำแนกตาม ลักษณะของเนื้อหาคำถามที่นิสิตทำได้เรียงจากสูงสุดไปต่ำสุด	46
ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากสูงสุดไปต่ำสุด	48
ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ภาษาเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด	50
ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้ที่เกี่ยวกับคำเชื่อมต่าง ๆ เรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด	51
ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับคำอุปสรรค ปัจจัย และรากคำเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด	52
ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของคะแนน cloze test เรียงลำดับจากคะแนน สูงสุดไปต่ำสุด	53
ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับคำที่อ้างถึงเรียงลำดับ จากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด	54
ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของคะแนนการวิเคราะห์ประโยค เรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด	55
ตารางที่ 4.17 สรุปข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและต่ำสุด ของคะแนนทักษะย่อยทางภาษา	56
ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของคะแนนภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน เรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด	57
ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของคะแนนช่วงความจำระยะสั้นเรียงลำดับ จากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด	58
ตารางที่ 4.20 ตัวอักษรย่อที่ใช้แทนชื่อตัวแปรต่าง ๆ และลักษณะของตัวแปร	60

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับกันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในฐานะภาษาสากล เฉพาะในส่วนของผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมีมากถึง 250,000 คน (Broughton, 1980) ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมืองระหว่างประเทศและการศึกษา กล่าวคือภาษาอังกฤษ เป็นภาษาหลักที่ใช้ในหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ เป็นภาษาที่ใช้ในข้อตกลงระหว่างชาติ เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่วิชาการใหม่ ๆ และเป็นภาษาที่ใช้ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่าง ๆ ภาษาอังกฤษยิ่งทวีบทบาทสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์ โดยที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้มากในการสื่อสารคมนาคมในวงการวิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวารสารและหนังสือพิมพ์ และในปัจจุบันในขณะที่การติดต่อสื่อสารกระทำได้อย่างสะดวกรวดเร็ว โดยสามารถใช้ระบบ Electronic mail ในการติดต่อถึงกัน และการใช้เครือข่าย Internet ในการสืบค้นข้อมูลทั้งในวงการศึกษาศาสตร์และธุรกิจ ภาษาอังกฤษก็เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสารนี้ด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่า มนุษย์ในสังคมปัจจุบัน หากไม่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษก็อาจจะยากที่จะก้าวทันความเจริญก้าวหน้าในปัจจุบันได้

สำหรับประเทศไทยภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญที่สุดในฐานะภาษาต่างประเทศที่ใช้ติดต่อระหว่างประเทศ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษมีส่วนสำคัญในการศึกษาและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ภาษาอังกฤษมีบทบาทอย่างมากในการประกอบอาชีพ นับตั้งแต่การสอบคัดเลือกเข้าทำงาน การปฏิบัติงาน การเลือกตำแหน่งงาน ตลอดจนการดำเนินธุรกิจให้ดูสว่าง มหาวิทยาลัยซึ่งมีบทบาทสำคัญในการผลิตกำลังคนสำหรับพัฒนาประเทศจึงส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ ในเรื่องนี้ วิจิตร ศรีสอาน (2530 : 10) กล่าวว่า “ผู้ใช้บัณฑิตในวงการธุรกิจมีความเห็นว่า บัณฑิตในวงการธุรกิจควรมีลักษณะดังนี้คือ เป็นคนซื่อสัตย์ คนสู้งานและเก่งภาษาอังกฤษ” อภิรัช พันธเสน (2530 : 80-81) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวโน้มพัฒนาการของโลกและประเทศไทยในอนาคต (พ.ศ.2563) กับการพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาในอนาคต ซึ่งมีประเด็นหนึ่งกล่าวว่า เนื่องจากสังคมเปลี่ยนไป บัณฑิตในอนาคตควรจะต้องรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ทางด้านอาชีพการงานในอนาคต

นักวิชาการการศึกษาของประเทศไทยตระหนักดีถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่มีต่อการศึกษา การค้นคว้าวิจัย การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงได้บรรจุรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาภาษาต่างประเทศในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการทุกระดับ กล่าวคือ ในระดับประถมศึกษาตอนต้น กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในระดับประถมศึกษาตอนปลายมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 3 หรือ 5

ชั่วโมง ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 4 หรือ 6 ชั่วโมง และในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 4 หรือ 6 หรือ 8 ชั่วโมง สำหรับนักเรียนสายทั่วไป นักเรียนสายวิทย์ และนักเรียนสายศิลป์ ตามลำดับ ทั้งนี้ กรมวิชาการ (2539) ได้ระบุในหลักสูตรถึงจุดมุ่งหมายของการกำหนดให้มีวิชาการอ่านภาษาอังกฤษว่า เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักแสวงหาความรู้จากการอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายหลักคือ ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สำหรับในระดับอุดมศึกษานั้น มหาวิทยาลัยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาบังคับ เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาค้นคว้าและพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ อันจะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประกอบอาชีพต่อไป ในส่วนของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้นักศึกษาระดับปีที่ 1 เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2 เป็นรายวิชาบังคับ (6 หน่วยกิต) และนักศึกษาระดับปีที่ 2 เรียนรายวิชาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และ ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน (4 หน่วยกิต) วิชาดังกล่าวจัดให้อยู่ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป โดยมีสถาบันภาษาเป็นหน่วยงานให้บริการการเรียนการสอนแก่นักศึกษา

ในฐานะภาษาต่างประเทศทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นและมีโอกาสใช้มากที่สุดคือ ทักษะการอ่าน (Anderson 1984; Eskey, 1975) ทักษะอ่านเป็นทักษะที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาตนเองได้ เป็นทักษะที่มีความจำเป็นในการศึกษาในระดับชั้นที่สูงขึ้น และในการประกอบอาชีพ ซึ่งจะเห็นได้จากผลของงานวิจัยที่พบว่า บุคลากรทั้งในหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจใช้ทักษะอ่านมากที่สุด โดยใช้ในการอ่านเอกสารและวารสาร (นิภา สอนสอดจิต, 2523) และในส่วนของวงการธุรกิจ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก็เป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดเช่นกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการค้นคว้าและปฏิบัติงาน (อุษา กาญจนสถิตย์, 2523)

แม้ว่าการศึกษาในประเทศไทยจะเน้นให้ความสำคัญต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แต่เป็นที่น่าสังเกตจากงานวิจัยหลายเรื่อง ซึ่งพบว่าความสามารถของนิสิตและนักศึกษาไทยในการอ่านภาษาอังกฤษไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ (กอบลาภ ต้นสกุล, 2526 ; คณิงนิจ รัตนภิญโญพงษ์, 2526 ; กุสุมา มานะสุนทร, 2519 ; คารณี ภูมวรรณ, 2516) แม้กระทั่งนิสิตและนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษในสถาบันฝึกหัดครูที่จะต้องออกมาสอนนักเรียนตามโรงเรียนก็มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับที่ค่อนข้างต่ำ (อุไร ดุลยเกษม, 2529 ; ฉวีวุฒิ ฌ ปิ่น, 2521) Carrell และ Eistenhold (1988) ตั้งข้อสังเกตถึงความล้มเหลวในการสอนอ่านว่า ในการสอนอ่านครูมักเน้นเฉพาะด้านความรู้ทางภาษาของนักเรียนและการทำความเข้าใจบทอ่าน โดยอาศัยความรู้ทางภาษาเท่านั้น ในบริบทของไทย มีงานวิจัยที่สอดคล้องกัน คืองานวิจัยของ อิศรา สาระงม (2529) และสุมณฑา วิรุฬญาณ (2530) ซึ่งพบว่า ครูส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนการอ่านอยู่มาก และยังมีวิธีการสอนการอ่านด้วยการแปล และให้ความสำคัญในตัวศัพท์ ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านน้อย นักเรียนจึงต้องพยายามทำความเข้าใจทุกคำที่ปรากฏอยู่ในประโยค และทุกประโยคที่อยู่ในข้อความที่อ่าน โดยเชื่อว่าความเข้าใจในเรื่องที่อ่านจะได้มาจากสิ่งที่เขียนไว้ในบทอ่านเท่านั้น และ

ถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจก็เป็นเพราะความบกพร่องทางภาษาของผู้อ่านเอง เช่น ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ ไม่เข้าใจโครงสร้าง ความเข้าใจกระบวนการอ่านแบบนี้ เป็นการมองกระบวนการอ่านจากบทอ่านเท่านั้น โดยมีได้คำนึงถึงความรู้และประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านอาจนำมาช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์กับบทอ่าน เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านแต่อย่างใด

ตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ของกลุ่มนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับบทอ่าน หรือระหว่างพื้นความรู้ของผู้อ่านกับเนื้อหาในบทอ่าน ในการอ่านผู้อ่านต้องมีพื้นความรู้ด้านภาษาและด้านเนื้อหา และสามารถเชื่อมโยงพื้นความรู้นั้นเข้ากับเนื้อหาในบทอ่านได้ จึงจะเกิดความเข้าใจในการอ่าน นอกจากนั้นยังมีผลงานวิจัย (Dolan, 1991) ที่พบว่าช่วงความจำระยะสั้น (short-term memory span) มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ในการอ่านผู้อ่านจะต้องใช้กระบวนการถอดรหัสของข้อมูลที่ผ่านสายตาอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่มีความจำระยะสั้นดีจะสามารถจำข้อความที่อ่านไปแล้วได้นาน ในขณะที่จะต้องอ่านข้อความต่อไป จึงทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านภาษา ภูมิหลังของเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น รวมถึงภูมิหลังของนิสิต/นักศึกษาที่อาจส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในกลุ่มตัวอย่างเดียวกัน จะทำให้เข้าใจกระบวนการอ่านซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนได้ในระดับหนึ่ง ผลของการวิจัยถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่อาจมีผลต่อความสามารถในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิต/นักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มของนิสิต/นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สามารถนำมาใช้พัฒนาเนื้อหาวิชาในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของนิสิต/นักศึกษาในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งจะได้นำความรู้นี้ไปถ่ายทอดแก่นักเรียนเมื่อจบการศึกษา และไปประกอบวิชาชีพครูในโอกาสต่อไปอีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มหลักฐานข้อมูลวิจัยในสาขาการสอนภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ประยุกต์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้จัดทำการศึกษา เรื่อง “ผลของภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ” โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนิสิตคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2539

วัตถุประสงค์ ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านจากการรับรู้ ช่วงความจำระยะสั้น และระดับความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ภูมิหลังของนิสิตและทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3. เพื่อศึกษาว่าตัวแปรต้น 3 ตัว คือ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น และความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ จะสามารถทำนายหรือร่วมทำนายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตได้มากน้อยเพียงไรเมื่อควบคุมภูมิหลังของนิสิต

สมมุติฐานของการวิจัย

ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษและช่วงความจำระยะสั้นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. งานวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษา ก) ตัวแปรต้น 3 ตัว คือ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น และ ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ข) ตัวแปรตามคือ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ค) ตัวแปรควบคุมคือ ภูมิหลังของนิสิต ซึ่งในงานวิจัยนี้จะแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ 1) ภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม 2) ภูมิหลังด้านวิชาการ และ 3) ภูมิหลังด้านกิจกรรม (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในการนิยามศัพท์)
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในภาคปลาย ปีการศึกษา 2539 ที่คณะครุศาสตร์ทุกชั้นปีทุกคน รวม 130 คน
3. การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น คือ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และตัวแปรตามคือทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อควบคุมภูมิหลังของนิสิตที่กล่าวข้างต้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดกรอบการวิจัยตามแนวทฤษฎีการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model)

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผู้วิจัยได้เลือกจากงานวิจัยอื่น และที่จัดสร้างขึ้นใหม่ เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ ได้ผ่านการตรวจสอบในเรื่องความตรง (validity) และความเที่ยง (reliability) และทดลองใช้พร้อมแก้ไขแล้ว จึงมีคุณภาพดีและสามารถใช้วัดตัวแปรที่กำหนดได้
2. เนื่องจากการเก็บข้อมูลกระทำในชั้นเรียน โดยที่อาจารย์ผู้สอนอยู่ด้วย นิสิตใช้ความสามารถในการอ่านอย่างเต็มที่ ตั้งใจทำแบบทดสอบและให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ข้อจำกัด

งานวิจัยนี้ไม่สามารถจะครอบคลุมตัวแปรทั้งหมดที่อาจจะเกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตสาขาวิชาเอกภาษาอังกฤษคณะครุศาสตร์ได้ เนื่องจากตัวแปรดังกล่าวมีจำนวนมาก ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พยายามคัดเลือกตัวแปรที่สำคัญ ไม่มีปัญหาในการวัด

มีนิยามเชิงปฏิบัติการเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในสาขาวิชา และเป็นตัวแปรที่เมื่อศึกษาแล้วพอที่จะมีการจัดการเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อให้เกิดผลต่อการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

- 1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ**
หมายถึง ความสามารถในการอ่าน เข้าใจ และตีความในบทอ่านภาษาอังกฤษโดยยึดถือข้อมูลที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านเป็นสาระสำคัญ
- 2. ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน**
หมายถึง ระดับความรู้ด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านจากการประเมินตามการรับรู้ของผู้อ่าน
- 3. ช่วงความจำระยะสั้น**
หมายถึงดัชนีที่ชี้ให้เห็นถึงช่วงจำกัดของความจำระยะสั้น ซึ่งผู้อ่านจะสามารถจำข้อความได้ถูกต้องก่อนที่จะลืมเมื่อมีข้อมูลใหม่เข้ามาแทนที่ ช่วงความจำระยะสั้นนี้จะวัดโดยแบบสอบถามย่อในการวัดความจำเกี่ยวกับชุดตัวเลข Digit Span Subtest of the Wechsler Intelligence Scale for Children Revised (WISC-R) ซึ่งใช้ในงานวิจัยของ Dunkel P.A. et al. (1989) ในการวัดช่วงความจำระยะสั้นของนักศึกษาอเมริกันและต่างชาติ จึงสามารถนำมาใช้วัดช่วงความจำระยะสั้นของนิสิตไทยได้ (ดูเพิ่มเติม ในการอธิบายเครื่องมือการวิจัย)
- 4. ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ**
หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยความรู้ที่เกี่ยวข้องในทักษะย่อยต่างๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ภาษาอังกฤษ การใช้ตัวนำข้อความ (discourse markers) ความรู้เกี่ยวกับคำอุปสรรค (prefix) ปัจจัย (suffix) และรากคำ (root) ความสามารถในการระบุถึงคำอ้างอิง (reference terms) ความสามารถในการใช้บริบทช่วยในการเติมคำที่ขาดหายไป (cloze test) และการวิเคราะห์โครงสร้างในประโยคภาษาอังกฤษ
- 5. ภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม**
ได้แก่ สถานภาพของนิสิต เช่น อายุ ภูมิลำเนา และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว
- 6. ภูมิหลังด้านวิชาการ**
ได้แก่ ข้อมูลการสั่งสมด้านวิชาการ เช่น พื้นความรู้เดิมทางด้านภาษาอังกฤษ คะแนนรายวิชาการอ่านและการตีความภาษาอังกฤษ ระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยผลการเรียน โปรแกรมการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และภาระการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
- 7. ภูมิหลังด้านกิจกรรม**
ได้แก่ ข้อมูลการประกอบกิจกรรมที่จะส่งผลถึงการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การได้มีโอกาสเดินทางไปในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษและการใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ

8. พื้นความรู้เดิมทางด้านภาษาอังกฤษ

หมายถึง คะแนนรวมที่ได้จากการประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน ในการเรียนของนิสิตในรายวิชา พื้นฐานภาษาอังกฤษ 1

9. ภาระการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

หมายถึง จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่เปิดสอนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นับจากที่เริ่มเป็นนิสิตจนถึงภาคต้นปีการศึกษา 2539

10. นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ

หมายถึง นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1-4 ที่เลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกคู่ และวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นสูง (ภาษาอังกฤษสายเดี่ยว) ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2531 และ 2538 (ภาคผนวก ก)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ประโยชน์ในทางวิชาการเชิงการวิจัย วิจัยนี้สามารถใช้เป็นแนวทางการวิจัยในเรื่องกระบวนการอ่านภาษาต่างประเทศ (foreign language reading process) โดยมีกรอบแนวคิดทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ในการกำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ซึ่งผลงานวิจัยจะสามารถนำมาใช้ในการสร้างและพัฒนาแนวคิดทฤษฎีวิธีการสอนการอ่านในภาษาต่างประเทศได้ โดยเฉพาะในบริบทของประเทศไทย
2. ประโยชน์ในทางวิชาการเชิงครุศึกษา การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นที่ศึกษาทั้งหมด ได้แก่ ภูมิหลังของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้นและความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และตัวแปรตาม คือทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้เข้าใจกระบวนการอ่านได้มากขึ้น ซึ่งสามารถนำความรู้นี้มาใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน การจัดทำเนื้อหา และการพัฒนาเทคนิคการสอนการอ่านภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถนำข้อค้นพบมาประยุกต์ใช้กับการสอนในรายวิชา 2701279 การพัฒนาทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยรับผิดชอบอยู่ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดยตรง
3. ประโยชน์ในทางปฏิบัติ สามารถนำผลวิจัยมาใช้ในการพยากรณ์ได้ว่านิสิตที่มีลักษณะเหมือนตัวแปรต้น โดยที่มีลักษณะภูมิหลังคล้ายคลึงกับข้อมูลที่ศึกษา จะมีผลอย่างไรตามตัวแปรตาม และที่สำคัญผลของงานวิจัยนี้ ถือเป็นการพัฒนาดัชนีที่อาจชี้ให้เห็นปัจจัยที่มีแนวโน้มส่งผลถึงสัมฤทธิ์ผลของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตครุศาสตร์ได้

บทที่ 2

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

การนำเสนอวรรณคดีที่เกี่ยวข้องในบทนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอสาระในแนวคิดทฤษฎี และข้อค้นพบจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นการกำหนดขอบเขตและกรอบแนวคิด (conceptual framework) สำหรับการวิจัยครั้งนี้

กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี

แผนภาพที่ 2.1 : กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและบทอ่าน

ผู้วิจัยได้สรุปกรอบความคิดเชิงทฤษฎีของกระบวนการอ่านที่ใช้ในงานวิจัยฉบับนี้ โดยยึดแนวทฤษฎีการอ่านแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) ตามแผนภาพที่ 2.1 กล่าวคือ กระบวนการอ่านเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านและบทอ่าน ผู้อ่านจะไม่ยึดเพียงข้อมูลการวิเคราะห์ที่ได้จากภาษาในบทอ่าน ซึ่งเป็นกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (bottom-up process) เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเท่านั้น แต่จะใช้ความคิดที่ได้จากประสบการณ์ภูมิหลังของเรื่อง ตลอดจนทักษะของผู้อ่านเพื่อการตั้งสมมุติฐาน สร้างมโนทัศน์และคาดเดาเรื่องที่อ่านประกอบด้วย ซึ่งถือเป็นกระบวนการอ่านแบบบนลงล่าง (top-down process) เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น (Stanovich, 1980) กระบวนการทั้งสองนี้จะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันโดยไม่รู้ตัว เมื่อใดที่กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บนเกิดปัญหาขึ้น โดยอาจเป็นเพราะความกำกวมของภาษาในบทอ่าน หรือความบกพร่องทางภาษาของผู้อ่าน กระบวนการอ่านแบบบนลงล่างก็จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าว เพราะผู้อ่านสามารถใช้พื้นความรู้มาคาดคะเนเรื่องที่อ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่อง ดังนั้น ผู้อ่านจะใช้กลวิธีในลักษณะที่ยึดพื้นฐานจากตัวบทอ่าน (text-based) และประสบการณ์ของผู้อ่านเอง (reader-based) ประกอบกัน (Eskey, 1988 ; Weber, 1984 : Carrell & Eisterhold, 1988) อีกนัยหนึ่ง ในกระบวนการปฏิสัมพันธ์ผู้อ่านจะใช้กระบวนการวิเคราะห์ในระดับ

ล่าง (lower level analysis) ในการถอดรหัสจากข้อมูลที่ปรากฏในบทอ่าน (print stimuli) โดยผู้อ่านพยายามใช้ความรู้ทางภาษาในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และการวิเคราะห์ในระดับสูง (higher level analysis) โดยผู้อ่านใช้ความรู้เดิมของตนเข้าช่วยในการตรวจสอบ ติความ ทำนายหรืออธิบายข้อมูลในการอ่านที่ยังไม่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านได้มากขึ้น (Barnett, 1989 ; Eskey, 1988)

กระบวนการอ่านตามทฤษฎีปฏิสัมพันธ์พัฒนามาจากกระบวนการอ่านต้นแบบ 2 อย่าง คือ กระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน (bottom-up process) และกระบวนการอ่านแบบบนลงล่าง (top-down process) ซึ่งทฤษฎีทั้งสองมีข้อจำกัดในการอธิบายปรากฏการณ์จริงที่เกิดขึ้นในกระบวนการอ่าน ในกระบวนการอ่านแบบล่างสู่บน ซึ่งเน้นว่าผู้อ่านจะใช้เพียงความรู้ทางภาษาเท่านั้นในการทำความเข้าใจบทอ่าน มีข้อจำกัดคือ ไม่สามารถอธิบายถึงสาเหตุของการที่ผู้อ่านที่มีพื้นความรู้ภาษาดี แต่อ่านเรื่องบางเรื่องแล้วไม่เข้าใจได้อย่างชัดเจน ในขณะที่กระบวนการอ่านแบบบนลงล่างจะเน้นภูมิหลังของเรื่องที่อ่านซึ่งผู้อ่านมีอยู่เป็นสำคัญ กล่าวคือ ผู้อ่านจะพยายามทำความเข้าใจบทอ่านโดยการคาดเดาหรือตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยอาศัยภูมิหลังความรู้ของผู้อ่านเป็นหลัก ทฤษฎีนี้ก็มีข้อจำกัดเช่นกันเพราะ โดยความเป็นจริงแล้วผู้อ่านมิได้อาศัยเพียงภูมิหลังของเรื่องที่อ่านเท่านั้น แต่จะใช้ความรู้ภาษาด้วยจึงจะอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นสำคัญที่จะต้องกล่าวถึงคือ**ความเข้าใจในการอ่านคืออะไร** ความเข้าใจในการอ่าน (reading comprehension) คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสนเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาและประสบการณ์ต่างๆ หลายๆ ด้าน ของแต่ละคน และถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลย ก็อาจจะกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และการอ่านในลักษณะนี้จึงเป็นได้แค่เพียงเห็นตัวหนังสือที่ปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาแล้ว ยังไม่ได้รับประโยชน์จากการอ่านอีกด้วย (สมุทร เช่นเชาวนิช, 2537)

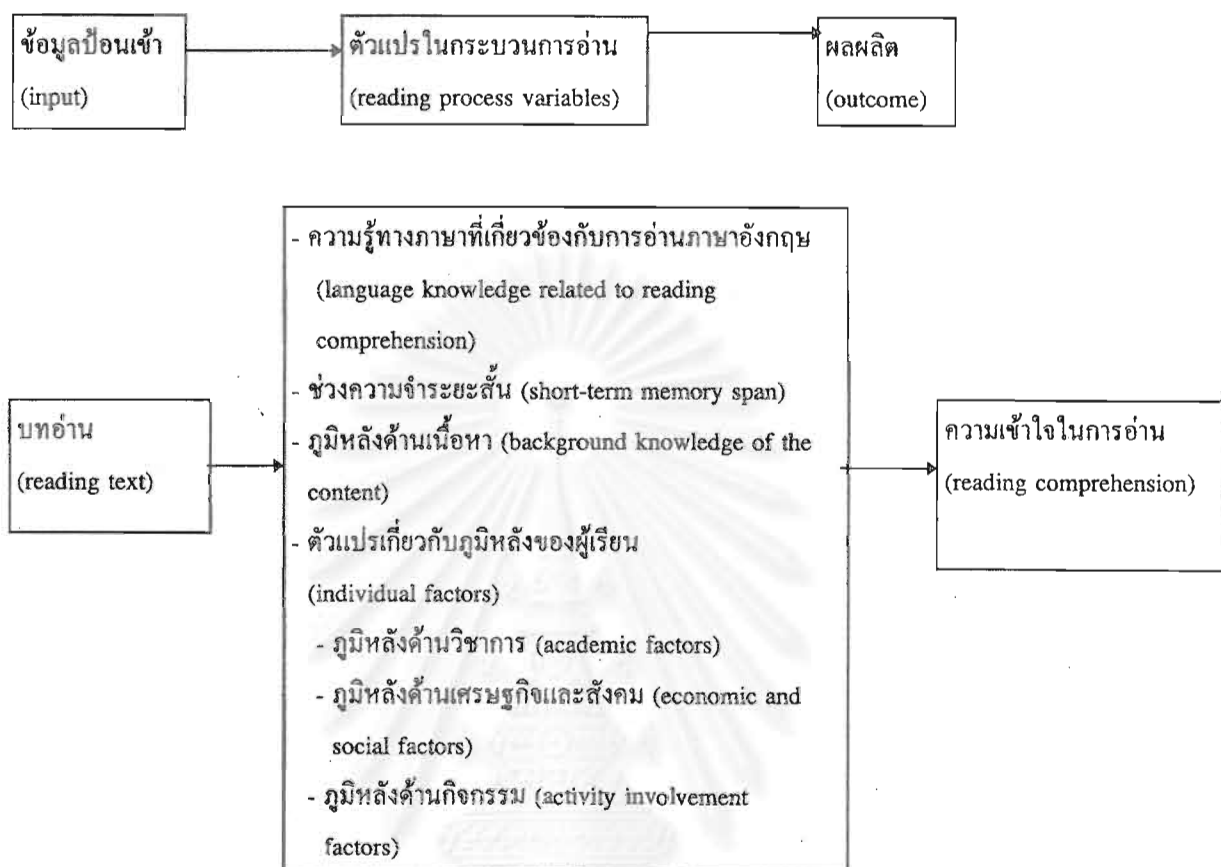
กรอบความคิดกระบวนการอ่าน

ในการอภิปรายถึงกรอบความคิดของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้วางแนวทางการอภิปรายตามภาพจำลองกรอบความคิดในงานวิจัยนี้ ในแผนภาพที่ 2.2

ประเด็นหลักจากแผนภาพที่ 2.2 สรุปได้ว่า เมื่อผู้อ่าน อ่านข้อความที่เป็นเสมือนข้อมูลป้อนเข้าสู่สมอง จะมีกลไกที่เป็นตัวแปรในกระบวนการอ่านที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการทำความเข้าใจบทอ่าน ซึ่งจะศึกษาในงานวิจัยนี้ คือ ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ (language knowledge related to reading comprehension) ช่วงความจำระยะสั้น (short-term memory span) ภูมิหลังด้านเนื้อหา (background knowledge of the content) ภูมิหลังของผู้เรียน (individual factors) ซึ่งจะแยกออกเป็น ภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม ภูมิหลังด้านวิชาการ และภูมิหลังด้านกิจกรรม

แผนภาพที่ 2.2 : กรอบความคิดในการวิจัย : ความเข้าใจในการอ่าน

ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษกับทักษะการอ่าน

การอ่านเป็นปฏิบัติการทางสมองและกลั่นเนื้อที่สลับซับซ้อนมากอย่างหนึ่ง โดยการจับเครื่องหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษก่อน ต่อจากนั้นก็ส่งต่อไปยังสมองเพื่อเรียบเรียง หรือจัดระเบียบเครื่องหมายเหล่านั้นเสียใหม่จนเกิดเป็นหน่วยความคิดที่เข้าใจกันได้ กล่าวโดยสรุปก็คือ การอ่านเปรียบเสมือนกับกระบวนการถอดรหัสบางอย่าง ตัวอักษรแต่ละตัวคือรหัสที่ได้ถูกจัดเรียบเรียงไว้ อย่างมีระเบียบเพื่อแทนคำพูด (สมุทร เจ็นเชาวนิช, 2537)

ดังนั้นในการอ่านผู้อ่านจะต้องมีความรู้ทางภาษา (language knowledge) เพื่อที่จะเข้าใจข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในเรื่องที่อ่าน และสามารถถอดรหัสข้อมูลเพื่อความเข้าใจ ความรู้ภาษาเป็นเรื่องจำเป็นเนื่องจากผู้อ่านจะต้องสามารถอ่านคำ เข้าใจความหมายของศัพท์ และสามารถใช้กฎไวยากรณ์ทางภาษา แยกกำหนดหน่วยของข้อมูล (information unit) จากตัวอักษรที่ร้อยเรียงกัน เพื่อจัดกลุ่มความคิด กลุ่มความหมายในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับคำ วลี ประโยค และในระดับข้อความที่มีเนื้อหามากขึ้น เพื่อจะเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้แก่ผู้อ่าน

คำศัพท์ถือเป็นกุญแจสำคัญสำหรับการอ่าน และเป็นอุปสรรคสำคัญของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ หากไม่สามารถตีความหมายคำสำคัญ ๆ ในประโยคได้

ก็จะทำให้ไม่สามารถเข้าใจความหมายของประโยคที่อ่านได้ถูกต้อง จึงทำให้เกิดความรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องยากลำบาก น่าเบื่อหน่าย และยิ่งไปกว่านั้นยังทำให้เกิดความหวั่นไหวไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเองอีกด้วย ฉะนั้นในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น การรู้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นจะมองข้ามไปไม่ได้เป็นอันขาด แม้ว่าจะสามารถใช้ทักษะหรือเทคนิคอื่น ๆ เพื่อการอ่านได้ดีเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าหากไม่ทราบความหมายของคำในข้อความที่กำลังอ่านก็จะไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านนั้นได้ตลอดหรือถูกต้อง Eskey (1975) เน้นว่า การอ่านในระดับสูงนั้น ผู้อ่านจะต้องเผชิญกับปัญหาหลายประการ ปัญหาเรื่องศัพท์ก็นับเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่ง นอกจากนี้ Thammongkol (1974) และ พิมพ์ผลา เสงสกุล (2522) ได้สรุปผลการศึกษาเรื่องความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตไทยระดับปริญญาตรีไว้ว่า นิสิตไทยมีปัญหาเรื่องศัพท์มากที่สุด

ในการอ่านเอาความนั้นมิได้หมายความว่าเมื่อผู้อ่านเข้าใจศัพท์ทุกคำจะเข้าใจความหมายของประโยคที่อ่านได้ถูกต้อง เนื่องจากความหมายของประโยคมิใช่ผลรวมของความหมายของคำทุกคำในประโยค (Smith, 1971) ในบางครั้งผู้อ่านจำเป็นจะต้องใช้บริบท (context) ช่วยในการอ่าน การรู้จักสังเกตและการมีทักษะในการใช้บริบทเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับการอ่านในระดับสูงและการอ่านแบบคิดวิเคราะห์ ผู้สอนควรจะสอนให้ผู้เรียนรู้จักวิธีนำเอาความรู้เรื่องบริบทไปใช้ในการตีความหมายของคำใหม่ซึ่งยังไม่เคยเห็นมาก่อน และผู้อ่านควรใช้ทักษะทั้งบริบทที่จะต้องอาศัยโครงสร้าง และการใช้ความซ้ำซ้อนทางภาษา (redundancy of language) ช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน (Ahrendt & Haselton, 1973 ; Mackey, 1965 ; Clarke & Siberstein, 1977 ; Norris, 1975) Palmer (1980) และ Widdowson (1979) ก็ได้กล่าวย้ำให้เห็นอย่างชัดเจนอีกว่า การสื่อความหมายจะเกิดขึ้นได้อย่างจริงจัง ก็ต่อเมื่อเราได้พิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างต่อเนื่องกัน มิใช่จะพิจารณาเพียงด้านโครงสร้างทางภาษา หรือพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านเป็นส่วน ๆ แยกจากกัน ทั้งนี้ก็เพราะความหมายของสิ่งที่อ่านทั้งหมดขึ้นกับการประสานสัมพันธ์ระหว่างใจความแต่ละตอน Leech และ Svartvik (1975) เสริมว่า ผู้เขียนสามารถช่วยให้ผู้อ่านทราบความต่อเนื่องของเนื้อความโดยการใช้คำเชื่อมต่าง ๆ (discourse marks) ซึ่งคำเชื่อมเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็น "ป้ายบอกทาง" (signposts) และเป็นเสมือนสิ่งชี้แนะทางภาษา (linguistic clues) โดยมีหน้าที่หลัก คือ 1) ทำให้ผู้อ่านทราบว่าจะเริ่มพูดถึงเรื่องใหม่หรือกำลังจะเปลี่ยนเรื่อง 2) เน้นการย้ำเสริมข้อความ 3) เป็นการเพิ่มเติมรายการ 4) เป็นการสรุป และ 5) เป็นการอธิบาย เป็นต้น

นอกจากนี้ Widdowson (1978) เชื่อว่า ภาษาที่เขียนขึ้นจะต้องสัมพันธ์กันตามหลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (structure) จึงจะให้ความหมายได้ Valette (1967) กล่าวว่า ไวยากรณ์นับว่าสร้างปัญหาต่อผู้อ่านมากกว่าศัพท์ เพราะผู้อ่านสามารถหาความหมายของศัพท์ได้จากการเปิดพจนานุกรม แต่หากไม่เข้าใจความสัมพันธ์ของคำต่าง ๆ ในประโยค ผู้อ่านก็จะไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้เลย ในทำนองเดียวกัน Eskey (1975) มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่นักศึกษาส่วนใหญ่อ่านภาษาอังกฤษแล้วไม่เข้าใจว่า มิใช่เพราะไม่เข้าใจความหมายของคำแต่อย่างใด แต่เป็นเพราะไม่เข้าใจโครงสร้างของประโยค ดังจะ

ได้อย่างชัดเจนว่าหลังจากที่เปิดดูความหมายของคำจากพจนานุกรมแล้ว ก็ยังไม่เข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านอยู่นั่นเอง ทั้งนี้เนื่องจากการที่จะอ่านให้เข้าใจนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องเข้าใจโครงสร้างของประโยค มิใช่จะอ่านทีละคำ แต่จะต้องอ่านเป็นกลุ่มคำรวม ๆ กัน (constituent) โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์เข้าช่วยเพื่อให้เข้าใจความหมาย สุวัฒน์ สุขมลสันต์ (2535) ได้สรุปงานวิจัยในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ในช่วงปี 2515-2530 ว่าความรู้ความสามารถทางโครงสร้างภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูงกับความสามารถในการอ่าน ซึ่งจะสังเกตเห็นได้จากขนาดอิทธิพล ($r = 0.68$) และความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านระดับปานกลาง ($r = 0.55$) และความรู้ความสามารถทั้งสองอย่างดังกล่าว มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านในขนาดปานกลาง ($r = 0.52$) เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ความสัมพันธ์ทุกกรณีมีนัยสำคัญ

ตามแนวคิดทางทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ ถึงแม้ว่าระบบภาษาที่สองจะไม่ใช่อุปสรรคทั้งหมดของการเข้าใจบทอ่านในภาษาที่สอง แต่ผู้เรียนในภาษาที่สองมีปัญหาพื้นฐานในการอ่านมาจากตัวเนื้อหาทางภาษา Pearson และ Fielding (1982) เสริมว่า มีงานวิจัยหลายเรื่องพบว่า การขาดความรู้ในด้านระบบเสียง ระบบประโยค ความหมาย และโครงสร้างของบทอ่าน เป็นสาเหตุปัญหาที่สำคัญในการเข้าใจเรื่องที่อ่านและทำให้ผู้อ่านต้องใช้เวลาเพิ่มในการดำเนินการกับข้อมูลเพื่อให้เข้าใจเรื่องมากขึ้น ความสามารถในทางภาษาและความรวดเร็วในการดำเนินการกับข้อมูลจึงเป็นพื้นฐานที่จำเป็นมาก เนื่องจากสิ่งเหล่านี้จะช่วย “สร้างสิ่งเชื่อมโยงระหว่างความหมายและรูปประโยคทำให้สามารถจำความหมายของประโยคที่สลับซับซ้อนได้” (Dolan, 1991 : 46) ในอีกนัยหนึ่ง ความรู้ภาษาในระดับที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยงข้อความต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายได้ และช่วยลดภาระกดดันที่จะต้องจำข้อความในความจำระยะสั้น นอกจากนี้ความสามารถทางภาษาจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถระลึกถึงโครงสร้างความรู้ (Schema) ที่ตนมีอยู่ในเรื่องนั้น ๆ และนำมาใช้เพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้อ่านสามารถใช้เวลาในการดำเนินการกับเนื้อหาที่อ่านได้มากขึ้น โอกาสในการเข้าใจเรื่องจึงมีมากขึ้น (ในส่วนของความจำระยะสั้น และโครงสร้างความรู้จะได้มีการกล่าวถึงในรายละเอียดต่อไป)

Nyikos (1990 : 276) กล่าวสรุปในเรื่องนี้ว่า

[ในกรณีของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ] จุดเน้นควรอยู่ที่รูปแบบและความหมายของศัพท์และรูปประโยค ความไม่คุ้นเคยในรูปแบบจะทำให้เกิดปัญหา แม้ว่าผู้เรียนจะมีภูมิหลังเนื้อหาอยู่ที่ตาม และยังทำให้ความสามารถในการดำเนินการกับข้อมูลในชั้นความจำระยะสั้นลดลงด้วย

ความจำ ระยะสั้นกับทักษะการอ่าน

ในการถอดรหัสนั้นผู้อ่านจะต้องจำและสามารถเก็บคำในชั้นความจำระยะสั้นในขณะที่จะต้องอ่านข้อความใหม่ที่ผ่านสายตาเข้ามา (Call, 1985) นักจิตวิทยาเชื่อว่าการเรียนรู้ของคนมี 3 ขั้นตอน (Carroll, 1964 ; Smith, 1978) คือ

1. ชั้นประสาทสัมผัส (sensory storage) เป็นชั้นที่ประสาทสัมผัส ซึ่งในกรณีการอ่านคือ ประสาทตาทำการอ่านตัวอักษร คัดเลือก และจัดรูปแบบสื่อภาษาที่เห็นให้เป็นหน่วยคำ

2. ชั้นความจำระยะสั้น (short-term storage) เป็นชั้นที่รับข้อมูลจากประสาทสัมผัสซึ่งป้อนเข้ามา 4 ครั้งต่อวินาที เพื่อเชื่อมโยงกับความรู้ที่สั่งสมในความจำระยะยาว ความจำระยะสั้นซึ่งเปรียบเสมือนคอกคอกของปากขวดที่รับข้อมูลจากกรวยประสาทสัมผัสมีความจำกัดในการรับข้อมูลมาก ข้อมูลที่ไม่สามารถบันทึกได้ในชั้นความจำระยะสั้นจะลึบเลือนหายไป

3. ชั้นความจำระยะยาว (long-term storage) เป็นชั้นที่ข้อมูลจากความจำระยะสั้นถูกป้อนลงมาบรรจุไว้ เก็บสะสมเพื่อที่จะนำออกมาใช้ต่อไป ชั้นนี้เปรียบเสมือนส่วนที่เป็นตัวขวด ซึ่งอยู่ต่อจากคอกคอกของปากขวด วิธีการสะสมความรู้นี้ Piaget (ใน Ginsburg & Opper, 1969) ได้กำหนดเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) ชั้นสะสมความรู้ คือชั้นที่ความรู้สะสมเข้าไว้เป็นโครงสร้างความรู้เมื่อได้อ่านข้อความ และ 2) ชั้นประสานความรู้ คือชั้นที่ความรู้ใหม่นี้จะผสานกับโครงสร้างความรู้ที่มีอยู่ด้วยวิธีการรับข้อมูลใหม่ที่ส่งมาจากชั้นความจำระยะสั้นเพื่อผสานเข้ากับโครงสร้างเดิม ถ้าเป็นข้อมูลที่อยู่ในแนวทางเดียวกัน หรือสาขาวิชาเดียวกันกับความรู้เดิม แต่ถ้าเป็นข้อมูลใหม่ เช่น เป็นเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนไม่เคยมีความรู้มาก่อน ข้อมูลนั้นก็จะไม่ผสมผสานกับความรู้เดิม การสะสมความรู้จึงต้องใช้เวลา

ทั้งนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร (2539) ได้สรุปแผนภาพของขั้นตอนความจำทั้ง 3 ที่ได้กล่าวมาแล้วตามภาพ ที่ 2.3 (ดูภาพหน้า 13)

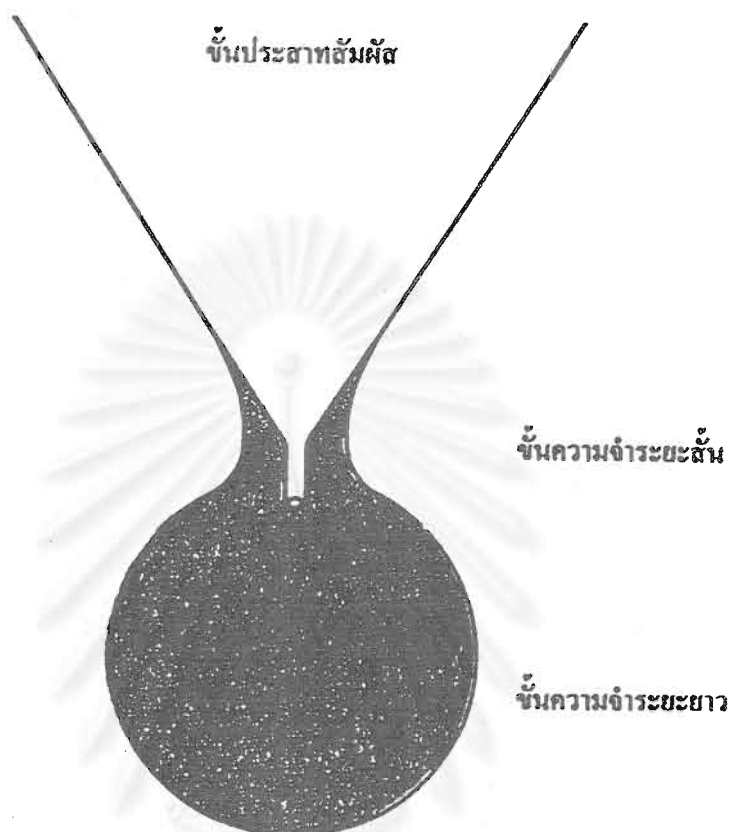
จากที่ได้กล่าวแล้วว่า ความจำระยะสั้นมีความจำกัดมาก ความจำกัดของความจำระยะสั้นเป็นอุปสรรคต่อการจำ ซึ่งส่งผลถึงการเรียนรู้ด้วย กล่าวคือ

1. โดยปกติข้อมูลจะถูกกลบหายไปจากความจำระยะสั้น ภายใน 15 วินาที (Bostrom & Bryant, 1980) อย่างไรก็ตามข้อมูลสามารถคงอยู่ได้นานถึง 60 วินาที ถ้ามีการกระตุ้นพิเศษด้วยวิธีการทบทวน (rehearsal) ในชั้นความจำระยะสั้น ถ้าไม่มีโอกาสทบทวนก็จะลึบเร็ว (Bostrom & Bryant, 1980; Ellis et al., 1979)

2. ขนาดของคำที่ผู้อ่านจะสามารถจำได้ขึ้นอยู่กับความรู้ทางภาษา ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ และขึ้นอยู่กับวิธีการนำเสนอข้อมูล (Call, 1985 ; Caruk, 1983)

3. เมื่อถอดความหมายแล้ว ผู้อ่านมักจะลึบข้อความที่อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อความที่สลับซับซ้อน (Howard, 1983) ดังนั้น กฎเกณฑ์ทางภาษาที่จะช่วยให้ผู้อ่านรวบรวมข้อมูลภาษาที่ป้อนเข้ามาให้เป็นหน่วยความหมาย มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการตีความ และมีผลโดยตรงต่อความจำระยะยาวด้วย

แผนภาพที่ 2.3 : ขั้นตอนและขนาดของความจำในระดับต่าง ๆ

(จาก อัจฉรา วงศ์โสธร, การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.)

4. ช่วงของความจำระยะสั้นมีความจำจำกัด โดยมากจะรับข้อมูลได้ประมาณ 7 ± 2 หน่วยของข้อมูลที่ได้ยิน ซึ่งขนาดของหน่วยของข้อมูลจะขึ้นกับความสามารถทางภาษา ภูมิหลังของเรื่อง และวิธีการนำเสนอข้อมูล (Miller, 1956; Hunt, 1982; McGaugh, 1973; Smith, 1975 : Wood, 1972 ใน Caruk, 1983) แต่ละคนจะมีความแตกต่างกันในการรับข้อมูลในความจำระยะสั้น แม้กระทั่งในกลุ่มของเจ้าของภาษาเอง (Klatzky, 1980)

นอกจากนี้บทบาทของความจำระยะสั้นในการเรียนภาษาต่างประเทศ ยังแตกต่างจากเจ้าของภาษา กล่าวคือ ในภาษาต่างประเทศผู้อ่านจะต้องใช้เวลาในการดำเนินการกับข้อมูลในเรื่องคำศัพท์ (lexical form) และข้อมูลจากรูปแบบประโยค (syntax) ที่สลับซับซ้อน ในขณะที่ต้องพยายามจำด้วยการไม่เข้าใจคำศัพท์และรูปแบบประโยคในภาษาที่สอง จะก่อให้เกิดปัญหาในการดำเนินการกับข้อมูล เมื่อเกิดปัญหาในการอ่านข้อมูลตอนใดก็จะเป็นอุปสรรคทำให้ไม่เกิดความต่อเนื่องของเนื้อความที่อ่าน

ผู้อ่านจึงไม่เข้าใจความหมายและต้องจำไปตามเนื้อหาที่ปรากฏ ทำให้ไม่มีที่ว่างในความจำระยะสั้นพอที่จะดำเนินการกับข้อมูลอื่น ๆ ที่เหลืออยู่ ดังนั้นจึงไม่สามารถเข้าใจเนื้อความทั้งหมดได้

ในเรื่องนี้ Dolan (1991 : 81) เพิ่มเติมว่า

ถ้าความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไม่อยู่ในระดับที่สามารถจะเรียบเรียงคำในโครงสร้างและความหมายได้อย่างรวดเร็ว ก็จะยังเป็นอุปสรรคต่อการเก็บข้อมูลเหล่านั้นในความจำระยะสั้น และการเชื่อมโยงระหว่างข้อความที่อ่านใหม่กับข้อความที่อ่านผ่านมาแล้ว และข้อความที่กำลังจะอ่านต่อไป ดังนั้นความผิดพลาดในการเข้าใจเรื่องย่อจะเกิดขึ้นได้ง่ายมาก

เนื่องจากการอ่านเป็นเรื่องของการสร้างมโนภาพจากตัวหนังสือให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นมาให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ถ้าหากเห็นภาพได้รวดเร็วเท่าใดก็จะอ่านและเข้าใจได้เร็วมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังนั้นคนที่อ่านหนังสือเป็นและอ่านได้เร็ว มักจะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ทันทีและถูกต้อง (สมุพร เช่นชวนิช, 2537) การที่ผู้อ่านเก็บข้อมูลในช่วงความจำระยะสั้นได้น้อย ก็จะเป็นอุปสรรคทำให้สมองดำเนินการกับข้อมูลช้าลง การอ่านจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านกับทักษะการอ่าน

Anderson และ Lynch (1988 : 14) อธิบายว่า “โครงสร้างความรู้ คือกรอบความคิด ซึ่งประกอบด้วยความรู้ ความจำ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งจะทำให้เราสามารถโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิม” ตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ความหมายของเนื้อหาไม่ใหม่มาจากคำในแต่ละประโยค หรือข้อความที่ปรากฏในแต่ละย่อหน้า หรือเนื้อความทั้งเรื่องแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น (Spiro, 1980) ข้อความทางภาษาเหล่านี้เป็นเพียงแนวทางหรือเค้าโครง (Spiro, 1980 ; Adams & Collins, 1979) ให้ผู้อ่านสร้างความหมายเท่านั้น ผู้อ่านเองต่างหากที่เป็นผู้ตีความและสร้างความหมายที่ได้จากความรู้หรือภูมิหลังของเนื้อหา (Adam & Collins, 1979 ; Markham & Latham, 1987) Long (1989) กล่าวว่า เนื่องจากนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองไม่สามารถควบคุมรหัส (linguistic code) ในภาษาที่สองได้ทั้งหมด จึงเป็นอุปสรรคในการจำแนกข้อความที่สำคัญและไม่สำคัญ การมีภูมิหลังของเรื่องจะช่วยให้สามารถเติมหรือเชื่อมโยงความที่ขาดหายไปบางส่วน ซึ่งอาจเกิดจากไม่เข้าใจศัพท์สำนวนและโครงสร้างของประโยคเพื่อให้พอเข้าใจเรื่องได้

ภาษามีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการโยงเข้าสู่โครงสร้างความรู้ Rost (1990) กล่าวว่า โครงสร้างความรู้จะถูกกระตุ้นจากคำในข้อความ ดังแสดงในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 : การแสดงโครงสร้างความรู้ของข้อมูล

ข้อมูลป้อนเข้า : พ่อครัวเข้าไปในเรือของชาวประมงและซื้อปลาจากชาวประมง

คำหลัก	โครงสร้างความรู้ที่ผู้อ่านอาจคิดถึง	เหตุการณ์ประกอบในโครงสร้างความรู้
พ่อครัว	- ภัตตาคาร	- รายชื่ออาหารในรายการอาหาร โต๊ะ ลูกค้า...
ไป	- การเดินทาง	- ผู้เดินทาง วิธีการเดินทาง เวลาที่ใช้
เรือของชาว ประมง	- สถานที่	- สภาพของสถานที่ ผู้คนที่อาศัยอยู่ และปฏิบัติงานอยู่ในที่นั้น
และซื้อ	- เหตุการณ์การค้าเงินการทาง ธุรกิจ	- เงิน มาตรฐานของราคาสินค้า ผู้ซื้อ ผู้ขาย
ปลา	- ชนิดของสินค้า	- จำนวนสินค้าที่มี สภาพของสินค้า เจ้าของสินค้า

(จาก Kay, 1987 : 223 อ้างถึงใน Rost, M.A. *Listening in Language Learning*. New York : Longman, 1990 p.72)

โครงสร้างความรู้ (Schema) มีประโยชน์ทำให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาข้อความที่จะเกิดตามมาสามารถเดาข้อสรุปและนำมาผนวกกับความหมายบางส่วนที่ยังไม่เข้าใจเพื่อให้เข้าใจเรื่องได้มากขึ้น (Markham & Latham, 1987 ; Reder, 1980) เมื่อผู้อ่านเลือกโครงสร้างความรู้ที่เหมาะสมได้แล้ว ก็จะพยายามเข้าใจเรื่องตามประสบการณ์ คำที่ยังกำกวมอื่น ๆ จะถูกตีความตามโครงสร้างความรู้ที่ได้เลือกไว้ ผู้อ่านที่คุ้นเคยกับโครงเรื่องมีแนวโน้มที่จะเชื่อมโยงเนื้อหาใหม่ตามประสบการณ์ของตน นอกจากนี้การที่ผู้อ่านไม่สามารถควบคุมกลไกของภาษาและมีความจำกัดในวงศัพท์ ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจรูปแบบและความหมายของเรื่อง ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อกลยุทธ์การอ่าน (Barnett, 1989) ในส่วนของการนำกระบวนการความคิดและประสบการณ์ของเรื่องมาช่วยในการอ่านได้

Yorio (1971 : 108) กล่าวเพิ่มเติมถึงอุปสรรคในความเข้าใจบทอ่านในภาษาที่สองดังนี้

1. ความรู้ภาษาของผู้อ่านที่เป็นผู้เรียนภาษาที่สอง ต่างจากผู้เรียนภาษาที่หนึ่ง
2. ความสามารถในการเดาหรือคาดการณ์ซึ่งจะต้องใช้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตัวชี้แนะ (cues) ที่ถูกต้องมักจะถูกลบทิ้งไปเนื่องจากความไม่ชำนาญในภาษาที่สอง
3. การเลือกตัวชี้แนะ (cue) ผิด หรือไม่แน่ใจในตัวเลือกเป็นอุปสรรคต่อการเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่านและความหมาย

4. เนื่องจากความไม่คุ้นเคยในเนื้อหาทางภาษาและขาดการฝึกฝน ประกอบกับความจำระยะสั้นในภาษาต่างประเทศมักจะสั้นกว่าในภาษาที่หนึ่ง ในการอ่านภาษาที่สองการจำข้อความที่ได้อ่านแล้วมาเชื่อมโยงกับข้อความใหม่จะกระทำได้ยากกว่าในภาษาที่หนึ่ง

5. ในทุกขั้นตอนของการอ่านจะมีการนำเอาการถ่ายโอนจากความรู้ในภาษาที่หนึ่งมาใช้

สำหรับกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้ Melendez (1987) สรุปไว้ว่าในการเรียนรู้ใด ๆ ก็ตาม เมื่อผู้เรียนได้รับข้อมูลใหม่ก็จะนำไปเชื่อมโยงเข้ากับความรู้ที่มีอยู่แล้ว หากพื้นความรู้ที่สอดคล้องกับข้อมูลใหม่ก็จะเกิดการผสมกลมกลืนระหว่างพื้นความรู้กับข้อมูลใหม่ ซึ่งเป็นภาวะสมดุลที่คนเราจะเกิดความเข้าใจได้ แต่ถ้าพื้นความรู้ที่มีอยู่ไม่สอดคล้องหรือไม่ตรงกับข้อมูลใหม่ก็จะเกิดการเสียสมดุล ซึ่งผู้อ่านก็จะต้องคิดและพยายามค้นหาความรู้ส่วนอื่น ๆ ออกมาใช้ปรับพื้นความรู้กับข้อมูลใหม่ให้สอดคล้องกัน ซึ่งถ้าการปรับดังกล่าวประสบความสำเร็จ ก็จะเกิดการผสมกลมกลืนกันระหว่างข้อมูลใหม่กับพื้นความรู้ที่มีอยู่และทำให้เกิดการเข้าใจได้ แต่ถ้าไม่สามารถหาข้อมูลอื่นมาใช้ได้ คือ ข้อมูลใหม่ไม่สอดคล้องกับพื้นความรู้ ผู้อ่านก็จะอ่านเรื่องนั้น ๆ ไม่เข้าใจ ดังรายละเอียดแสดงไว้ในแผนภาพที่ 2.4

แผนภาพที่ 2.4 : กระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้

(จาก ศิริพร สันทามนท์. "การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีโครงสร้างสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย" วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ฉบับอิสระ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย, 2539)

สรุปแล้วก็คือ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไม่ได้อาศัยความรู้ทางเนื้อหาภาษาอังกฤษเท่านั้น หากแต่จะต้องอาศัยความรู้อื่น ๆ นอกเหนือจากความรู้ในเชิงภาษาประกอบด้วย เพื่อช่วยในการตีความหมายของเรื่องให้เข้าใจ

Williams (1986) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบการเขียนซึ่งเป็นความรู้ด้านการสะกดคำและการผสมคำ
2. ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาซึ่งเป็นความรู้เรื่องรูปแบบของคำ การเรียงลำดับคำ โครงสร้าง และไวยากรณ์ของภาษา
3. ความสามารถในการตีความ ซึ่งเป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค รวมทั้งวิธีการเรียบเรียงเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้สามารถติดตามความคิดของผู้อ่านได้
4. ความรู้รอบตัวของผู้อ่าน เป็นความรู้ทั่วไป ซึ่งอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง กีฬา ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้อ่านนำมาสัมพันธ์กับบทอ่านได้ เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน

Casanave (1987) กล่าวถึง การอ่านที่ประสบความสำเร็จว่า จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบต่อไปนี้

1. ความสามารถในการถอดรหัสของผู้อ่านหรือความสามารถในการตีความหมายตัวอักษรที่ผู้เขียนนำเสนอไว้ในงานเขียน
2. ความเหมาะสมของบทอ่านซึ่งหมายถึงบทอ่านที่เขียน โดยใช้โครงสร้างไวยากรณ์ที่ผู้อ่านคุ้นเคย
3. ความสอดคล้องสัมพันธ์กันระหว่างพื้นความรู้ของผู้อ่านกับความรู้ใหม่ที่เสนอไว้ในบทอ่าน
4. ความสามารถในการคิดค้นหาวิธีการแก้ปัญหาข้อสงสัยของผู้อ่านเอง

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งให้แนวคิดของทฤษฎีโครงสร้างความรู้เป็นพื้นฐาน ซึ่งอาจพอสรุปได้ว่า มีองค์ประกอบใหญ่ 2 ด้านคือ

1. พื้นความรู้ด้านภาษา (Linguistic Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร การสะกดคำ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์และสัมพันธ์ภาพในข้อความ
2. พื้นความรู้ด้านเนื้อหา (Content Schema) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ความรู้รอบตัวทั่วไป และความรู้ในเนื้อหาเฉพาะด้าน ตามที่ปรากฏหรือเกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทอ่าน ซึ่งรวมถึงพื้นความรู้ด้านโครงสร้างบทอ่านที่นำเสนอเรื่องนั้น ๆ (Formal Schema)

ภูมิหลังของผู้อ่านกับทักษะการอ่าน

สภาพแวดล้อมทั้งในอดีตและปัจจุบันซึ่งสร้างสมประสบการณ์ต่าง ๆ และแปรรูปเป็นสิ่งเร้าสะสมในตัวบุคคลกับการจัดระบบประสบการณ์เหล่านั้นให้ผูกสัมพันธ์กัน มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นผู้มีทักษะทางภาษา (นิภาพร รัตนพฤษ์, 2533) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผู้อ่าน (individual factors) ซึ่งอาจมีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเข้าร่วมพิจารณาในการวิเคราะห์ด้วย สำหรับงานวิจัยนี้ ตัวแปรเหล่านี้จะเรียกว่าภูมิหลังของผู้อ่าน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ตัวแปรภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม
2. ตัวแปรภูมิหลังด้านวิชาการ
3. ตัวแปรภูมิหลังด้านกิจกรรม

1. ภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม

ก. ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

ฐานะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากการสนับสนุนจากครอบครัวเพื่อให้เกิดโอกาสที่จะได้รับตัวป้อนทางภาษามีผลต่อความเข้าใจและความสามารถทางภาษาทำให้เกิดทักษะทางภาษามากขึ้น ซึ่ง Krashen (1982) เรียกว่า “Comprehensible Input” สุพรรณิ สุขมลสันต์ (2534) ยกตัวอย่าง การที่ผู้ปกครองมีส่วนสนับสนุนให้เกิดโอกาสเพิ่มตัวป้อนทางภาษาเหล่านี้ เช่น สนับสนุนให้หนังสือศึกษาภาษาอังกฤษในสถานศึกษาต่าง ๆ จัดหาสื่อเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ วิทยุทัศน์ที่มีบทเรียนเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น ในขณะเดียวกัน สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวก็อาจจะส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้เรียน ซึ่งมีผลต่อความพร้อมของผู้เรียนทั้งทางบวกและทางลบ กล่าวคือ อาจทำให้ผู้เรียนหมดกำลังใจในการเรียนเพราะความขาดแคลนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นที่จะต้องซื้อหามาซึ่งส่งผลให้การเรียนรู้ตกต่ำลง หรืออาจมีผลเป็นแรงผลักดันทำให้ผู้เรียนพยายามะ อุตุน ทำให้ผลการเรียนดีก็ไม่ได้ Wright และ Bean (1974) ซึ่งได้ศึกษาอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า ในบรรดาตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ รายได้ของครอบครัว อาชีพของบิดา และการศึกษาของมารดา ตัวแปรที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดีที่สุดคือรายได้ของครอบครัว

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับความสามารถทางภาษาโดยตรงนั้น ในระดับมัธยมศึกษา Keenan (1988) พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มาจากรอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูง มีความสามารถทางการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มาจากรอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ วัฒนา พุ่มเล็ก (2512) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2512 พบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูงโดยมากมาจากครอบครัว

คร้วที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจด้อยกว่า ผลการวิจัยดังกล่าวนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2520) นอกจากนี้ ปราโมทย์ ครอบบุญศรี (2533) ศึกษาพบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดาและมารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ($r = 0.24$) และอังฉรา ประไพตระกูล (2539) พบว่า รายได้ของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน $r = 0.22$

ในระดับมหาวิทยาลัยนั้น พรทิพย์ ถาวรจักร์ (2525) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 และ 3 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ารายได้ของบิดามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตเช่นเดียวกัน ชนิกา ศิลปอนันต์ (2521) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่านิสิตที่มาจากครอบครัวที่บิดาและมารดา มีรายได้สูง มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านิสิตที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ กิ่งกมน ทวีชชาติ-วิทยากุล (2532) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจำนวนหนึ่งกับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตที่จบจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัยฉบับกข และนิสิตที่สอบภาษาอังกฤษฉบับกค สัมพันธ์กับรายได้ของบิดาอย่างมีนัยสำคัญในระดับก่อนข้างค่าคือ $r = 0.23$ และ 0.47 ตามลำดับ แสดงว่านิสิตที่บิดามีรายได้สูง มีแนวโน้มว่าเป็นผู้มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษจากแบบทดสอบจัดระดับชั้นและ/หรือยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้ที่มาจากครอบครัวที่บิดามีรายได้ต่ำกว่า อนึ่งยังมีงานวิจัยอีกจำนวนหนึ่งที่พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวไม่มีอิทธิพล หรือมีอิทธิพลน้อยหรือเกือบไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนเลย เช่น งานวิจัยของ ประนอม ทวีกาญจน์ (2526) และสุพัฒน์ สุกมลสันต์ และคณะ (2533)

ดังนั้น หากงานวิจัยต่าง ๆ ดังกล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่าฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวของผู้เรียนมีแนวโน้มที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาต่าง ๆ รวมทั้งภาษาอังกฤษถึงแม้จะมีระดับก่อนข้างค่า แต่ก็น่าจะส่งผลถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตด้วย

ข. อายุ

อายุเป็นตัวแปรที่อาจมีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนรู้ภาษา แต่นักจิตวิทยาการศึกษา ก็ยังไม่สามารถหาข้อยุติในเรื่องอายุกับการเรียนภาษาต่างประเทศว่าผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่หรือผู้เรียนที่เป็นเด็กจะเรียนภาษาต่างประเทศได้ดีกว่ากัน นักจิตวิทยาที่สนับสนุนความเห็น ว่าผู้เรียนที่มีอายุน้อยเรียนภาษาได้ดีกว่า ได้แก่ Littlewood (1984) บุญเหลือ เทพสุวรรณ (2513) และ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526) ทั้งนี้ สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2534 : 23) ได้สรุปประเด็นสนับสนุนคือ

1. เด็กมีภาวะและเงื่อนไขการเรียนรู้ภาษาที่เหมาะสมกว่าผู้ใหญ่ เช่น มีโอกาสใช้ภาษามากกว่า ได้รับความสนใจในการฝึกมากกว่า ชอบเล่นเสียง ไม่อายที่จะออกเสียงแปลก ๆ ชอบเคลื่อนไหวและแข่งขัน จำได้เร็วกว่า
2. เด็กมีเจตคติเชิงลบต่อเจ้าของภาษา หรือชุมชนของเจ้าของภาษาน้อยกว่าผู้ใหญ่ จึงทำให้จิตใจเปิดกว้าง และมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาที่สองได้มากกว่า
3. เด็กมีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาน้อยกว่าผู้ใหญ่ และไม่กลัวการปฏิเสธจากผู้ให้ภาษาหรือผู้สอน จึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วกว่า
4. ผู้ใหญ่มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้วิเคราะห์และประยุกต์ใช้สิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว โดยเฉพาะประสบการณ์จากภาษาที่หนึ่ง ซึ่งอาจแตกต่างกันมาก ถึงเหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ต้องเรียนรู้โดยวิธีธรรมชาติ

นักจิตวิทยากลุ่มที่สนับสนุนความเห็นนี้ว่า ผู้ใหญ่เรียนภาษาที่สองได้ดีกว่าเด็ก เช่น Kennedy (1973) Grant (1980) ให้ความเห็นว่า ผู้ใหญ่มีความคิดวิเคราะห์ดีกว่าสามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ จึงน่าจะเรียนภาษาได้ดีกว่า

นอกจากนี้ นักจิตวิทยาบางคนเชื่อว่า อายุของผู้เรียนไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ไม่น่าเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษา โดยที่ไม่พบความแตกต่างของอายุในการเรียนภาษาอย่างมีนัยสำคัญเช่น บุญนิจ (2526) พรพงษ์ (2527) ทั้งนี้ Stern (1983 อ้างจากสุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2534 : 24) สรุปว่า

1. เด็กและผู้ใหญ่มีความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองแตกต่างกัน ไม่มีช่วงใดของอายุที่ดีที่สุด หรือเลวที่สุด สำหรับการเรียนภาษา
2. เด็กและผู้ใหญ่มีกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาศลับคลึงกัน และมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ตามขั้นตอนที่เหมือนกัน
3. เด็กก่อนวัยเรียน เด็กระดับประถม เด็กระดับมัธยม วัยรุ่นและผู้ใหญ่ มีวิธีการเรียนรู้ภาษาที่สองแตกต่างกัน ในบางลักษณะตามจิตวิทยาการเรียนรู้ แต่รายละเอียดต่าง ๆ เรายังไม่อาจทราบได้ครบถ้วน แต่ที่ปรากฏแน่ชัดก็คือ เด็กที่อายุน้อยมีความพร้อมในการตอบสนองทางสังคม และการติดต่อสื่อสารภาษาตามธรรมชาติมากกว่าผู้ใหญ่ แต่ผู้ใหญ่มีความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาโดยวิธีการใช้ความคิดได้มากกว่า

จากหลักฐานที่ขัดแย้งกันดังได้กล่าวข้างต้น ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำตัวแปรนี้มาร่วมศึกษาด้วย เพื่อเพิ่มเติมหลักฐานการวิจัยในเรื่องอายุกับการเรียนภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ค. ภูมิภาค

ได้มีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่พบว่าภูมิภาคมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย เช่น ในปี พ.ศ. 2516 อัมไพ อนันต์ศฤงคาร (2516) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของนักเรียนชาย-หญิง ในจังหวัดสงขลา กับนักเรียนในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกรุงเทพมหานครมีผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยแล้วสูงกว่านักเรียนจากสงขลาอย่างมีนัยสำคัญ และในปี พ.ศ. 2533 เกลิมชัย มิติกัทธ์ (2522) ได้ทำการศึกษาพบว่าความสามารถในเรื่องความเข้าใจในการฟังข้อความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตอำเภอเมืองนครราชสีมา สูงกว่านักเรียนที่อยู่นอกเขตอำเภอเมืองอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับนิสิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยนั้น ชนิกา ศิลปอนันต์ (2521) ได้ศึกษาพบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ที่มาจากภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออกและภาคใต้ มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้านโครงสร้างภาษาสูงกว่านิสิตที่มาจากภาคตะวันตกอย่างมีนัยสำคัญ นิสิตจากภาคเหนือมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคำศัพท์สูงกว่านิสิตจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออก และนิสิตจากภาคกลางและภาคเหนือมีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านิสิตจากภาคใต้และภาคตะวันตกอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ เมื่อปี พ.ศ. 2532 กิ่งกมน ทวีชชาติวิทยากุล (2532) ได้ศึกษาพบว่าภูมิลำเนาของนิสิต ขณะศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนิสิตมีความสัมพันธ์กับระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่าจะมีขนาดต่ำคือ $r = -0.02$ ถึง -0.31 ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าภูมิลำเนามีผลกระทบต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตในมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่าจะมีขนาดไม่มากก็ตาม

2. ภูมิหลังด้านวิชาการ

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้แก่ พื้นความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษ ระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษ โปรแกรมการเรียน ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาระการเรียน คะแนนเฉลี่ยผลการเรียน

ก. พื้นความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษ

พื้นความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษเป็นฐานสำคัญที่ช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น Bloom (1976) เชื่อว่า ผู้เรียนจะไม่สามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้ จนถึงเกณฑ์ที่กำหนด หากขาดความรู้เดิมที่จำเป็น และถ้าหากว่าผู้เรียนมีความรู้เดิมแตกต่างกันก็就会有ความแปรปรวนมากในระดับของผลสัมฤทธิ์ หรือในจำนวนเวลาที่ต้องใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของผลสัมฤทธิ์

ในงานวิจัยหลายเรื่องพบว่า พื้นความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษเป็นสาเหตุโดยตรงที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ (ธีรพงษ์ แก่นอินทร์, 2532 ; บุญชม ศรีสะอาด, 2524; กมล สุดประเสริฐ, 2524; Razouky, 1987; Chaffin, 1986) และมีอิทธิพลสามารถทำนายสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับที่ค่อนข้างสูง และมีนัยสำคัญคือ $r = 0.90$ (Bloom, 1976) และ $r = 0.62$ (ธีรพงษ์ แก่นอินทร์, 2532)

สำหรับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กิ่งกมน ทวีชาติวิทยากุล (2532) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ชุด กข และ กขค เป็นตัวแปรที่ดีที่สุดในการจำนวนตัวแปร 16 ตัว ที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบจัดระดับชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญในระดับค่อนข้างสูง คือ $r = 0.78$ และ 0.80 นอกจากนี้ สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และคณะ (2533) พบว่า ผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1-2 (Foundation English 1-2) ของนิสิตชั้นปีที่ 1-6 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญในระดับค่อนข้างสูงกับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษ ในด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน คือ $r = 0.72 - 0.76$ และความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรายวิชา Foundation English 1 และ Foundation English 2 อยู่ในระดับที่สูงมาก ($r = 0.98$) ในส่วนของทักษะอ่าน Howlett (1987) พบว่า พื้นความรู้เดิมของนักเรียนซึ่งวัดโดยคะแนนในชั้นที่ผ่านมาสามารถอธิบายได้ประมาณครึ่งหนึ่งของความแปรปรวนของระดับคะแนนทักษะการอ่านในชั้นที่สูงขึ้น

ข. ระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษ

ระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลของการเรียนภาษาอังกฤษ Krashen และคณะ (1982) พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่ใช้ในการเรียนภาษา และพบว่าจำนวนปีที่ใช้ในการเรียนภาษาเป็นตัวแปรทำนายความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ได้ดีกว่าระยะเวลาที่ผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมของชุมชนที่ใช้ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยในประเทศไทย โดยคุณฉวี จุลาลัย และคณะ (2530) และปราโมทย์ ครอบบุญศรี (2533) ซึ่งพบว่าจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ

ค. โปรแกรมการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการศึกษาผลการสอบภาษาอังกฤษเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยของนิสิตชั้นปีที่ 1 ก่อนเข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2528-2530 ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้ว นิสิตที่สำเร็จการศึกษาจากสายศิลป์ภาษา มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงกว่าความสามารถของนิสิตจากสายวิทยาศาสตร์ ในปีการศึกษา 2529 และ 2530 ยกเว้นในปีการศึกษา 2528 ที่นิสิตจากสายวิทยาศาสตร์มีระดับความสามารถสูงกว่า (สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และคณะ, 2533) และจากการศึกษาผลการสอบในทำนองเดียวกัน ในระหว่างปีการศึกษา 2533-2525 พบว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือในปีการ

ศึกษา 2523 และ 2535 นิสิตที่เรียนมาทางศิลปภาษา มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงกว่านิสิตจากสายวิทยาศาสตร์ ยกเว้นในปีการศึกษา 2524 ที่ผลการสอบมีลักษณะตรงกันข้าม ผลการสอบในลักษณะดังกล่าวทั้ง 3 ปี เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยของรัฐอีก 8 แห่ง (อังฉรา วงศ์โสธร และคณะ, 2526) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่านิสิตหรือนักศึกษาที่เรียนจบมาจากสายศิลปภาษามีแนวโน้มว่าจะมีระดับความสามารถทางภาษาสูงกว่านิสิตหรือนักศึกษาที่เรียนมาจากสายวิทยาศาสตร์ หรืออาจกล่าวได้ในอีกนัยหนึ่งว่านิสิตหรือนักศึกษาที่เรียนโปรแกรมการศึกษาแตกต่างกันในระดับมัธยมศึกษา มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษก่อนเข้ามหาวิทยาลัยแตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยนี้อาจส่งผลถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตด้วย

ง. ภาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษเป็นวิชาทางทักษะที่ต้องการระยะเวลาและความเข้มข้นในการเรียนมาก และยาวนานกว่าการเรียนรู้วิชาอื่นที่ไม่ใช่วิชาทางทักษะ ดังนั้นภาระการเรียนรู้ซึ่งได้แก่จำนวนหน่วยกิตที่นิสิตลงทะเบียนรายวิชาต่าง ๆ ในแต่ละภาคเรียน จึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่จะทำให้เวลาในการเรียนรายวิชาอื่นมากหรือน้อยตามไปด้วย จาร์ส อานามนารถ (2517) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีชั่วโมงการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าสัปดาห์ละ 2-4 ชั่วโมง มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูงกว่านักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ จากการศึกษาของ Martinez (1979) พบว่า สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาที่สอง สำหรับนักเรียนชายได้แก่ การพูดภาษาที่สอง ขนาดของครอบครัว ชั่วโมงการอ่านและการสนับสนุนจากครอบครัว ซึ่งสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 36 และสำหรับนักเรียนหญิง การพูดภาษาที่สอง ขนาดของครอบครัวและชั่วโมงการอ่าน มีส่วนทำนายผลการเรียนได้ร้อยละ 41 อย่างมีนัยสำคัญ ในส่วนนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาของ กิ่งกมน ทวีชชาติวิทยากุล (2532) พบว่าจำนวนหน่วยกิตในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนผลการสอบภาษาอังกฤษเพื่อจัดระดับชั้นเรียน แม้ว่าจะมีขนาดต่ำ ($r = 0.17$) ก็ตาม ดังนั้น อาจสรุปได้ว่าภาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากหรือน้อยอาจจะมีผลกระทบและส่งอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ และอาจมีผลถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตด้วย

จ. คะแนนเฉลี่ยผลการเรียน

ตามความเข้าใจโดยทั่วไปเป็นที่ยอมรับว่านิสิตที่มีความสามารถในการเรียนดี (ซึ่งวัดจากคะแนนเฉลี่ยผลการเรียน) มักจะสามารถทำงานที่ต้องใช้ความพยายามและความสามารถสูงได้ดี ในเรื่องนี้ Einstein และคณะ (1985) พบว่า ผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนสูงจะสามารถจำข้อความได้ดีกว่าผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนต่ำ และยังสามารถจดบันทึกข้อความที่มีสาระสำคัญได้ดีกว่าด้วย Kiewra (1987) พบว่า นิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนสูงสามารถแยกแยะข้อความที่มีสาระสำคัญได้ดีกว่านิสิตที่มีคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนต่ำ นอกจากนี้ Dunkel (1988) ตั้งข้อสังเกตว่าความ

ชำนาญและความไวต่อการสอบซึ่งส่วนหนึ่งจะวัดได้จากคะแนนเฉลี่ยผลการเรียน เป็นตัวทำนายสัมฤทธิ์ผลของการเรียนได้ จากข้อค้นพบเหล่านี้จึงน่าจะอนุมานด้วยได้ว่าคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนอาจส่งผลถึงสัมฤทธิ์ผลของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วย

3 ภูมิหลังด้านกิจกรรม

ก. ประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ

ประสบการณ์ในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ ถือเป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษวิธีหนึ่ง Lambert และ Garder (1972) และ Allright (1980) กล่าวว่าประสบการณ์ดังกล่าวนี้มีผลต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้เพราะการมีประสบการณ์ดังกล่าวอาจทำให้ผู้เรียนเกิดมีแรงจูงใจเชิงบูรณาการ ที่ปรารถนาที่จะให้ตัวเอง “เหมือน” หรือเป็นเช่นเดียวกับสมาชิกของชุมชนของภาษาต่างประเทศ เช่นการรับนิสัยทางภาษา (verbal habits) และพฤติกรรมต่าง ๆ ของเจ้าของภาษามาเป็นพฤติกรรมของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามประสบการณ์ดังกล่าวอาจทำให้ผู้เรียนเกิดมีความรู้สึกอคติต่อสังคมของประเทศที่ใช้ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองก็เป็นได้ ถ้าตนเองมีความรู้สึกไม่ชอบในพฤติกรรมหรือสิ่งแวดล้อมทางสังคมของเจ้าของภาษาที่ตนต้องใช้ในต่างประเทศ ผลที่เกิดขึ้นก็คือเจตคติในทางไม่ดี หรือเจตคติในเชิงปฏิบัติต่อสังคม ซึ่งอาจส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ด้วยเช่นเดียวกัน ในประเด็นนี้ Dolan (1991) กล่าวว่า การได้อยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษนาน จะทำให้ผู้เรียนสามารถซึมซับในเรื่อง โครงสร้างความรู้ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบและภาษาอังกฤษที่ใช้ในการศึกษา นอกจากนี้ Chaudron และ Richards (1986 : 124) ตั้งข้อสังเกตเมื่อพบว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งอยู่ในสหรัฐอเมริกา มีความเข้าใจในการฟังการบรรยายได้ดีกว่าผู้ที่ไม่เคยอยู่ ดังนี้

[ผู้เรียนเหล่านี้] มีความคุ้นเคยกับภาษาพูดจึงมีความรู้ที่จะดำเนินการกับภาษาในระดับล่างสุด (bottom-up) เช่นการแยกแยะคำ และการรวมประโยคได้ดีกว่า เนื่องจากได้มีโอกาสอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมานานกว่า สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียน มีเวลาในกระบวนการดำเนินการกับข้อมูลแบบบนสู่ล่าง (top-down) โดยการใช้ความรู้และมโนทัศน์ ส่วนตัวเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

นอกจากนี้ในงานวิจัยของ ปราโมทย์ ครอบบุญศรี (2533) ซึ่งได้ทำการศึกษาพบว่า ประสบการณ์การอยู่ต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นตัวแปรตัวหนึ่งในจำนวน 6 ตัวที่มีนัยสำคัญในการทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับต่ำ คือ $r = 0.19$

ดังนั้นจึงนับได้ว่าประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษอาจมีผลทางอ้อมต่อความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนซึ่งอาจส่งผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วย

ข. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษ

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนอยู่เสมอ การได้มีโอกาสใช้ภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็น กิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนซึ่งถือเป็นตัวป้อนทางภาษา (input) อีกอย่างหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติมได้ จึงมีส่วนสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษา ผลการวิจัยของ Rubin (1975 อ้างถึงใน ธีรพงศ์ แก่นอินทร์, 2532) พบว่าผู้เรียนภาษาที่ดีนั้น จะหาและสร้างโอกาสฝึกฝนภาษาเสมอ เช่น ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ หรือฟังวิทยุเป็นภาษาต่างประเทศ ในขณะที่ผู้เรียนที่อ่อนภาษามักจะไม่ค่อยได้ทำกิจกรรมเหล่านี้ กอบกุล รังสิยะโรจน์ (2517) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 Casey (1986) Alkarni (1987) และ Slocum (1987) ต่างพบว่า การร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับด้านวิชาการ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ จิรดา จิตโสภักตร์ (2529) ได้ทำการศึกษารเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีภูมิหลังต่างกัน และพบว่านักเรียนที่ครอบครัวใช้สื่อมวลชนภาคภาษาอังกฤษมาก มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ใช้สื่อดังกล่าวน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น จึงอาจเชื่อได้ว่าประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมต่าง ๆ จะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะส่งผลถึงทักษะการอ่านของนิสิตด้วย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlational Research) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) โดยควบคุมภูมิลักษณ์ของนิสิตด้วย มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ได้แก่ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ช่วงเวลาจำระยะสั้น ภูมิลักษณ์ของเนื้อหา และตัวแปรตามคือทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และการหาค่าอำนาจการทำนายที่ตัวแปรต้นสามารถอธิบายตัวแปรตามได้เมื่อมีการควบคุมตัวแปรภูมิลักษณ์ของนิสิต วิธีดำเนินการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่คณะครุศาสตร์ในภาคปลายปีการศึกษา 2539 ทุกชั้นปีทุกคน รวม 130 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มตัวแปรหลักที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านและกลุ่มตัวแปรภูมิลักษณ์ของนิสิต

1. กลุ่มตัวแปรหลักที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ วัดจากคะแนนการอ่าน ซึ่งได้จากแบบสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (Reading Comprehension Test) จำนวน 20 ข้อ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในเครื่องมือวิจัยและภาคผนวก ค)

1.2 ตัวแปรต้น ได้แก่

1.2.1 ภูมิลักษณ์ด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน วัดจากมาตรวัดเลือกตอบ 6 ตัวเลือก (ดูรายละเอียดเพิ่มเติม ในเครื่องมือวิจัยและภาคผนวก ค)

1.2.2 ช่วงเวลาจำระยะสั้น วัดจากคะแนนที่ได้รับจากแบบสอบทางจิตวิทยาที่ใช้วัดความจำระยะสั้น (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในเครื่องมือวิจัยและภาคผนวก ง)

1.2.3 ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ วัดจากแบบสอบความรู้ภาษา ซึ่งแบ่งเป็น 6 ตอน คะแนนเต็ม 55 คะแนน (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในเครื่องมือวิจัย และภาคผนวก จ)

2. ตัวแปรภูมิหลังของนิสิต

เนื่องจากตัวแปรภูมิหลังของนิสิต อาจมีอิทธิพลต่อผลของงานวิจัยในเรื่องทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แต่ตัวแปรดังกล่าวมีจำนวนมาก ซึ่งการจัดการควบคุมโดยการจัดการเป็นไปได้อย่างมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำตัวแปรเหล่านี้มาร่วมศึกษาด้วยโดยใช้วิธีการควบคุมตัวแปรทางสถิติ ตัวแปรควบคุมเหล่านี้ ผู้วิจัยได้จัดออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

2.1 ตัวแปรภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว อายุ และภูมิลำเนา ข้อมูลเหล่านี้วัดจากข้อมูลจริงตามที่นิสิตตอบ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในเครื่องมือวิจัยและภาคผนวก จ)

2.2 ตัวแปรภูมิหลังด้านวิชาการ ได้แก่ พื้นความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษ วัดจากคะแนนรวมของรายวิชาพื้นฐานอังกฤษ 1 (Foundation English 1) ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับหมวดการศึกษาทั่วไปที่นิสิตจะต้องเรียนในภาค 1 ปี 1 ภาระการเรียนภาษาอังกฤษวัดจากหน่วยกิตที่นิสิตลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่เริ่มเป็นนิสิตจนถึงภาคต้นปีการศึกษา 2539 คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนวัดจากคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนิสิต ระดับคะแนนวิชาการอ่านและตีความหมายภาษาอังกฤษวัดจากเกรดของวิชาการอ่านและการตีความภาษาอังกฤษที่นิสิตเรียน นอกจากนี้ยังมีตัวแปรที่ได้นำเข้าร่วมศึกษาด้วย ซึ่งวัดจากข้อมูลจริงจากการตอบของนิสิต ได้แก่ โปรแกรมการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษ

2.3 ตัวแปรภูมิหลังกิจกรรม ได้แก่ การได้เดินทางไปในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ และคะแนนรวมของการทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษวัดจากข้อมูลจริงตามที่นิสิตตอบ

ตารางที่ 3.1 สรุปตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยและการวัด

ตัวแปร	การวัด/ตัวบ่งชี้
ตัวแปรตาม	
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	แบบทดสอบการอ่าน
ตัวแปรต้น	
1. ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่อง ที่อ่าน	มาตรวัดแบบ 6 ตัวเลือก ถามภูมิหลัง ด้านเนื้อหาตามการรับรู้ของนิสิต
2. ช่วงความจำระยะสั้น	แบบทดสอบ Digit Span Subtest
3. ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับ การอ่านภาษาอังกฤษ	แบบทดสอบความรู้ทางภาษา
	รวม 6 ตอน

ตัวแปร	การวัด/ตัวบ่งชี้
<p>ตัวแปรควบคุม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ อายุ ภูมิลำเนา และสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว 2. ภูมิหลังทางวิชาการ ได้แก่ พื้นความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษ ระดับคะแนนวิชาการอ่านและตีความ หมายภาษา ระยะเวลาการเรียน ภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยผล การเรียน โปรแกรมการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และภาระ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3. ภูมิหลังกิจกรรม ได้แก่ การได้ เดินทางไปในประเทศที่ใช้ภาษา อังกฤษ และคะแนนรวมของการ ทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษ 	<p>ข้อมูลจริงจากการตอบแบบสอบถาม โดยนิติต</p> <p>คะแนนที่นิติตทำได้จริง โดยผู้วิจัยได้ ติดต่อขอคะแนนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจริงจากการตอบแบบสอบถาม โดยนิติต</p> <p>ข้อมูลจริงจากการตอบแบบสอบถาม โดยนิติต</p>

เครื่องมือในการวิจัย

1. แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ก)

เนื้อหาและจุดประสงค์

แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยบทอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งคัดจาก Jordan W.D., M. Greendatt & J.S. Bowes (Eds.) *The Americans : A History*. Evanston, Illinois : McDougal, Littel & Company, 1992. และข้อคำถามแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

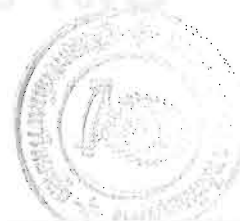
แบบสอบนี้เมื่อวิเคราะห์เนื้อหาของข้อสอบตามขั้นของการวัดและจุดประสงค์ จะมีลักษณะดัง ตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การวิเคราะห์เนื้อหาของแบบสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ชั้นของการวัด	ระดับข้อเท็จจริง		ระดับตีความ				ระดับประเมินค่า	
	ระบุ ความหมาย	ระบุ รายละเอียด	ระบุสาระสำคัญ	บอกเหตุผล	เชื่อมโยงข้อมูล	เรียบเรียง ความหมาย	สรุปอ้างอิง	ลงความเห็น
รายละเอียดของ จุดประสงค์ใน การวัด	ข้อ 4 ข้อ 6 ข้อ 8 ข้อ 11 ข้อ 13 ข้อ 19	ข้อ 3 ข้อ 12	ข้อ 17	ข้อ 2 ข้อ 7	ข้อ 1 ข้อ 16	ข้อ 5	ข้อ 10 ข้อ 14 ข้อ 15	ข้อ 9 ข้อ 18 ข้อ 20
รวมจำนวนข้อ ตามรายละเอียด ของจุดประสงค์	6	2	1	2	2	1	3	3
รวมจำนวนข้อ ตามชั้นของ การวัด	8		6				6	

สัดส่วนของเนื้อหาในแบบสอบ ระดับข้อเท็จจริง : ระดับตีความ : ระดับประเมินค่า = 4:3:3

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยได้ส่งบทอ่าน และข้อคำถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน (ภาคผนวก ข) ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (content validity) และความชัดเจนของภาษาที่ใช้
2. นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบให้สมบูรณ์ขึ้น
3. ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบเครื่องมือจำนวน 53 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การรวบรวมข้อมูลโดยการทดลองใช้ข้อสอบชุดนี้กับกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อ
  - 3.1 วิเคราะห์อำนาจจำแนกหาค่าความยากง่ายของคำถามแต่ละข้อ เพื่อที่จะสามารถนำผลมาแก้ไขได้อย่างเหมาะสม
  - 3.2 คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบ
  - 3.3 วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ (item analysis) และวิเคราะห์ตัวเลือกตัวลวง (distractors) ว่าเหมาะสมหรือไม่
  - 3.4 กำหนดเวลาสอบให้เหมาะสมเพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
4. นำผลข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาปรับปรุงข้อสอบ โดยข้อคำถามที่นำมาใช้ในแบบสอบชุดนี้ จะมีค่าความยากระหว่าง 0.30 - 0.70 และค่าอำนาจจำแนกสูงกว่า 0.30 (อัจฉราวงศ์โสธร, 2539) ผู้วิจัยมิได้ตัดข้อคำถามใด ๆ ออกจากแบบสอบแต่จะปรับตัวเลือกตัวลวงให้เหมาะสมขึ้น
5. คำนวณค่าความเที่ยงของแบบสอบโดยใช้สูตรความสอดคล้องภายใน แบบ Kuder-Richardson Formula 20 (KR-20) ซึ่งจากการคำนวณแล้วในกลุ่มทดลองมีค่า KR-20 เท่ากับ 0.75 ค่าความเที่ยงดังกล่าวอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (Shohamy, 1985)

จากการแก้ไขข้อสอบโดยยึดพื้นฐานการวิเคราะห์ตัวเลือกตัวลวง การวิเคราะห์รายข้อ ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญในเรื่องความตรงของแบบสอบ และค่าความเที่ยงของแบบสอบแล้ว แบบสอบนี้ถือได้ว่ามีมาตรฐานพอที่จะใช้วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามจุดประสงค์ของงานวิจัยนี้ได้

2. แบบประเมินภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่ย่าน (ภาคผนวก ค)

ผู้วิจัยได้กำหนดข้อความเพื่อถามถึงความคุ้นเคยตามการรับรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ย่าน โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบหลังจากที่ได้อ่านเรื่องแล้ว คำถามเป็นในลักษณะมาตราวัดแบบ 6 ตัวเลือก (Rating Scales) ในการตรวจสอบเครื่องมือนี้ ได้ขอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาลักษณะคำถาม และได้ทดลองใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 53 คน ก่อนนำมาใช้ในงานวิจัยนี้

3. แบบทดสอบวัดช่วงความจำระยะสั้น (ภาคผนวก ง)

เนื้อหาและจุดประสงค์ของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบย่อยในการวัดความจำเกี่ยวกับชุดตัวเลข (Digit Span Subtest) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อสอบ The Wechsler Intelligence Scale for Children-Revised (WISC-R) ที่ใช้ในงานวิจัยของ Dunkel et. al. (1989) ในการวัดความจำระยะสั้นของนักศึกษามัธยมศึกษาอเมริกันและต่างชาติ เรื่อง "Effects of Note Taking, Memory and Language Proficiency on Learning for Native and Nonnative Speakers of English" ข้อสอบ Digit Span นี้ สามารถนำมาวัดความจำระยะสั้นของนิสิตไทยได้ (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ) ผู้วิจัยได้ดำเนินการอัดเสียงการอ่านตัวเลขใหม่โดยเชิญ Dr. Catherine Doughty (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมของผู้วิจัย ขณะศึกษาปริญญาเอก ณ The University of Sydney อาจารย์เป็นชาวอเมริกัน ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำที่ Department of Linguistics, Georgetown University, USA) เป็นผู้อ่านตัวเลขทั้งหมด ผู้วิจัยได้ปรับคำสั่งให้เหมาะสมกับนิสิตไทยเพื่อใช้วัดช่วงความจำระยะสั้นของนิสิตในงานวิจัยนี้ การอ่านตัวเลขจะอ่านอย่างชัดเจนในอัตรา 1 ตัวต่อ 1 นาที และผู้อ่านได้ลดเสียงให้ต่ำลง (inflection drop) สำหรับตัวเลขตัวสุดท้ายเพื่อเป็นสัญญาณให้ผู้สอบทราบว่าเป็นตัวเลขตัวสุดท้ายของชุดนั้น (Sattler, 1982) แบบสอบนี้แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 คือ Digits Forward และตอนที่ 2 Digits Backward ในการสอบผู้วิจัยจะเปิดเทปเสียง ซึ่งมีคำสั่งให้ผู้สอบฟังตัวเลขและเมื่อได้ยินสัญญาณ ผู้สอบจะเขียนตัวเลขในชุดที่ได้ยินนั้น โดยในตอนที่ 1 Digits Forward จะต้องเขียนเรียงตามลำดับให้ถูกต้องตามที่ได้ยิน แต่ในตอนที่ 2 ซึ่งเป็น Digits Backward นั้น ผู้สอบจะต้องเขียนตัวเลขกลับจากหลังไปหน้า (reverse order) ผู้วิจัยขอความร่วมมือนิสิตให้ปฏิบัติโดยเคร่งครัด คือไม่เขียนระหว่างที่ได้ยินตัวเลข แต่จะรอเสียงสัญญาณดังก่อน แล้วจึงลงมือเขียนและเพื่อให้แน่ใจว่าผู้สอบปฏิบัติตามข้อตกลงนี้ ผู้วิจัยขอให้ผู้สอบวางปากกาที่มุมโต๊ะและหยิบปากกาหลังจากเสียงสัญญาณดังแล้ว

Digits Forward จะประกอบด้วยตัวเลข 14 ชุด และในแต่ละชุดจะมีตัวเลขตั้งแต่ 3-9 ตัว Digits Backward ประกอบด้วยตัวเลข 14 ชุด เช่นกัน แต่ในแต่ละชุดจะมีตัวเลขตั้งแต่ 2-8 ตัว การให้คะแนนนั้นผู้สอบที่เขียนตัวเลขเรียงลำดับอย่างถูกต้องทุกตัวตามคำสั่งในแต่ละชุดของตัวเลขจะได้รับคะแนน 1 คะแนน คะแนนรวมในแต่ละตอนจะเท่ากับ 14 คะแนน ดังนั้นแบบสอบนี้จะมีคะแนนรวมทั้งสิ้นเท่ากับ 28 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

Digit Span เป็นแบบสอบที่มีค่าความเที่ยงในเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ $r_{ii} = 0.78$ (Sattler, 1982) และเป็นแบบสอบที่ใช้มากในการวัดความจำระยะสั้น (Dunkel, 1985) ก่อนที่จะนำแบบสอบนี้มาให้ผู้วิจัยได้หาค่าความเที่ยงของแบบสอบกับกลุ่มทดลองจำนวน 53 คน ที่ได้ทำการทดสอบแบบสอบชุดอื่น ๆ ด้วยวิธี test-retest ซึ่งผลเท่ากับ $r = 0.82$ แสดงว่าแบบสอบมีความเที่ยงในระดับค่อนข้างสูง แบบสอบนี้จะวัดความสามารถในการจำสิ่งที่ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นเหตุเป็นผล (Sattler, 1982)

และถือว่ามีเหมาะสมกับการวัดช่วงความจำระยะสั้นในภาษาต่างประเทศของผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยได้ เนื่องจากสามารถลดอิทธิพลของภาษาหรือวัฒนธรรมในภาษาที่สอง ซึ่งอาจมีผลต่อการวัดความจำระยะสั้นในภาษาที่สองได้ (Dunkel, 1985) นอกจากนี้แบบสอบชุดนี้จะสามารถวัดความจำ ความตั้งใจ การเรียงลำดับ กลยุทธ์ที่ใช้ในการจำ ตลอดจนความเร็วในการระบุสิ่งต่าง ๆ ได้อีกด้วย (Mishra et al., 1985)

4. แบบทดสอบความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก จ)

เนื้อหาและจุดประสงค์ของเครื่องมือ

แบบทดสอบความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบวัดทักษะย่อยที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 6 ส่วน ดังนี้

1. ข้อสอบส่วนที่ 1 วัดความรู้เกี่ยวกับศัพท์ เช่น การเลือกใช้ศัพท์ที่เหมาะสม การเดาศัพท์จากบริบท โดยมีคำถามเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก รวม 10 ข้อ 10 คะแนน
2. ข้อสอบส่วนที่ 2 วัดความรู้เกี่ยวกับการใช้ตัวนำข้อความ (discourse markers) เป็นคำถามในลักษณะปรนัย 4 ตัวเลือก รวม 10 ข้อ 10 คะแนน
3. ข้อสอบส่วนที่ 3 วัดความรู้เกี่ยวกับคำอุปสรรค (prefix) ปัจจัย (suffix) และรากคำ (root) โดยผู้วิจัยกำหนดคำศัพท์ที่เป็นรากคำ 1 ชุด และตัวอุปสรรคและปัจจัย 1 ชุด ลักษณะคำถามเป็นแบบเติมคำ โดยที่ผู้วิจัยกำหนดข้อความไว้ และผู้สอบจะต้องเลือกผสมคำศัพท์ที่เป็นรากคำ และอุปสรรค หรือปัจจัย เติมลงเพื่อให้ใจความที่กำหนดไว้ มีความหมายสมบูรณ์ จำนวนข้อสอบมี 10 ข้อ 10 คะแนน
4. ข้อสอบส่วนที่ 4 cloze test ผู้สอบจะต้องอ่านข้อความ สั้น ๆ ความยาว 124 คำ ให้เข้าใจ และจะต้องเติมข้อความที่ผู้วิจัยดึงออกจากเนื้อเรื่องอย่างมีระบบ คือ ทุก ๆ คำที่ 11 รวมคำที่ผู้สอบต้องเติมทั้งสิ้น 10 คำ 10 คะแนน ผู้สอบจะต้องเติมคำที่ถูกต้องทั้งความหมาย และรูปแบบจึงจะได้คะแนนเต็ม ในการทดสอบนี้ผู้สอบต้องใช้ความรู้เรื่องศัพท์ ไวยากรณ์ บริบทของการใช้ภาษาและบริบทของสังคม ตลอดจนความสามารถในการสะกดและเขียนคำได้อย่างถูกต้อง
5. ข้อสอบส่วนที่ 5 วัดความรู้ด้านคำอ้างอิง (reference terms) โดยผู้สอบจะต้องสามารถระบุว่าคำที่ขีดเส้นใต้ในข้อความ (passage) ที่กำหนดให้มันอ้างอิงอะไร ข้อสอบนี้มีคำอ้างอิง (reference terms) ที่นิติตจะต้องตอบ 5 ข้อ คะแนนเต็ม 5 คะแนน
6. ข้อสอบส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ประโยค (sentence analysis) ผู้สอบจะต้องสามารถระบุได้ว่า ประธานและกริยาหลักของประโยคที่ผู้วิจัยกำหนดใน passage นั้นคือคำใด โดยกำหนดให้ผู้สอบขีดเส้นใต้คำหรือกลุ่มคำที่เป็นประธาน และวงกลมตัวที่เป็นกริยา คะแนนเต็ม 10 คะแนน

คะแนนรวมสำหรับแบบสอบความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษทั้งหมด คือ 55 คะแนน

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ขอให้ผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน (ภาคผนวก ข) พิจารณาคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงของเนื้อหา และได้ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบเครื่องมือจำนวน 53 คน (กลุ่มเดียวกับกลุ่มที่ทำการทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ) และนำข้อมูลมาแก้ไข ในส่วนที่ 1 และ 2 ของข้อสอบซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ในการวิเคราะห์ข้อสอบจะทำในลักษณะเดียวกับแบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกล่าวคือ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ (item analysis) และวิเคราะห์ตัวเลือกตัวลวง (distractors) ว่าเหมาะสมหรือไม่ มีการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความยากง่ายของคำถาม ในการคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสอบ เนื่องจากแบบสอบทั้งหมดมีลักษณะคำถามหลายรูปแบบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ใช้การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบโดยวิธี test-retest โดยใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกันทำข้อสอบชุดนี้ 2 ครั้ง ให้มีระยะห่างของการสอบครั้งที่ 1 และ 2 ประมาณ 2 สัปดาห์ และผู้วิจัยพยายามควบคุมสภาพการณ์การสอบให้ใกล้เคียงกันมากที่สุด ค่าความเที่ยงเมื่อคำนวณโดยวิธี test-retest เท่ากับ 0.80

5. แบบสอบถามข้อมูลภูมิหลังของนิสิต (ภาคผนวก จ)

เนื้อหาและจุดประสงค์ของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของนิสิต โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้วิจัยในการอ้างอิงถึงผู้สอบแต่ละคน ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวนิสิต และเพศ ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลภูมิหลังด้านวิชาการ เช่น สาขาที่เรียน วิชาเอกคู่ คะแนนเฉลี่ยสะสมผลการเรียน เกรดในรายวิชาที่น่าสนใจ ชั้นปีที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ ประเภทของโรงเรียนที่จบชั้นสูงสุดก่อนเข้ามหาวิทยาลัย วิธีการเรียนการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอน-ปลาย และโปรแกรมการเรียนก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ส่วนที่ 3 เป็นข้อมูลภูมิหลังด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น อาชีพบิดา มารดา ภูมิลำเนา และสถานภาพทางเศรษฐกิจ และส่วนที่ 4 เป็นข้อมูลภูมิหลังด้านกิจกรรมที่กระทำ เช่น เคยได้ไปในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่ จุดประสงค์ของการเดินทางคืออะไร ไปนานเท่าใด ระบุประเทศที่เคยไป และมีโอกาสใช้เวลาในการได้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้มากน้อยเท่าใด อาทิ อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารภาษาอังกฤษ ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเสียงในฟิล์ม ฟังหรือดูข่าวภาษาอังกฤษ เขียนจดหมายถึงเพื่อนต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ สนทนากับชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษ ข้อมูลทั้งหมดนี้ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ในเรื่องสภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลบางส่วนได้นำมาร่วมวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทดลองใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น และได้แก้ไขข้อความที่มีเนื้อหากำกวมให้ชัดเจนขึ้น หลังจากทดลองใช้แล้ว และได้ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของเครื่องมือนี้ด้วยก่อนนำมาใช้เก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยประสานงานกับหน่วยทะเบียนของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตรวจสอบรายวิชาภาษาอังกฤษที่เปิดสอนแก่นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ที่คณะครุศาสตร์ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2539 นำรายชื่อที่ได้รับมาตรวจสอบดูความซ้ำซ้อนของนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน และจัดเก็บข้อมูลในห้องที่มีนิสิตในแต่ละชั้นปีลงทะเบียนเรียนมากที่สุด ในกรณีที่พบว่ามีนิสิตที่ทำข้อสอบที่ผู้วิจัยใช้เป็นเครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยได้เตรียมบทความภาษาอังกฤษให้นิสิตคนนั้นอ่าน เพื่อมิให้เสียประโยชน์ในด้านการเรียน และไม่เป็นการรบกวนนิสิตที่กำลังจะทำข้อสอบที่ใช้เป็นข้อมูลในงานวิจัย ทั้งนี้พบว่า มีเพียง 2 ห้องเท่านั้นที่มีสภาพการณ์นี้ และในแต่ละห้องก็มีนิสิตเพียง 2 คนเท่านั้นที่สอบไปแล้ว

1.2 ขออนุญาตและขอความร่วมมืออาจารย์ผู้สอนนำแบบทดสอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาทดสอบ นิสิต การเก็บข้อมูลจะกระทำโดยผู้วิจัย โดยมีอาจารย์ผู้สอนอยู่ด้วย เพื่อให้ นิสิตตั้งใจทำแบบทดสอบอย่างเต็มที่

2. การเก็บข้อมูล

2.1 การจัดเก็บข้อมูลที่เป็นแบบสอบ และแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ช่วงคือ

2.1.1 ช่วงแรก (วันที่ 9-23 มกราคม 2540) เก็บข้อมูลในส่วนของความจำระยะสั้น ความรู้ ภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษและภูมิหลังของนิสิต

2.1.2 ช่วงที่สอง (วันที่ 27 มกราคม -3 กุมภาพันธ์ 2540) เก็บข้อมูลในส่วนของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

2.2 การจัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 ขอความอนุเคราะห์จากสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอคะแนนในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Foundation English 1) ของนิสิตในการวิจัยนี้

2.2.2 ขอความอนุเคราะห์จากหน่วยทะเบียนคณะครุศาสตร์ ขอข้อมูลเพื่อตรวจสอบกับข้อมูลที่ได้รับจากนิสิต

2.3 การจัดเตรียมข้อมูล นำผลการตอบเครื่องมือมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ ผู้วิจัยตรวจแบบสอบทุกชุดด้วยตนเอง ซ้ำ 2 ครั้ง เพื่อความถูกต้องของข้อมูล และทำการลงรหัสข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยสำหรับการวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือการวิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยายเพื่อบรรยายสภาพทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และการวิเคราะห์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลของตัวแปร การวิเคราะห์กระทำโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (The Statistical Package for the Social Sciences : SPSS PC⁺) รายละเอียดวิธีวิเคราะห์แต่ละตอนมีดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติบรรยาย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยายเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับของภูมิลักษณ์ของนิสิตในด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านวิชาการ และด้านกิจกรรม ดังนี้

- 1.1 กรณีตัวแปรต่อเนื่อง คำนวณค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 1.2 กรณีตัวแปรไม่ต่อเนื่อง คำนวณค่าร้อยละและความถี่แต่ละค่าของตัวแปร

2. การวิเคราะห์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ และอิทธิพลที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีวิธีวิเคราะห์ดังนี้

2.1 วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งหมด ได้แก่ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม และตัวแปรควบคุมทั้งหมด (ดูรายละเอียดในส่วนของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย)

2.2 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Enter

- ก. ตัวแปรต้น ได้แก่ ภูมิลักษณ์ด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น และความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านที่ต้องการศึกษาไปก่อนชุดหนึ่ง เพื่อศึกษาอิทธิพลที่มีต่อตัวแปรตาม คือทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
- ข. เพิ่มตัวแปรควบคุมภูมิลักษณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตาม คือทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อควบคุมภูมิลักษณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม
- ค. เพิ่มตัวแปรควบคุมภูมิลักษณ์ทางวิชาการ เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตามคือทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อควบคุมตัวแปร ภูมิลักษณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม และตัวแปรภูมิลักษณ์ทางด้านวิชาการ
- ง. ตัวแปรควบคุมภูมิลักษณ์ทางกิจกรรม เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรต้นที่มีต่อตัวแปรตาม คือทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อควบคุมภูมิลักษณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ตัวแปรภูมิลักษณ์ทางด้านวิชาการ และตัวแปรภูมิลักษณ์ทางด้านกิจกรรม

2.3 วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยใช้วิธี Stepwise เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่สามารถรวมอธิบายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีที่สุด และเพื่อจัดทำดัชนีในการทำนายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในประเด็นดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

- 1.1 สภาพภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม
- 1.2 สภาพภูมิหลังด้านวิชาการ
- 1.3 สภาพภูมิหลังด้านกิจกรรม

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ภาษา ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงความจำระยะสั้น กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

- 2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของคะแนนตัวแปรต้นและตัวแปรตาม (คู่มือวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1)
- 2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรภูมิหลังกับตัวแปรตาม (คู่มือวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 2)
- 2.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (คู่มือวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 3)
- 2.4 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอสภาพภูมิหลังของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ ประการแรกเพื่อให้ผู้อ่านงานวิจัยได้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างเพื่อความเข้าใจในผลงานวิจัย และเพื่อพิจารณาความเหมาะสมหากจะนำผลงานวิจัยไปอ้างอิงต่อไป ประการที่สอง เนื่องจากงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์จะศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยควบคุมภูมิหลังของนิสิต ดังนั้น จึงมีความจำเป็นจะต้องนำเสนอข้อมูลส่วนนี้ เพื่อนำผลเข้าร่วมศึกษาด้วย

1. สภาพภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งมีจำนวนถึงร้อยละ 92.3 เป็นหญิง มีเพียงร้อยละ 8 เท่านั้นที่เป็นชาย อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างคือ 19.68 ปี ในส่วนของภูมิลำเนาเดิม โดยภาพรวมแล้ว มีภูมิลำเนาตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 83.1 และร้อยละ 16.9 มีภูมิลำเนาอยู่ที่อื่น เมื่อพิจารณาฐานะทางเศรษฐกิจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดระบุว่ามีฐานะปานกลาง (ร้อยละ 93.8) เพียงร้อยละ 5.4 ที่ระบุว่าฐานะค่อนข้างร่ำรวย และมีเพียงไม่ถึงร้อยละ 1 (0.8%) ที่ระบุว่าตนเองมี

ตารางที่ 4.1 ค่าสถิติแสดงสภาพด้านเศรษฐกิจและสังคมของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษที่ใช้เป็น
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

สภาพเศรษฐกิจและสังคม	ร้อยละ (จำนวน)
1. เพศ - หญิง	92.3 (120)
- ชาย	7.7 (10)
2. ภูมิลำเนา - กรุงเทพฯ	83.1 (108)
- นอกกรุงเทพฯ	16.9 (22)
3. อาชีพบิดา - รับราชการ	20.0 (26)
- รัฐวิสาหกิจ	4.6 (6)
- เอกชน	19.2 (25)
- ธุรกิจส่วนตัว	50.8 (66)
- อื่น ๆ	5.4 (7)
4. อาชีพมารดา - รับราชการ	18.5 (24)
- รัฐวิสาหกิจ	4.6 (6)
- เอกชน	10.8 (14)
- ธุรกิจส่วนตัว	40.0 (52)
- อื่น ๆ	26.1 (34)
5. สภาพทางเศรษฐกิจ - ค่อนข้างยากจน	0.8 (1)
- ปานกลาง	93.8 (122)
- ค่อนข้างร่ำรวย	5.4 (7)
6. ลักษณะของโรงเรียน - รัฐบาล	60.8 (79)
- เอกชน	16.1 (21)
- เอกชนในความดูแลของเครือญาติ	23.1 (30)
7. ที่ตั้งของโรงเรียน - กรุงเทพฯ	82.3 (107)
- ภาคกลาง	12.3 (16)
- ภาคเหนือ	2.3 (3)
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.8 (1)
- ภาคใต้	2.3 (3)
	ค่าเฉลี่ย (ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน)
8. อายุ	19.68 (1.34)

ฐานะก่อนข้างยากจน ในส่วนของอาชีพบิดานั้น พบว่า ครั้งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีบิดาทำธุรกิจส่วนตัว รองลงมาคือรับราชการ และทำงานเอกชน ซึ่งมีจำนวนเกือบเท่ากัน คือร้อยละ 20 และร้อยละ 19.2 ตามลำดับ บิดาทำงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 4.6 และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ 5.4 สำหรับมารดานั้น โดยส่วนใหญ่จะมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 40) ประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น เป็นแม่บ้านร้อยละ 26.1 รับราชการร้อยละ 18.5 ทำงานบริษัทเอกชนร้อยละ 10.8 และทำงานรัฐวิสาหกิจร้อยละ 4.6 เมื่อพิจารณาถึงลักษณะสถานภาพของสถานศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งหนึ่ง คือร้อยละ 60.8 ศึกษาอยู่ในโรงเรียนในสังกัดของรัฐบาล รองลงมาร้อยละ 23.1 ศึกษาในโรงเรียนเอกชนในความดูแลของคาทอลิก และร้อยละ 16.1 ศึกษาในโรงเรียนเอกชน สำหรับสถานที่ตั้งของโรงเรียนนั้น ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 82.3) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในโรงเรียนในเขตภาคกลาง ก็มีจำนวนไม่น้อย คือร้อยละ 12.3 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในโรงเรียนในภาคเหนือ และภาคใต้มีเบาบาง คือร้อยละ 2.3 เท่ากัน และน้อยที่สุด คือภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพียงไม่ถึงร้อยละ 1 (0.8%)

2. สภาพภูมิหลังด้านวิชาการ

2.1 ภูมิหลังทางวิชาการที่เกี่ยวข้องก่อนเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น นิสิตส่วนใหญ่เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง คือร้อยละ 41.5 ผ่านการศึกษาโดยวิธีสอนเน้นด้านไวยากรณ์ รองลงมาคือ เน้นทักษะรวมร้อยละ 16.9 เน้นการอ่านและคำศัพท์มีจำนวนเท่ากันคือ 13.1 มีกลุ่มตัวอย่างส่วนน้อยที่ระบุว่าผ่านการศึกา โดยการสอนเน้นการพูดและการแปล ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ 4.6 และเน้นการฟังและการเขียนเท่ากันคือ เพียงร้อยละ 3.1 เท่านั้น เมื่อพิจารณาโปรแกรมการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นิสิตมากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 66.2) เรียนโปรแกรมศิลป์ภาษา รองลงมาคือศิลป์คำนวณ ร้อยละ 21.5 อันดับต่อมาคือ โปรแกรมวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 10.8 และอันดับสุดท้ายคือโปรแกรมทั่วไปเพียงร้อยละ 1.5 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 46.2) เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นอนุบาล จำนวนร้อยละ 20 เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 17.7 เรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 11.5 เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ส่วนนิสิตที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมปีที่ 4 และ 2 มีน้อยมาก คือร้อยละ 3.1 และ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 ค่าสถิติแสดงภูมิหลังด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องก่อนเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์

สภาพภูมิหลัง	ร้อยละ (ความถี่)
1. วิธีการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	
1.1 เน้นการฟัง	3.1 (4)
1.2 เน้นการพูด	4.6 (6)
1.3 เน้นการอ่าน	13.1 (17)
1.4 เน้นการเขียน	3.1 (4)
1.5 เน้นคำศัพท์	13.1 (17)
1.6 เน้นไวยากรณ์	41.5 (54)
1.7 เน้นการแปล	4.6 (6)
1.8 เน้นทักษะรวม	16.9 (22)
2. โปรแกรมการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	
2.1 วิทยาศาสตร์	10.8 (14)
2.2 ศิลปะ (คำนวณ)	21.5 (28)
2.3 ศิลปะ (ภาษา)	66.2 (86)
2.4 ทั่วไป	1.5 (2)
3. ชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ	
3.1 อนุบาล	46.9 (61)
3.2 ประถมศึกษาปีที่ 1	20.0 (26)
3.3 ประถมศึกษาปีที่ 2	0.8 (1)
3.4 ประถมศึกษาปีที่ 3	11.5 (15)
3.5 ประถมศึกษาปีที่ 4	3.1 (4)
3.6 ประถมศึกษาปีที่ 5	17.7 (23)

2.2 สภาพภูมิหลังด้านวิชาการจำแนกตามวิชาเอกและสาขาวิชา

จากตารางที่ 4.3 เมื่อพิจารณาตามรายวิชาเอก พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 29.2 เรียนวิชาเอกคู่ อังกฤษ/อังกฤษขั้นสูง รองลงมาคือ อังกฤษ/จิตวิทยา ร้อยละ 20.8 อันดับสามคือ อังกฤษ/ฝรั่งเศส ร้อยละ 16.9 อันดับต่อมาคือ อังกฤษ/ประถมศึกษา ร้อยละ 13.1 นิสิตที่เลือกเรียนรายวิชาเอกคู่ อังกฤษ/ไทย มีร้อยละ 6.1 อังกฤษ/นอกระบบ ร้อยละ 5.4 อังกฤษ/เทคโนโลยีการศึกษา ร้อยละ 3.1 อังกฤษ/วิทยาศาสตร์ ร้อยละ 2.3 อังกฤษ/คอมพิวเตอร์ร้อยละ 1.5 อังกฤษ/สังคม ร้อยละ 0.8 และ อังกฤษ/เยอรมัน ร้อยละ 0.8 เช่นกัน เมื่อแยกเป็นสาขาวิชา ส่วนใหญ่นิสิตจะมาจากสาขา มัธยมศึกษาปีที่ (มนุษย์-สังคม) ร้อยละ 79.2 รองลงมาคือประถมศึกษา การศึกษานอกระบบ และมัธยมวิทย์ คือ ร้อยละ 13.1, 5.4 และ 2.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าสถิติแสดงสภาพภูมิหลังด้านวิชาการจำแนกตามวิชาเอกและสาขาวิชาที่นิสิตเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์

สภาพภูมิหลังทางวิชาการ	ร้อยละ (ความถี่)
1. วิชาเอกคู่	
1.1 อังกฤษ/ไทย	6.1 (8)
1.2 อังกฤษ/จิตวิทยา	20.8 (27)
1.3 อังกฤษ/ฝรั่งเศส	16.9 (22)
1.4 อังกฤษ/วิทยาศาสตร์	2.3 (3)
1.5 อังกฤษ/อังกฤษขั้นสูง	29.2 (38)
1.6 อังกฤษ/เทคโนโลยีการศึกษา	3.1 (4)
1.7 อังกฤษ/สังคม	0.8 (1)
1.8 อังกฤษ/คอมพิวเตอร์	1.5 (2)
1.9 อังกฤษ/นอกระบบ	5.4 (7)
1.10 อังกฤษ/ประถมศึกษา	13.1 (17)
1.11 อังกฤษ/เยอรมัน	0.8 (1)
2. สาขาวิชา	
2.1 มัธยมศึกษาปีที่ (มนุษย์-สังคม)	79.2 (103)
2.2 มัธยมวิทย์	2.3 (3)
2.3 การศึกษานอกระบบ	5.4 (7)
2.4 ประถมศึกษา	13.1 (17)

2.3 คะแนนภูมิหลังด้านวิชาการ

ตารางที่ 4.4 คะแนนพื้นความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดจากคะแนนร้อยละของคะแนนรวมวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ 1 (Foundation English 1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 69.96 นิสิตเรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว (นับถึงภาคต้นปีการศึกษา 2539) เฉลี่ย 21.31 หน่วยกิต เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนวัดจาก GPA พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย ประมาณ 3.13 แสดงว่านิสิตโดยเฉลี่ยเรียนดี และค่าเฉลี่ยรายวิชาการอ่านและตีความหมายภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับที่นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จะต้องเรียนในภาคแรกของปี 1 คือ 3.26 (เกรด B) แสดงว่าโดยเฉลี่ยนิสิตมีความสามารถในการอ่านและตีความหมายภาษาอังกฤษดี

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติแสดงคะแนนภูมิหลังด้านวิชาการของนิสิต

คะแนนภูมิหลังทางวิชาการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด
1. พื้นความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษ	69.96	7.05	54.00	88.00
2. หน่วยกิตที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว	21.31	12.57	5.00	51.00
3. คะแนนเฉลี่ยผลการเรียน	3.13	0.33	2.00	4.00
4. คะแนนรายวิชาการอ่านและตีความหมายภาษาอังกฤษ	3.26	0.56	2.00	4.00

3. สภาพภูมิหลังด้านกิจกรรม

3.1 คะแนนการปฏิบัติกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติแสดงสภาพภูมิหลังกิจกรรมภาษาอังกฤษที่นิสิตได้กระทำ

ลักษณะกิจกรรม	ค่าเฉลี่ยคะแนนปฏิบัติกิจกรรม (คิดจากเวลาที่ทำ)	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด
1. อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารภาษาอังกฤษ	2.47	1.07	0	5.00
2. ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเสียงในฟิล์ม	3.84	1.03	1.00	5.00
3. ฟังหรือดูข่าวภาษาอังกฤษ	2.32	1.09	0	5.00
4. เขียนจดหมายถึงเพื่อนต่างชาติ เป็นภาษาอังกฤษ	1.52	1.48	0	5.00
5. สนทนากับชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษ	2.03	1.10	0	5.00
6. คะแนนรวมของกิจกรรม 1-5	2.44	0.73	1.00	4.00

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นการใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่มีส่วนพัฒนาภาษาอังกฤษ คะแนนรวมการทำกิจกรรมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 เมื่อแยกลักษณะกิจกรรมพบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตระบุว่าได้ใช้เวลาในการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเสียงในฟิล์มสูงสุดคือ 3.84 รองลงมาคือ การใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ย 2.47 ฟังหรือดูข่าวภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ย 2.32 สนทนากับชาวต่างประเทศโดยใช้ภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ย 2.03 และเขียนจดหมายถึงเพื่อนต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ย 1.52

อนึ่ง เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายของคะแนนกิจกรรมนี้ ดังนี้

0 หมายถึง ไม่เคยใช้เวลาในการทำกิจกรรมนี้เลย

1 หมายถึง ใช้เวลาประมาณ 10% ของเวลาว่างที่มีทำกิจกรรมนี้

2 หมายถึง ใช้เวลาประมาณ 30% ของเวลาว่างที่มีทำกิจกรรมนี้

3 หมายถึง ใช้เวลาประมาณ 50% ของเวลาว่างที่มีทำกิจกรรมนี้

4 หมายถึง ใช้เวลาประมาณ 70% ของเวลาว่างที่มีทำกิจกรรมนี้

5 หมายถึง ใช้เวลาประมาณ 90% ของเวลาว่างที่มีทำกิจกรรมนี้

ดังนั้นสรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยนิสิตใช้เวลาประมาณ 40% ของเวลาว่างที่มีในการทำกิจกรรมที่มีส่วนพัฒนาภาษาอังกฤษในภาพรวม แต่เมื่อแยกลักษณะกิจกรรมค่าเฉลี่ยของการใช้เวลาทำกิจกรรมเรียงตามลำดับดังนี้ ใช้เวลาในการดูภาพยนตร์ ภาษาอังกฤษเสียงในฟิล์ม โดยเฉลี่ย 64% ของเวลาว่างที่มี ใช้เวลาในการอ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ย 38% ของเวลาว่างที่มี ใช้เวลาฟังหรือดูข่าวภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ย 36% ของเวลาว่างที่มี และใช้เวลาเขียนจดหมายถึงเพื่อนต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ย 30% ของเวลาว่างที่มี

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่านิสิตที่ใช้เวลาทำกิจกรรมในลักษณะเพื่อการบันเทิงและรับข่าวสารมากกว่าเพื่อการสื่อสาร (Communication)

3.2 โอกาสในการเดินทางไปต่างประเทศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติแสดงสภาพภูมิหลังกิจกรรมจำแนกตามโอกาสในการเดินทางไปต่างประเทศ

ข้อมูล	ร้อยละ (ความถี่)
1. การได้มีโอกาสเดินทางไปประเทศที่ใช้ ภาษาอังกฤษ	
1.1 เคย	46.9 (61)
1.2 ไม่เคย	53.1 (69)
2. ประเทศที่ไป (กรณีระบุว่าเคย)	
2.1 เอเชีย (ฮ่องกงและสิงคโปร์)	26.2 (16)
2.2 อังกฤษ	11.5 (7)
2.3 สหรัฐอเมริกา	8.2 (5)
2.4 ออสเตรเลีย	6.6 (4)
2.5 ไปมากกว่า 1 แห่ง	47.5 (29)
3. ระยะเวลาที่ไป (กรณีที่ระบุว่าเคย)	
3.1 น้อยกว่า 6 เดือน	88.5 (54)
3.2 6 - 11 เดือน	6.6 (4)
3.3 1 - 2 ปี	3.3 (2)
3.4 มากกว่า 2 ปี	1.6 (1)
4. จุดประสงค์ของการเดินทาง	
4.1 การศึกษา	29.5 (18)
4.2 ท่องเที่ยว	62.3 (38)
4.3 แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม	8.2 (5)

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่าสถิติประมาณเกือบครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 46.9 เคยเดินทางไปประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษมาแล้ว ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน คือเพื่อการท่องเที่ยวร้อยละ 62.3 เพื่อการศึกษาร้อยละ 29.5 และเพื่อแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมร้อยละ 8.2 ในส่วนของประเทศที่เดินทางเป็นที่น่าสังเกตว่าประมาณเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มที่เคยเดินทางไป ระบุว่าเคยเดินทางไปมากกว่า 1 ประเทศ ผู้ที่เคยเดินทางไปฮ่องกงหรือสิงคโปร์ ร้อยละ 26.2 อังกฤษร้อยละ 11.5 สหรัฐอเมริการ้อยละ 8.2 และออสเตรเลีย ร้อยละ 6.6 เมื่อพิจารณาในเรื่องระยะเวลาที่เดินทางไป พบว่าส่วนใหญ่คือร้อยละ 88.5 เดินทางไป

น้อยกว่า 6 เดือน ร้อยละ 6.6 เดินทางไปในระยะเวลา 6-11 เดือน ร้อยละ 3.3 เดินทางไป 1-2 ปี และ ร้อยละ 1.6 เดินทางไปมากกว่า 2 ปี

**ตอนที่ 2 ข้อมูลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ภาษา
ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงความจำระยะสั้น กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ**

2.1 ผลการวิเคราะห์ เบื้องต้นของคะแนนตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ในส่วนนี้จะเป็นการนำเสนอผลการศึกษาคะแนนตัวแปรต้น ได้แก่ คะแนนภูมิหลัง
ของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น และคะแนนความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และ
ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 (ดูบทที่ 1 หน้า 3)

ตารางที่ 4.7 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุดและต่ำสุดของคะแนนภูมิหลัง
ด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงความจำ
ระยะสั้น และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน ต่ำสุด	คะแนน สูงสุด
1. คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	20	10.41	3.43	3	19
2. คะแนนภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน	5	2.87	0.88	1	5
3. คะแนนช่วงความจำระยะสั้น	28	18.65	3.05	10	27
4. คะแนนความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการ อ่านภาษาอังกฤษ	55	32.58	6.17	18	63

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด คะแนนสูงสุด และคะแนน
เต็มของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ในส่วนรายละเอียดอื่น ๆ จะได้นำเสนอในตาราง ต่อ ๆ ไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
19	95	2
18	90	3
17	85	4
16	80	4
15	75	4
14	70	8
13	65	5
12	60	14
11	55	12
10	50	14
9	45	22
8	40	12
7	35	14
6	30	5
5	25	3
4	20	3
3	15	1

$$\bar{X} = 10.41$$

$$\text{ความถี่สูงสุด} = 9$$

$$\text{มัธยฐาน} = 9$$

จากตารางที่ 4.8 พบว่า คะแนนสูงสุดที่นิสิตทำคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้คือ 19 คะแนน (ร้อยละ 95) จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และคะแนนต่ำสุดคือ 3 (ร้อยละ 15) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มีค่าเท่ากับ 10.41 ความถี่สูงสุดอยู่ที่ 9 คะแนน และคะแนนมัธยฐานคือ 9 คะแนน นิสิตจำนวนมากถึง 88 คน ทำคะแนนการอ่านภาษาอังกฤษทำได้ตั้งแต่ 7 คะแนน ถึง 12 คะแนน ในขณะที่นิสิตจำนวน 30 คน ทำได้สูงกว่า 12 คะแนน และนิสิต 12 คน ทำคะแนนได้ต่ำกว่า 7 คะแนน แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษปานกลาง

ตารางที่ 4.9 คะแนนร้อยละของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำแนกตามลักษณะของเนื้อหาคำถาม
ที่นิสิตทำได้เรียงจากสูงสุดไปต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อที่ปรากฏใน แบบสอบ	ลักษณะของเนื้อหา	จำนวนนิสิต ที่ตอบถูก	จำนวนนิสิตที่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ
1	19	ระดับข้อเท็จจริง (ระบุความหมายของคำ)	107	82.31
2	10	ระดับประเมินค่า (สรุปอ้างอิง)	106	81.52
3	3	ระดับข้อเท็จจริง (ระบุรายละเอียด)	97	74.62
4	7	ระดับตีความ (บอกเหตุผล)	91	70
5	15	ระดับประเมินค่า (สรุปอ้างอิง)	85	65.38
6	14	ระดับประเมินค่า (สรุปอ้างอิง)	84	64.62
7	2	ระดับตีความ (บอกเหตุผล)	79	60.77
8	11	ระดับข้อเท็จจริง (ระบุความหมาย)	74	56.92
9	5	ระดับตีความ (เรียบเรียงความหมาย)	73	56.15
10	1	ระดับตีความ (เชื่อมโยงข้อมูล)	73	56.15
11	20	ระดับประเมินค่า (ลงความเห็น)	71	54.62
12	4	ระดับข้อเท็จจริง (ระบุความหมายของคำ)	70	53.85

ลำดับที่	ข้อที่ปรากฏใน แบบสอบ	ลักษณะของเนื้อหา	จำนวนนิสิต ที่ตอบถูก	จำนวนนิสิตที่ตอบถูก คิดเป็นร้อยละ
13	18	ระดับประเมินค่า (ลงความเห็น)	69	53.08
14	8	ระดับข้อเท็จจริง (ระบุความหมายของคำ)	68	52.31
15	13	ระดับข้อเท็จจริง (ระบุความหมายของคำ)	66	50.77
16	17	ระดับตีความ (ระบุสาระสำคัญ)	64	49.23
17	16	ระดับตีความ (เชื่อมโยงข้อมูล)	60	46.15
18	6	ระดับข้อเท็จจริง (ระบุความหมายของคำ)	50	38.46
19	9	ระดับประเมินค่า (ลงความเห็น)	50	38.46
20	12	ระดับข้อเท็จจริง (ระบุรายละเอียด)	38	29.23

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ในแบบสอบถามทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีข้อสอบที่นิสิตจำนวน ตั้งแต่ร้อยละ 80 ตอบถูก 2 ข้อ คือ ข้อ 19 และ ข้อ 10 ซึ่งลักษณะคำถามคือ ให้ระบุความหมายของคำ และสรุปอ้างอิงตามลำดับ ทั้งนี้หากจำแนกข้อสอบ 2 ข้อนี้ตามระดับการวัดในแต่ละข้อ จะมีลักษณะ คือ วัดระดับข้อเท็จจริง และระดับประเมินค่า ในส่วนของข้อสอบที่ยาก ซึ่งมีนิสิตตอบได้ต่ำกว่าหรือ เท่ากับร้อยละ 50 มี 3 ข้อคือ ข้อ 6, 9 และ 12 เป็นการวัดระดับข้อเท็จจริง 2 ข้อ และระดับประเมินค่า 1 ข้อ โดยลักษณะข้อคำถามคือ ให้ระบุรายละเอียด ให้ลงความเห็น และให้ระบุความหมายของคำ

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษเรียงลำดับ
จากสูงสุดไปต่ำสุด

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 55 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
47.5	86.36	1
47.0	85.45	1
46.0	83.64	1
45.5	82.73	1
43.5	79.09	1
42.5	77.27	1
42.0	76.36	1
41.0	74.55	1
40.5	73.64	2
40.0	72.73	2
39.5	71.82	1
39.0	70.91	1
38.5	70.00	2
38.0	69.09	4
37.0	67.27	1
36.5	66.36	3
36.0	65.45	4
35.5	64.55	2
35.0	63.64	8
34.5	62.73	8
34.0	61.82	7
33.5	60.91	7
33.0	60.00	6
32.5	59.09	2
32.0	58.18	7
31.5	57.27	7
31.0	56.36	7

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 55 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
30.5	55.45	2
29.5	53.64	5
29.0	52.73	4
28.5	51.82	5
28.0	50.91	4
27.5	50.00	1
27.0	49.09	3
26.0	47.27	1
25.5	46.36	2
24.5	44.55	1
24.0	43.64	2
23.5	42.73	4
23.0	41.82	2
22.5	40.91	1
22.0	40.00	1
19.5	35.45	2
17.5	31.82	1

$$\bar{X} = 32.58$$

$$\text{ความถี่สูงสุด} = 35$$

$$\text{มัธยฐาน} = 33$$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นิสิตทำคะแนนความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน ได้สูงสุดคือ 47.5 (ร้อยละ 86.36) จากคะแนนเต็ม 55 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 17.5 คะแนน (ร้อยละ 31.82) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 32.58 คะแนน ความถี่สูงสุดอยู่ที่ 35 คะแนน คะแนนมัธยฐานคือ 33 คะแนน แสดงว่านิสิตโดยเฉลี่ยมีความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านในระดับปานกลาง

ทั้งนี้หากพิจารณาข้อสอบชุดนี้ในรายละเอียดของคะแนนสอบในส่วนที่เป็นทักษะย่อยต่าง ๆ จะมีข้อมูลซึ่งจะนำเสนอในตารางที่ 4.11 - 4.17

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรียงลำดับจาก
คะแนนสูงสุดไปต่ำสุด

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
9	90	5
8	80	8
7	70	19
6	60	22
5	50	34
4	40	22
3	30	12
2	20	5
1	10	3

$$\bar{X} = 5.24$$

$$\text{ความถี่สูงสุด} = 5$$

$$\text{มัธยฐาน} = 5$$

ตารางที่ 4.11 แสดงคะแนนสูงสุดที่นิสิตทำคะแนนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ 9 (ร้อยละ 90) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน และคะแนนต่ำสุดคือ 1 (ร้อยละ 10) ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ มีค่าเท่ากับ 5.24 คะแนน คะแนนความถี่สูงสุดอยู่ที่ 5 คะแนน และค่ามัธยฐานเท่ากับ 5 คะแนน เป็นที่น่าสังเกตว่าคะแนนระหว่าง 4 - 7 คะแนน มีความหนาแน่นมาก โดยมีนิสิตทำคะแนนในช่วงนี้ ได้ถึง 97 คน แสดงว่านิสิตโดยเฉลี่ยมีความรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษปานกลาง

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อมต่าง ๆ เรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
10	100	6
9	90	5
8	80	27
7	70	25
6	60	27
5	50	24
4	40	8
3	30	5
2	20	3

$$\bar{X} = 6.40$$

$$\text{ความถี่สูงสุด} = 8, 6$$

$$\text{มัธยฐาน} = 6$$

จากตารางที่ 4.12 พบว่าคะแนนสูงสุดที่นิสิตทำคะแนนความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อม (discourse markers) ได้คือ 10 คะแนนเต็ม และคะแนนต่ำสุดคือ 2 คะแนน (ร้อยละ 20) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 6.40 คะแนน และคะแนนความถี่สูงสุดคือ 8 และ 6 คะแนน คะแนนมัธยฐานคือ 6 คะแนน คะแนนที่นิสิตทำได้ในช่วง 5 - 8 คะแนน มีความหนาแน่นมาก โดยนิสิตที่ทำคะแนนได้ในช่วงนี้มีจำนวนถึง 103 คน แสดงว่า นิสิตมีความสามารถปานกลางในด้านความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อมต่าง ๆ

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับคำอุปสรรค ปัจจัย และรากคำ เรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
10.0	100	48
9.5	95	9
9.0	90	7
8.5	85	2
8.0	80	16
7.5	75	6
7.0	70	14
6.5	65	3
6.0	60	9
5.5	55	1
5.0	50	7
4.5	45	1
4.0	40	6
2.0	20	1

$$\bar{X} = 8.15$$

$$\text{ความถี่สูงสุด} = 10$$

$$\text{มัธยฐาน} = 8.5$$

จากตารางที่ 4.13 พบว่า คะแนนสูงสุดที่นิสิตทำคะแนนความรู้เกี่ยวกับคำอุปสรรค ปัจจัย และรากคำ ได้คือ 10 คะแนนเต็ม คะแนนต่ำสุดคือ 2 คะแนน (ร้อยละ 20) คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่ทำได้คือ 8.15 คะแนน คะแนนความถี่สูงสุดเท่ากับ 10 คะแนน และคะแนนมัธยฐานเท่ากับ 8.5 คะแนน แสดงว่านิสิตโดยเฉลี่ยมีความสามารถค่อนข้างดีในเรื่องความรู้เกี่ยวกับคำอุปสรรค ปัจจัย และรากคำ

ตารางที่ 4.14 จำนวนและร้อยละของคะแนน cloze test เรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
7.0	70	4
6.5	65	7
6.0	60	8
5.5	55	13
5.0	50	8
4.5	45	19
4.0	40	10
3.5	35	23
3.0	30	15
2.5	25	13
2.0	20	3
1.5	15	5
1.0	10	2

$$\bar{X} = 4.07$$

$$\text{ความถี่สูงสุด} = 3.5$$

$$\text{มัธยฐาน} = 4$$

จากตารางที่ 4.14 พบว่าคะแนนสูงสุดที่นิสิตทำคะแนน cloze test ได้คือ 7 คะแนน (ร้อยละ 70) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 1 คะแนน (ร้อยละ 10) คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) มีค่าเท่ากับ 4.07 คะแนน คะแนนความถี่สูงสุดอยู่ที่ 3.5 คะแนน และคะแนนมัธยฐานคือ 4 คะแนน นิสิตจำนวนมากถึง 90 คน ทำคะแนนได้ต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ในขณะที่นิสิตที่ทำคะแนนได้สูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม มีเพียง 40 คน แสดงว่านิสิตโดยเฉลี่ยทำคะแนน cloze test ได้ไม่ดี

ตารางที่ 4.15 จำนวนและร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับคำที่อ้างถึงเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
5.0	100	3
4.5	90	3
4.0	80	39
3.5	70	10
3.0	60	38
2.5	50	7
2.0	40	28
1.0	20	2

$$\bar{X} = 3.15$$

$$\text{ความถี่สูงสุด} = 4$$

$$\text{คะแนนมัธยฐาน} = 3$$

จากตารางที่ 4.15 พบว่า คะแนนสูงสุดที่นิสิตทำได้ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับคำอ้างถึง (reference terms) คือ 5 คะแนนเต็ม คะแนนต่ำสุดคือ 1 คะแนน (ร้อยละ 20) คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.15 คะแนน คะแนนที่มีความถี่สูงสุดคือ 4 คะแนน และคะแนนมัธยฐานเท่ากับ 3 คะแนน นิสิตจำนวนมากถึง 87 คน ทำคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ในช่วงคะแนนตั้งแต่ 3-4 คะแนน แสดงว่านิสิตโดยเฉลี่ยมีความรู้เกี่ยวกับคำที่อ้างถึงในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของคะแนนการวิเคราะห์ประโยคเรียงลำดับจากคะแนนสูงสุด
ไปต่ำสุด

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
10.0	100	1
9.5	95	1
9.0	90	6
8.5	85	6
8.0	80	6
7.5	75	10
7.0	70	9
6.5	65	10
6.0	60	17
5.5	55	13
5.0	50	10
4.5	45	9
4.0	40	3
3.5	35	11
3.0	30	3
2.5	25	2
2.0	20	4
1.5	15	3
1.0	10	2
0.5	5	1
0	0	3

$$\bar{X} = 5.51$$

$$\text{ความถี่สูงสุด} = 6$$

$$\text{มัธยฐาน} = 6$$

จากตารางที่ 4.16 พบว่าคะแนนสูงสุดของความรู้ในการวิเคราะห์ประโยคที่นิสิตทำได้
คือ 10 คะแนนเต็ม คะแนนต่ำสุดคือ 0 คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) มีค่าเท่ากับ 5.51 คะแนน คะแนนที่มี

ความถี่สูงสุดเท่ากับ 6 คะแนน และคะแนนมัธยฐานเท่ากับ 6 คะแนน นิสิตที่ทำคะแนนได้ในช่วงระหว่าง 3.5 - 7.5 คะแนน มีจำนวนถึง 92 คน แสดงว่านิสิตโดยเฉลี่ยมีความสามารถในการวิเคราะห์ประโยคในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.17 สรุปข้อมูลค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะย่อยทางภาษา

ทักษะภาษา	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย (คิดเป็น %)	คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด
1. ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ (vocabulary)	10	5.24 (52.4%)	1.77	1	9
2. ความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อม (discourse markers)	10	6.40 (64.0%)	1.78	2	10
3. ความรู้เกี่ยวกับคำอุปสรรค ปัจจัยและรากคำ (prefixes, suffixes & roots)	10	8.15 (81.50%)	1.94	2	10
4. ความรู้ในเรื่องการเติมคำที่ ขาดหายไป (cloze test)	10	4.07 (40.7%)	1.41	1	7
5. ความรู้เกี่ยวกับคำที่อ้างถึง (reference terms)	5	3.15 (63%)	0.86	1	5
6. ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ ประโยค (sentence analysis)	10	5.51 (55.10%)	2.19	0	10

จากตารางที่ 4.17 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของทักษะย่อยที่นิสิตทำได้ (คิดเป็นคะแนนร้อยละ) เรียงจากสูงสุดไปต่ำสุดมีดังนี้คือ ความรู้เกี่ยวกับคำอุปสรรค ปัจจัย และรากคำ ความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อม ความรู้เกี่ยวกับคำที่อ้างถึง ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ประโยค ความรู้เกี่ยวกับคำที่อ้างถึง ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ประโยค ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และความรู้ในเรื่องการเติมคำที่ขาดหายไป (cloze test)

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของคะแนนภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน เรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
5	100	5
4	80	20
3	60	65
2	40	32
1	20	8

$$\bar{X} = 2.87$$

$$\text{ความถี่สูงสุด} = 3$$

$$\text{มัธยฐาน} = 3$$

จากตารางที่ 4.18 พบว่า คะแนนสูงสุดของคะแนนภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน คือ 5 คะแนนเต็ม (เป็นแบบวัดแบบ rating scale) คะแนนต่ำสุดคือ 1 คะแนน คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) มีค่าเท่ากับ 2.87 คะแนน คะแนนที่มีความถี่สูงสุดเท่ากับ 3 คะแนน และคะแนนมัธยฐานเท่ากับ 3 คะแนน แสดงว่านิสิตส่วนใหญ่มีภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของคะแนนช่วงความจำระยะสั้น เรียงลำดับจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด

คะแนนดิบ (จากคะแนนเต็ม 28 คะแนน)	คะแนนร้อยละ	จำนวนนิสิตที่ทำได้
27	96.43	1
26	92.86	1
24	85.71	4
23	82.14	8
22	78.57	10
21	75.00	12
20	71.43	20
19	67.86	11
18	64.29	14
17	60.71	13
16	57.14	12
15	53.57	15
14	50.00	6
13	46.43	2
10	35.71	1

$$\bar{X} = 18.65$$

$$\text{ความถี่สูงสุด} = 20$$

$$\text{มัธยฐาน} = 19$$

จากตารางที่ 4.19 พบว่า คะแนนสูงสุดคะแนนช่วงความจำระยะสั้นคือ 27 คะแนน จากคะแนนเต็ม 28 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 10 คะแนน คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) มีค่าเท่ากับ 18.65 คะแนน คะแนนที่มีความถี่สูงสุดคือ 20 คะแนน และคะแนนมัธยฐานเท่ากับ 19 คะแนน นิสิตที่ทำคะแนนได้ในช่วงระหว่าง 15-20 คะแนน มีจำนวนถึง 85 คน แสดงว่า นิสิตโดยเฉลี่ยมีช่วงความจำระยะสั้นอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรต้น และตัวแปรภูมิหลังกับตัวแปรตาม

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ตัวแปรภูมิหลัง และตัวแปรตาม มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1) เพื่อศึกษาข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ข้อ 2 (ดูบทที่ 1 หน้า 3) เป็นการตอบสมมุติฐานการวิจัย เพื่อตรวจสอบลักษณะของความสัมพันธ์ว่าเป็นแบบความสัมพันธ์เชิงบวกหรือลบ และตรวจสอบว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ในการวิจัยครั้งนี้

2) เพื่อตรวจสอบว่าตัวแปรต้นที่ใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ มีปัญหาภาวะการร่วมเส้นตรงพหุ (multicollinearity) หรือไม่

3) เพื่อนำผลวิเคราะห์มาคัดเลือกตัวแปร เพื่อใช้ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการศึกษาว่าตัวแปรต้น 3 ตัว คือ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น และความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ จะสามารถทำนายหรือร่วมทำนายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตได้มากน้อยเพียงไร เมื่อควบคุมภูมิหลังของนิสิต

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทักษะการอ่าน กลุ่มตัวแปรต้น 3 ตัว ซึ่งมีลักษณะเป็นตัวแปรต่อเนื่อง (continuous variables) และกลุ่มตัวแปรภูมิหลังของนิสิตจำนวน 14 ตัวแปร โดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ในกลุ่มตัวแปรภูมิหลัง มีตัวแปรจัดประเภท (categorical variables) 6 ตัวแปร และตัวแปรต่อเนื่องจำนวน 8 ตัวแปร สำหรับในกลุ่มตัวแปรแบบจัดประเภทนั้น เนื่องจากในการวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ต้องการคุณสมบัติข้อมูลในลักษณะตัวแปรต่อเนื่อง ผู้วิจัยจึงได้สร้างตัวแปรดัมมี่ (dummy variables) โดยกำหนดให้ตัวแปรที่คาดว่าจะให้ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามสูง ให้มีค่าเป็น 1 และกำหนดการแปรค่าอีกค่าเป็น 0 ตัวแปรทั้ง 6 ตัว ได้แก่ การมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ โปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบศิลปภาษา โปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบศิลปคำนวณ โปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบวิทยาศาสตร์ โปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบทั่วไป และการเดินทางไปประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ

เพื่อความสะดวกในการอธิบายผลการวิเคราะห์ในตาราง จะใช้ตัวอักษรย่อแทนชื่อตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 4.20 ตัวอักษรที่ใช้แทนชื่อตัวแปรต่าง ๆ และลักษณะของตัวแปร

ตัวอักษรย่อ	ชื่อตัวแปร	ลักษณะของตัวแปร
READ	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	ตัวแปรต่อเนื่อง
BACKG	ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่ย่ออ่าน	ตัวแปรต่อเนื่อง
DS	ช่วงความจำระยะสั้น	ตัวแปรต่อเนื่อง
LANG	ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ	ตัวแปรต่อเนื่อง
ECON	สภาพเศรษฐกิจของบิดามารดา	ตัวแปรช่วง
BKK	ภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร	ตัวแปรจัดประเภท
AGE	อายุ	ตัวแปรต่อเนื่อง
YEAR	ระยะเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษ	ตัวแปรต่อเนื่อง
FE 1	พื้นความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษ	ตัวแปรต่อเนื่อง
CREDIT	ภาระการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	ตัวแปรต่อเนื่อง
GPAX	คะแนนเฉลี่ยผลการเรียน	ตัวแปรต่อเนื่อง
EIA	ระดับคะแนนวิชาการอ่านและตีความหมายภาษาอังกฤษ	ตัวแปรต่อเนื่อง
M 1	โปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบวิทยาศาสตร์	ตัวแปรจัดประเภท
M 2	โปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบศิลป์คำนวณ	ตัวแปรจัดประเภท
M 3	โปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบศิลป์ภาษา	ตัวแปรจัดประเภท
M 4	โปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบทั่วไป	ตัวแปรจัดประเภท
ACT	คะแนนรวมของการทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษ	ตัวแปรต่อเนื่อง
OSEA	การได้เดินทางไปในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ	ตัวแปรจัดประเภท

หมายเหตุ ตัวแปรจัดประเภททั้ง 6 ตัว ผู้วิจัยได้สร้างตัวแปรคัมมีเพื่อนำเข้าวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการถดถอยพหุคูณ

2.2.1 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรวม 171 คู่ ในจำนวนนี้มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญเชิงบวกที่ระดับ 0.001 รวม 18 คู่ ระดับ 0.01 รวม 6 คู่ และระดับ 0.05 รวม 4 คู่ และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ที่มีนัยสำคัญเชิงลบที่ระดับ 0.001 รวม 1 คู่ ระดับ 0.01 รวม 2 คู่ และระดับ 0.05 รวม 6 คู่ ค่าสัมประสิทธิ์ระหว่างตัวแปรตามคือ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตัวแปรที่นำมาศึกษาที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับตั้งแต่ 0.05 มีค่าตั้งแต่ -0.17 ถึง 0.52 โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่มีค่าสูงสุดคือ ตัวแปรทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกับภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีค่าต่ำสุดคือ ตัวแปรทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกับภูมิปัญญา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดที่นำเข้าสู่ศึกษา ได้นำเสนอในตารางที่ 4.21

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ได้ยืนยันสมมุติฐานของงานวิจัยที่ว่า ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม คือทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และตัวแปรต้น คือ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้น เท่ากับ 0.52 0.44 และ 0.38 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์ทั้ง 3 ค่านี้ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 ซึ่งแสดงว่าถ้านิสิตมีภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน มีความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และมีช่วงความจำระยะสั้นดี ก็มีความโน้มที่จะแน่นทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตจะสูงด้วย

ประเด็นที่น่าสังเกตจากผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม มีค่าในระดับสูงปานกลาง คือระหว่าง 0.38 ถึง 0.52 สำหรับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม ด้านวิชาการ และด้านกิจกรรม ที่มีค่าสถิติที่มีนัยสำคัญในระดับ ตั้งแต่ 0.05 มีค่าต่ำกว่าชุดตัวแปรต้น คืออยู่ระหว่าง -0.17 ถึง 0.34 ในจำนวนนี้มีค่าที่ติดลบ คือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภูมิปัญญาและทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ คือ -0.17

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.21 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ตัวแปร	ภูมิหลังด้านกิจกรรม						ภูมิหลังวิชาการ					ภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและสังคม					ตัวแปรต้น		ตัวแปรตาม
	OSEA	ACT	M4	M3	M2	M1	EIA	GPAX	CREDIT	FE1	YEAR	AGE	BKK	ECON	LANG	DS	BACKG	READ	
OSEA	1																		
ACT	0.1	1																	
M4	0.01	0.11	1																
M3	0.09	0.21**	-0.17*	1															
M2	0.03	-0.23**	-0.07	-0.73**	1														
M1	-0.18*	-0.07	-0.04	0.1	-0.18*	1													
EIA	-0.05	0.1	0.05	-0.04	-0.04	0.1	1												
GPAX	-0.11	0.07	0.04	-0.09	0.02	0.1	0.42***	1											
CREDIT	-0.04	0.41***	-0.05	-0.02	-0.04	0.11	0.06	0.15	1										
FE1	-0.07	0.14	0.04	-0.05	-0.04	0.12	0.42***	0.42***	0.1	1									
YEAR	-0.06	0.05	0.03	-0.13	0.16*	0	-0.09	0.01	0.31***	0.05	1								
AGE	-0.11	0.21**	0.08	-0.1	0.06	0.05	-0.05	0.02	0.71***	0.06	0.36***	1							
BKK	0.05	-0.1	0.11	0.11	0.04	-0.17*	-0.08	-0.09	-0.11	0.06	-0.27***	-0.05	1						
ECON	0.26**	0.08	-0.02	-0.07	0.05	-0.17*	-0.14	-0.02	0.12	-0.1	0.1	0.12	0	1					
LANG	0.04	0.30***	-0.02	0.04	-0.03	-0.01	0.39***	0.05	0.26**	0.36***	0.03	0.15	-0.16*	-0.03	1				
DS	0.04	0.03	-0.05	-0.02	-0.09	0.16*	0.13	0.09	0.15	0.13	0.03	0.12	-0.05	-0.07	0.07	1			
BACKG	-0.05	0.30***	-0.05	0.14	-0.16*	0.02	0.12	0.04	0.27**	0.11	-0.08	0.17*	-0.09	-0.01	0.29***	0.15	1		
READ	0.01	0.21**	0.08	-0.09	-0.14	0.30***	0.34***	0.11	0.28**	0.25**	0	0.18*	-0.17*	-0.11	0.44***	0.38***	0.52***	1	
$\bar{X}$	0.47	2.44	0.02	0.66	0.22	0.11	3.26	3.13	21.31	69.96	14.35	19.68	0.83	3.25	32.58	18.65	2.87	10.41	
S.D.	0.5	0.73	0.12	0.48	0.41	0.31	0.56	0.33	12.57	7.05	2.54	1.34	0.38	0.24	6.17	3.05	0.88	3.43	

หมายเหตุ *p < .05   **p < .01   ***p < .001

ดูชื่อตัวแปรในตารางที่ 4.17

2.2.2 ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงเดียวกันพหุ (multicollinearity)

การวิเคราะห์การถดถอยที่จะให้ผลการวิเคราะห์ว่าตัวแปรต้นอธิบายความแปรปรวนได้มากนั้น ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ควรมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามสูง และมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามต่ำ (Kerlinger, 1986) ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรต้นทั้งหมดว่า มีปัญหาเกี่ยวกับภาวะร่วมเส้นตรงเดียวกันพหุ (multicollinearity) หรือไม่ จากตารางที่ 4.18 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรทั้งหมดไม่สูงกว่า 0.80 ($r > 0.80$) จึงถือได้ว่าไม่มีปัญหาเกี่ยวกับภาวะร่วมเส้นตรงเดียวกันพหุคูณ ในระดับรุนแรง

2.2.3 ผลการวิเคราะห์เพื่อคัดเลือกตัวแปร

อนึ่งในการคัดเลือกตัวแปรที่จะนำมาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือกเฉพาะตัวแปรต้นที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญเท่านั้น และผู้วิจัยได้ตัดตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรตามในระดับต่ำ ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ออกจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ตามเกณฑ์นี้ตัวแปรภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมจะถูกตัดออก 1 ตัว คือ สภาพเศรษฐกิจของบิดามารดา ดังนั้นจากนี้ต่อไปจะเรียกตัวแปรกลุ่มนี้ว่า ภูมิหลังทางสังคม ตัวแปรภูมิหลังทางวิชาการถูกตัด 5 ตัวแปรคือ ระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยผลการเรียน โปรแกรมการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบศิลป์ภาษา โปรแกรมการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบศิลป์คำนวณ และโปรแกรมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบศิลป์ทั่วไปออก ตัวแปรภูมิหลังด้านกิจกรรม ถูกตัดตัวแปรออก 1 ตัวคือ การเดินทางไปในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เมื่อตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) แล้วจึงเหลือตัวแปรต้น และตัวแปรภูมิหลังที่จะนำไปใช้ วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ รวม 10 ตัวแปร แบ่งเป็น

1. ตัวแปรต้น 3 ตัวแปร คือภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น และความรู้อ่านภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ

2. ตัวแปรภูมิหลังของนิสิตด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ภูมิหลังด้านสังคม ได้แก่ อายุและภูมิลำเนา

2.2 ภูมิหลังด้านวิชาการ คือ คะแนนพื้นฐานความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษ การการเรียน

ระดับคะแนนวิชาการอ่านและตีความภาษาอังกฤษ โปรแกรมการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบวิทยาศาสตร์ และ

2.3 ตัวแปรด้านกิจกรรม ได้แก่ คะแนนรวมของการทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษ

(ดูสรุปการคัดเลือกตัวแปรในตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 การคัดเลือกตัวแปรต้นที่จะนำมาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ชื่อกลุ่มตัวแปร	ตัวแปรที่พิจารณา	ตัวแปรที่คัดเลือกไว้
ตัวแปรต้น	BACKG DS LANG	BACKG DS LANG
ตัวแปรภูมิหลังของนิสิต		
* ตัวแปรภูมิหลังทางสังคมและเศรษฐกิจ	ECON BKK AGE	- BKK AGE
ตัวแปรภูมิหลังทางวิชาการ	YEAR FE 1 CREDIT GPAX EIA M1 M2 M3 M4	- FE 1 CREDIT - EIA M1 - - -
ตัวแปรภูมิหลังด้านกิจกรรม	ACT OSEA	ACT -

หมายเหตุ * เนื่องจากตัวแปร ECON ถูกตัดออกไป ดังนั้น จากนี้ต่อไปตัวแปรนี้จะเรียกว่าตัวแปรภูมิหลังด้านสังคม

2.3 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ผลของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการนำตัวแปรที่เกี่ยวข้องได้แก่ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น และความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นตัวแปรต่อเนื่อง (continuous variable) เป็นตัวแปรต้น และใช้ตัวแปรทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรตาม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ควบคุมตัวแปรภูมิหลังของนิสิต โดยนำกลุ่มตัวแปรภูมิหลังแต่ละด้านเข้าร่วมศึกษาด้วย ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ข้อ 3 (ดูบทที่ 1 หน้า 4)

จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ในตอนนี้ เพื่อพิจารณาว่าเมื่อทำการวิเคราะห์การถอดยพหุคูณสำหรับตัวแปรตาม และควบคุมภูมิภาคหลังของนิสิตแต่ละด้าน โดยวิธี Enter โดยใส่กลุ่มตัวแปรต้นที่เป็นตัวแปรหลักก่อน เพื่อศึกษาว่าตัวแปรกลุ่มนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามที่ทักษะการอ่านได้ร้อยละเท่าใด มีตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญ ต่อจากนั้นในขั้นที่ 2 เพิ่มกลุ่มตัวแปรภูมิภาคหลังด้านสังคม ในขั้นที่ 3 เพิ่มกลุ่มตัวแปรภูมิภาคหลังด้านวิชาการ และในขั้นที่ 4 เพิ่มกลุ่มตัวแปรด้านกิจกรรมเพื่อศึกษาว่าจะสามารถอธิบายความแปรปรวนเพิ่มขึ้นหรือไม่ และหากเพิ่มขึ้นมีค่าเท่าใด และตัวแปรใดที่ส่งผลกระทบ รายละเอียดผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 4.23

2.3.1 ผลการวิเคราะห์การถอดยพหุคูณ

จากตารางที่ 4.23 เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์สมการถอดยพหุคูณโดยวิธี Enter ซึ่งมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรตาม

ในขั้นที่ 1 ซึ่งมีตัวแปรต้น ประกอบด้วย ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงความจำระยะสั้น และภูมิภาคหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน พบว่า ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถอดยที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภูมิภาคหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้น มีค่าสัมประสิทธิ์การถอดยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.39, 0.31 และ 0.30 ตามลำดับ โดยตัวแปรชุดดังกล่าวนี้สามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 45.09

ในขั้นที่สอง เมื่อเพิ่มชุดตัวแปรเกี่ยวกับภูมิภาคหลังด้านสังคมเข้าในสมการ พบว่าตัวแปรต้นทั้งหมดร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามที่ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 45.76 แสดงว่าตัวแปรภูมิภาคหลังด้านสังคม 3 ตัวแปร สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.67 โดยตัวแปรซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถอดยมาตรฐานที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ภูมิภาคหลังด้านเนื้อหา ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงความจำระยะสั้น อายุ และภูมิภาคด้านเนื้อหา มีข้อสังเกตคือ ตัวแปรหลัก 3 ตัวข้างต้น มีค่าสัมประสิทธิ์ลดลงเป็น 0.38 0.29 และ 0.29 ตามลำดับ เมื่อควบคุมภูมิภาคหลังด้านสังคม

ในขั้นที่สาม เมื่อเพิ่มชุดตัวแปรเกี่ยวกับภูมิภาคหลังด้านวิชาการ พบว่า ชุดของตัวแปรต้นทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 7.29 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถอดยที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ยังคงเรียงลำดับจากมากไปน้อย เช่นเดิม แต่เมื่อเพิ่มตัวแปรภูมิภาคหลังทางด้านวิชาการเข้าในสมการด้วยแล้ว ค่าสัมประสิทธิ์การถอดยมาตรฐานของตัวแปรต้น คือ ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้นลดลง โดยมีค่าเท่ากับ 0.25 และ 0.24 ตามลำดับ ในขณะที่ภูมิภาคหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ยังคงมีค่าสัมประสิทธิ์การถอดยมาตรฐานคงเดิม เหมือนในขั้นที่สอง ตัวแปรต้น 3 ตัวนี้ และตัวแปร

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม = READ														
	Enter 1			Enter 2			Enter 3			Enter 4			Stepwise		
	b	β	SE	b	β	SE	b	β	SE	b	β	SE	b	β	SE
ภูมิหลังสังคม															
AGE				.08	.03	.17	.08	.03	.23	.08	.03	.23			
BKK				-.70	-.08	.61	-.30	-.03	.60	-.30	-.03	.60			
ภูมิหลังวิชาการ															
FE 1							.00	.00	.04	.00	.00	.04			
CREDIT							.00	.03	.02	.00	.02	.03			
EIA							.84	.14	.45	.84	.14	.45			
M 1							2.56	.23	.72	2.56	.23	.73	2.79	.25	.70
ภูมิหลังกิจกรรม															
ACT										-.01	.00	.34			
ตัวแปรหลัก															
LANG	.17	.31	.04	.16	.29	.04	.14	.25	.04	.14	.25	.04	.18	.31	.04
DS	.33	.30	.08	.33	.29	.08	.27	.24	.07	.27	.24	.07	.29	.25	.07
BACKG	1.52	.39	.27	1.49	.38	.28	1.49	.38	.26	1.49	.38	.27	1.51	.39	.26
CONSTANT	-5.75		1.80	-7.72		3.57	-7.90		4.92	-7.87		5.01	-5.28		1.70
R	.67			.68			.73			.73			.72		
100R ²	.45.09			45.76			53.05			53.05			51.31		
Increment R ²	-			0.67			7.29			-			-		
F	34.48			20.92			15.07			13.45			32.94		
p	.00			.00			.00			.00			.00		

ภูมิหลังด้านสังคม และด้านวิชาการ สามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 53.05

ในขั้นสุดท้าย เมื่อเพิ่มชุดตัวแปรภูมิหลังด้านกิจกรรม พบว่า ตัวแปรภูมิหลังด้านกิจกรรม ไม่สามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจากขั้นที่สาม แต่ชุดตัวแปรต้นและตัวแปรควบคุมทั้งหมด สามารถอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรตามได้ร้อยละ 53.05 ตัวแปรควบคุมภูมิหลังด้านกิจกรรมมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษน้อยมาก คือ $\beta = 0.00$ เท่านั้น อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่าตัวแปรภูมิหลังด้านกิจกรรม มีค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.21 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าตัวแปรภูมิหลังด้านกิจกรรมเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต้นอื่น ๆ ที่ใส่เข้าไปในสมการถดถอย ในขั้นที่ 1-3 แล้ว และการเพิ่มตัวแปรภูมิหลังด้านกิจกรรมเข้าในสมการถดถอย ไม่ทำให้อธิทธิพลของตัวแปรต้นหลักทั้ง 3 ตัว เปลี่ยนแปลงไป

จึงอาจกล่าวสรุปได้ว่า ตัวแปรต้น 3 ตัว คือ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้น เมื่อศึกษาร่วมกับภูมิหลังด้านสังคม ภูมิหลังด้านวิชาการ และภูมิหลังด้านกิจกรรมแล้ว สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ ร้อยละ 53.05 โดยที่ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้น มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) = 0.38, 0.25 และ 0.24 ตามลำดับ เมื่อควบคุมตัวแปรภูมิหลังของนิสิตด้านสังคม ด้านวิชาการ และด้านกิจกรรม

2.3.2 การวิเคราะห์เพื่อสร้างสมการทำนายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ในส่วนสุดท้ายของการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้นำตัวแปรทั้งหมดเข้าวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยใช้วิธี Stepwise เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุดที่จะสามารถทำนายคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อสร้างสมการทำนายคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในรูปแบบคะแนนดิบ ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังต่อไปนี้สุดท้ายของตารางที่ 4.23

จากการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่คัดเลือกเข้าสมการถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Stepwise ในลำดับที่ 1 คือ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ลำดับที่ 2 คือ ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ลำดับที่ 3 คือ โปรแกรมการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบวิทยาศาสตร์ และลำดับที่ 4 คือช่วงความจำระยะสั้น ตัวแปรทั้งหมดร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ ร้อยละ 51.31

สมการทำนายคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในรูปคะแนนดิบเป็นดังนี้

$$\text{READ} = -5.28 + 1.51 \text{ BACKG} + 0.18 \text{ LANG} + 2.79 \text{ MI} + 0.29 \text{ DS}$$

(ดูความหมายของอักษรย่อในตารางที่ 4.20)

2.4 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

การเสนอผลการวิเคราะห์ในตอนนี้ ผู้วิจัยนำเสนอการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ใน 2.2 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในข้อ 2.3 เฉพาะส่วนที่เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นหลัก 3 ตัว กับตัวแปรตาม เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตามเมื่อควบคุมและไม่ควบคุมตัวแปรภูมิหลังของนิสิต ผลการเปรียบเทียบแสดงดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ตัวแปร	ตัวแปรตาม = คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (จากตารางที่ 4.21)	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย พหุคูณ (จากตารางที่ 4.23)
ความรู้ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	0.44	0.25
ช่วงความจำระยะสั้น	0.38	0.24
ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน	0.52	0.38

จากตารางจะเห็นได้ว่า ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงความจำระยะสั้น และภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าความสัมพันธ์ 0.44, 0.38 และ 0.52 ตามลำดับ แต่เมื่อมีการควบคุมตัวแปรภูมิหลังของนิสิต ค่าความสัมพันธ์ลดลงเหลือ 0.25, 0.24 และ 0.38 ตามลำดับ แสดงว่าภูมิหลังของนิสิตมีผลต่อความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงความจำระยะสั้น และภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน และมีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อควบคุมภูมิหลังของนิสิตแล้ว ผลจากความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้นต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน และผลจากภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษยังมีค่าสูงสุด

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยควบคุมตัวแปรภูมิหลังของนิสิตด้วย มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อศึกษาถึงตัวแปรที่อาจส่งผลถึงการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นตัวแปรหลักที่สามารถจัดดำเนินการได้

วัตถุประสงค์เฉพาะของการวิจัยมี 3 ประการดังนี้ ประการแรก เพื่อศึกษาถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านจากการรับรู้ ช่วงความจำระยะสั้น และระดับความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ ประการที่สอง เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และภูมิหลังของนิสิต และประการที่สาม เพื่อศึกษาว่าตัวแปรต้น 3 ตัว คือภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น และความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ จะสามารถทำนายหรือร่วมทำนายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิตได้มากน้อยเพียงไร เมื่อควบคุมภูมิหลังของนิสิต

กรอบความคิดเชิงทฤษฎีสำหรับการวิจัย เน้นการศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านตามแนวทางทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) โดยทำการควบคุมภูมิหลังของนิสิต ด้วยวิธีการควบคุมทางสถิติ ภูมิหลังของนิสิตที่ทำการควบคุมได้แก่ ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม ภูมิหลังทางวิชาการ และภูมิหลังด้านกิจกรรม

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัย ได้แก่ นิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษที่คณะครุศาสตร์ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2539 ทุกชั้นปี ทุกคน รวม 130 คน ข้อมูลสำหรับการวิจัยประกอบด้วยตัวแปร 3 กลุ่ม ดังนี้

1) ตัวแปรตาม คือ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดโดยคะแนนจากแบบสอบทักษะการอ่าน

2) ตัวแปรต้น คือ

2.1 ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดโดย มาตรการแบบ 6 ตัวเลือก

โดยถามภูมิหลังตามการรับรู้ของนิสิต

2.2 ช่วงความจำระยะสั้น วัดโดยแบบทดสอบ Digit Span Subtest

2.3 ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ วัดโดยแบบทดสอบ

ความรู้ทางภาษา รวม 6 ตอน

3) กลุ่มตัวแปรภูมิหลัง ได้แก่ ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม ภูมิหลังทางวิชาการ และภูมิหลังทางกิจกรรม ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ได้จากข้อมูลจริง จากการตอบแบบสอบถามโดยนิติน ส่วนข้อมูลในเรื่องคะแนน ผู้วิจัยได้ขอข้อมูลจากหน่วยทะเบียนของคณะครุศาสตร์ และสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติบรรยายเพื่อการศึกษาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และสถิติวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS PC⁺

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของคะแนนตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

1.1 คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

พบว่า นิตินทำคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้สูงสุดคือ 19 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน (หรือคิดเป็นร้อยละ 95) คะแนนต่ำสุดคือ 3 คะแนน (ร้อยละ 15) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) มีค่าเท่ากับ 10.41 คะแนนความถี่สูงสุดคือ 9 คะแนน และคะแนนมัธยฐานคือ 9 คะแนน นิตินจำนวนมากถึง 88 คน ทำคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ระหว่าง 7 คะแนนถึง 12 คะแนน ในขณะที่นิตินจำนวน 30 คน ทำคะแนนได้สูงกว่า 12 คะแนน และนิตินจำนวน 12 คน ได้คะแนนต่ำกว่า 7 คะแนน แสดงว่า นิตินส่วนใหญ่มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษปานกลาง ข้อสอบที่นิตินจำนวนตั้งแต่ร้อยละ 80 ตอบถูก มี 2 ข้อ ซึ่งมีลักษณะคำถามคือ ให้ระบุความหมายของคำ และสรุปอ้างอิง และหากจำแนกข้อสอบ 2 ข้อนี้ ตามระดับการวัด จะจำแนกได้เป็น การวัดระดับข้อเท็จจริงและระดับประเมินค่า ในส่วนข้อสอบที่นิตินทำได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 50% มี 3 ข้อ เป็นการวัดระดับข้อเท็จจริง 2 ข้อ และระดับประเมินค่า 1 ข้อ โดยลักษณะคำถามคือให้ระบุรายละเอียด ให้ลงความเห็น และให้ระบุความหมายของคำ

1.2 คะแนนความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ

พบว่า นิตินทำคะแนนความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษได้สูงสุด คือ 47.5 คะแนน จากคะแนนเต็ม 55 คะแนน (คิดเป็นร้อยละ 86.36) คะแนนต่ำสุดคือ 17.5 (ร้อยละ 31.82) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 32.58 คะแนน คะแนนความถี่สูงสุดอยู่ที่ 35 คะแนน คะแนนมัธยฐานคือ 33 คะแนน แสดงว่านิตินโดยเฉลี่ยมีความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง และหากพิจารณาแบบสอนนี้ตามทักษะย่อยของภาษา โดยคิดเป็นคะแนนร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของทักษะย่อย พบว่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะย่อยที่นิตินทำได้เรียงลำดับจากสูงสุดไปจนถึงต่ำสุดมีดังนี้คือ ความรู้เกี่ยวกับคำอุปสรรค ปัจจัย และรากคำ ความรู้เกี่ยวกับคำเชื่อม ความรู้เกี่ยวกับคำที่อ้างถึง ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ประโยค และความรู้ในเรื่องการเติมคำที่ขาดหายไป (cloze test)

1.3 คะแนนช่วงความจำระยะสั้น

พบว่า นิสิตทำคะแนนแบบวัดช่วงความจำระยะสั้นได้มีค่าเฉลี่ย 18.65 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 3.05 คะแนน คะแนนสูงสุดคือ 27 คะแนน จากคะแนนเต็ม 28 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 10 คะแนน คะแนนความถี่สูงสุดคือ 20 คะแนน คะแนนมัธยฐานคือ 19 คะแนน แสดงว่านิสิตโดยเฉลี่ยมีช่วงความจำระยะสั้นอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 คะแนนภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน

ค่าเฉลี่ยจากการตอบแบบวัดภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านตามการรับรู้ ซึ่งเป็นมาตรวัดแบบ rating scale คะแนนเต็ม 5 คะแนน คือ 2.87 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานคือ 0.88 คะแนน คะแนนสูงสุดคือ 5 คะแนน คะแนนต่ำสุดคือ 1 คะแนน คะแนนความถี่สูงสุดคือ 3 คะแนน และคะแนนมัธยฐานเท่ากับ 3 คะแนน แสดงว่า นิสิตส่วนใหญ่มีภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านในระดับปานกลาง

2. การศึกษความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ช่วงความจำระยะสั้น ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและภูมิหลังของนิสิต

จากสมมติฐานงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้นำเสนอในบทที่ 1 คือ

ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้นมีความสัมพันธ์ในทางบวก กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ยืนยันสมมติฐานที่กล่าวในข้างต้น คือ คะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กับคะแนนตัวแปรต้นทั้งสาม ได้แก่ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในเชิงบวกคือ $r = 0.52, 0.44$ และ 0.38 ตามลำดับ ค่าสหสัมพันธ์ทั้ง 3 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

3. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Enter พบว่า เมื่อนำตัวแปรต้น 3 ตัว คือ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้นเข้าสมการถดถอยพหุคูณ พบว่าตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยที่มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ($\beta = 0.39$) ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ($\beta = 0.31$) และช่วงความจำระยะสั้น ($\beta = 0.30$) ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถรวมอธิบายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 45.09

ในขั้นที่สอง เมื่อเพิ่มชุดตัวแปรเกี่ยวกับภูมิหลังด้านสังคม ซึ่งได้แก่ภูมิลำเนา และอายุ โดยนำเข้าสมการด้วย พบว่าตัวแปรต้น 3 ตัวข้างต้น เมื่อพิจารณาพร้อมกับตัวแปรภูมิหลังด้านสังคม สามารถ

อธิบายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น 0.67% แต่มีข้อสังเกตคือ ตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัว มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานลดลง เมื่อควบคุมภูมิลำดับด้านสังคม กล่าวคือ ภูมิลำดับเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน = 0.38 ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้นมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากัน คือ = 0.29

ในขั้นที่สาม เมื่อเพิ่มตัวแปรชุดภูมิลำดับด้านวิชาการ ซึ่งได้แก่ พื้นความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับคะแนนวิชาการอ่านและการตีความหมายภาษาอังกฤษ และ โปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบวิทยาศาสตร์ โดยนำเข้ามาศึกษาในสมการถดถอยพหุคูณร่วมกับกลุ่มตัวแปรต้น และกลุ่มตัวแปรภูมิลำดับด้านสังคม พบว่าสามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มถึง 7.29% คือสามารถทำนายได้ 53.05% โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของภูมิลำดับเนื้อหาของเรื่องที่อ่านยังคงเท่ากับ 0.38 แต่ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้น ที่อธิบายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ได้มีค่าลดลงคือ 0.25 และ 0.24 ตามลำดับ

ในขั้นสุดท้ายเมื่อเพิ่มตัวแปรภูมิลำดับกิจกรรมเข้ามาร่วมศึกษาด้วย พบว่า สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้เท่าเดิม คือสามารถอธิบายได้ 53.05% ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานของตัวแปรต้น 3 ตัว ยังคงเหมือนเดิมคือ = 0.38, 0.25 และ 0.24 สำหรับตัวแปรภูมิลำดับเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้นตามลำดับ

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า เมื่อควบคุมตัวแปรของนิสิตในด้านสังคม วิชาการ และกิจกรรม ตัวแปรต้น 3 ตัว คือ ภูมิลำดับเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน ความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ และช่วงความจำระยะสั้น มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐานในการทำนายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เท่ากับ 0.38 0.25 และ 0.24 ตามลำดับ ทั้งนี้ตัวแปรต้น 3 ตัว เมื่อศึกษาร่วมกับตัวแปรภูมิลำดับด้านสังคม ด้านวิชาการ และด้านกิจกรรม สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ 53.05%

เมื่อเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์จากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเฉพาะส่วนที่เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นหลัก 3 ตัวกับตัวแปรตาม จะเห็นได้ว่า ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงความจำระยะสั้น และภูมิลำดับเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีความสัมพันธ์ 0.44, 0.38 และ 0.52 ตามลำดับ แต่เมื่อมีการควบคุมตัวแปรภูมิลำดับของนิสิต ค่าความสัมพันธ์ลดลงเหลือ 0.25, 0.24 และ 0.38 ตามลำดับ แสดงว่า ภูมิลำดับของนิสิตมีผลต่อความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ช่วงความจำระยะสั้น และภูมิลำดับเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน และมีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ด้วย เป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อควบคุมภูมิหลังของนิสิตแล้ว ผลจากความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ภาษาอังกฤษและช่วงความจำระยะสั้นต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน และผลจากภูมิหลัง ด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษยังมีค่าสูงสุด

4. การวิเคราะห์เพื่อสร้างสมการทำนายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

เมื่อนำตัวแปรทั้งหมดเข้าวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยวิธี Stepwise เพื่อคัดเลือกตัวแปรที่ดีที่สุดในการทำนายคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่าตัวแปรที่ถูกคัดเลือกเข้ามามี 4 ตัวแปร คือ ภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน (BACKG) ความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ (LANG) โปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแบบวิทยาศาสตร์ (M1) และช่วงความจำระยะสั้น (DS) ตัวแปรเหล่านี้สามารถร่วมทำนายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ร้อยละ 51.31 ทั้งนี้สมการทำนายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (READ) ในรูปคะแนนดิบเป็นดังนี้

$$\text{Read} = -5.28 + 1.51 \text{ BACKG} + 0.18 \text{ LANG} + 2.79 \text{ M 1} + 0.29 \text{ DS}$$

การอภิปรายผล

1. ผลของงานวิจัยที่นำมาใช้สนับสนุนทฤษฎีการอ่าน

จากหลักฐานการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (ตารางที่ 4.21) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (ตารางที่ 4.23) และการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (ตารางที่ 4.24) เมื่อนำมาประมวลพิจารณาพร้อมกับหลักฐานสนับสนุนที่ได้กล่าวถึงในบทวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง (บทที่ 2) ถือได้ว่ามีส่วนสนับสนุนทฤษฎีการอ่านตามแนวทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ (Interactive Model) กล่าวคือ ผู้อ่านอาจมิได้ใช้เพียงความรู้ด้านภาษาในบทอ่านเท่านั้นที่จะทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน แต่จะใช้สิ่งที่สั่งสมรวมอยู่ในตัวผู้อ่านในรูปของโครงสร้างความรู้ (Schema) ได้แก่ ประสบการณ์เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน และความรู้อื่น ๆ ที่ประกอบเป็นภูมิหลังของนิสิตในด้านสังคม ด้านวิชาการ และด้านกิจกรรมเพื่อทำความเข้าใจในบทอ่าน นอกจากนี้ยังพบว่าช่วงความจำระยะสั้นก็มีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วย เมื่อประมวลจากแนวคิดทฤษฎีและจากวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง จึงน่าจะอนุมานได้ว่าตัวแปรทั้งหมดเหล่านี้มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และมีแนวโน้มที่จะส่งผลถึงทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วย

มีเหตุผลที่น่าเชื่อถือได้ถึงการอธิบายตัวแปรร่วมเหล่านี้ว่า อาจส่งผลถึงสัมฤทธิ์ผลในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ทั้งนี้การตีความว่าตัวแปรเหล่านี้มักจะส่งผลถึงกันและร่วมกันอธิบายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอธิบายได้ดังนี้ ความรู้ด้านภาษาของผู้อ่านถือเป็นพื้นฐานสำคัญ กล่าวคือ ผู้อ่านภาษาที่สองจำเป็นจะต้องพัฒนาความรู้ภาษาที่สองในระดับที่พอจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดีก่อนที่จะสามารถนำเอาความรู้อื่น ๆ มาใช้ประกอบเพื่อให้เข้าใจเรื่อง ในเรื่องนี้ Eskey (1988 : 96) กล่าวว่า

ความรู้ทางภาษาเป็นหัวใจของภูมิหลังใด ๆ ก็ตามที่จำเป็นจะต้องมี เพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในคัมภีร์อ่านจริง ๆ แล้ว ภาษาก็ถือเป็นโครงสร้างความรู้อย่างหนึ่งด้วย แต่เป็นสิ่งซึ่งเจ้าของภาษาที่มีความคล่องตัวในการใช้ภาษา จะสามารถเรียกใช้ได้ทันที และก็ไม่มีทางใดที่จะเรียกประสบการณ์มาใช้ได้โดยง่าย นอกจากผู้อ่านจะสามารถใช้ทักษะทางภาษาได้ดีก่อนเท่านั้น

ผู้เชี่ยวชาญทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษหลายคน เช่น Alderson (1984), Clarke (1988) และ Cummins (1981) เชื่อว่า ผู้อ่านภาษาที่สองจะต้องมีระดับความรู้ทางภาษาถึงระดับหนึ่ง จึงจะสามารถอ่านข้อความได้ดี ระดับของภาษาที่กล่าวถึงนี้เรียกว่า “threshold level of language competence” Perkins และคณะ (1989) พยายามจะหาเกณฑ์กำหนดระดับของความรู้ทางภาษานี้ว่าควรจะเป็นเท่าไร พบว่า ระดับคะแนน TOEFL ตั้งแต่ 0-374 คะแนน ซึ่งถือว่าเป็นระดับความรู้ภาษาอังกฤษระดับต่ำ จะไม่พบการถ่ายโอนทักษะการอ่านจากภาษาที่หนึ่งมาใช้ประโยชน์ในการอ่านภาษาที่สองแต่ประการใด ระดับคะแนน TOEFL ตั้งแต่ 375-429 คะแนน คือผู้ที่มีความรู้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับกลาง พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับต่ำระหว่างการถ่ายโอนทักษะการอ่านในภาษาที่หนึ่งมาใช้ในภาษาที่สอง และสำหรับผู้ที่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษในระดับกลางค่อนข้างสูง คือมีคะแนน TOEFL ตั้งแต่ 430-469 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านในภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองที่ค่อนข้างสูง หลักฐานดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน

อนึ่งหากความรู้ทางภาษาที่สองของผู้อ่านไม่ดี ก็จะมีอุปสรรคในการที่จะใช้ภูมิหลังของเนื้อหาที่มีสิ่งสมอยู่ Dolan (1991) ให้ความเห็นว่า ผู้อ่านในภาษาที่หนึ่งสามารถที่จะย่อยและสรุปข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในประโยคที่ซับซ้อนให้เหลือเพียงสาระสำคัญได้ในทันที ถ้าหากมีความคุ้นเคยกับเรื่อง แต่ผู้อ่านในภาษาที่สองจะต้องใช้เวลามากกว่า แม้ว่าจะมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาที่สองก็ตาม แต่เมื่อใดที่มีอุปสรรคในเรื่องภาษา เช่น ไม่สามารถใช้สิ่งชี้แนะทางภาษาให้เกิดความเข้าใจในบทอ่าน มีปัญหาเรื่องศัพท์จนเชื่อมโยงเนื้อหาของเรื่องไม่ได้ ไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคจนไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความ สิ่งเหล่านี้อาจทำให้เกิดความไม่มั่นใจที่จะอ่านต่อไป และในที่สุดอาจเกิดการตีความผิด จึงไม่สามารถดึงโครงสร้างความรู้มาใช้ได้อย่างถูกต้อง

Vacca และ Vacca (1986) สรุปปัญหาที่ผู้อ่านในภาษาที่สองประสบเกี่ยวกับการนำโครงสร้างความรู้มาใช้ไว้ 3 ประการคือ

1. ผู้อ่านในภาษาที่สองอาจจะขาดโครงสร้างความรู้ ภูมิหลังของเนื้อหาที่เกี่ยวข้องจึงทำให้ไม่สามารถนำมาใช้ได้
2. ผู้อ่านในภาษาที่สองอาจมีโครงสร้างความรู้เดิมอยู่ แต่เลือกนำมาใช้ผิด เนื่องจากอาจมีข้อบกพร่องในภาษาที่สอง

3. ผู้อ่านอาจจะไม่ทราบหรือไม่มีทักษะพอที่จะนำเอาโครงสร้างความรู้มาใช้ระหว่างอ่าน โดยมีปัญหาคือไม่ทราบว่าเมื่อใดควรจะนำโครงสร้างความรู้มาใช้ และเมื่อใดควรจะปรับเปลี่ยนแนวทางโครงสร้างความรู้ให้เข้ากับสถานการณ์ของบทอ่าน หรืออาจไม่ทราบว่าควรปรับอย่างไร ทั้งนี้อาจเกิดจากความซับซ้อนของภาษาในบทอ่านทำให้ผู้อ่านพลาดหรือหลงทาง ไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านในลักษณะที่ผู้เขียนต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เขียนใช้ภาษาที่ซับซ้อนและใช้ลักษณะภาษาหรือวิธีการเขียนเรื่องที่มีผู้อ่านไม่คุ้นเคย สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคทำให้ผู้อ่านสามารถจับประเด็นได้เพียงบางประเด็น และก็ไม่สามารถมองเห็นภาพรวมตามที่ผู้เขียนตั้งใจได้ในที่สุด เพื่อฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้โครงสร้างความรู้ที่มีอยู่มาช่วยทำความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะโดยอธิบายในรายละเอียดในข้อ 1.2 ของข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ทางด้านครุศึกษา

นอกจากนี้ผู้อ่านที่มีปัญหาในเรื่องภาษา ก็จะพบภาวะที่ช่วงความจำระยะสั้นเกิดล้นเกินระยะ (overload) เนื่องจากจะต้องจำภาษาที่ไม่คุ้นเคยไปตามที่ปรากฏในบทอ่าน โดยปราศจากความเข้าใจที่จะสรุปย่อให้เป็นหน่วยภาษาที่เล็กลงได้ และเนื่องจากมีความจำกัดของความจำระยะสั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษาที่สอง (Lado, 1965 ; Glicksberg, 1963 ; Rivers, 1971) กล่าวคือ ผู้อ่านที่ไม่ใช่เจ้าของภาษามักจะจำข้อความได้ประมาณ 2/3 ของข้อความที่เจ้าของภาษาจำได้ (Pimsleur, 1970) ผู้อ่านในภาษาที่สองจึงต้องเสียเวลาในการดำเนินการกับข้อมูลมาก และทำให้มีเวลาในการทำความเข้าใจเรื่องได้น้อยลง อย่างไรก็ตาม การที่ Glicksberg (1963) พบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมีช่วงความจำระยะสั้นดีขึ้น หากได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ และการที่สภาพช่วงความจำระยะสั้นเกิดภาวะล้น (overload) ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถจะใช้เวลาคิดและเชื่อมโยงภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่มีอยู่เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น (Bernhardt, 1985) แสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งสามคือ ความรู้ภาษา ความจำระยะสั้น และภูมิหลังของเรื่องที่อ่านได้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ภูมิหลังของนิสิตในการดำเนินชีวิต ที่จะพัฒนาให้ตนเองเป็นผู้ที่มีทักษะทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นในด้านสังคม วิชาการ และกิจกรรม ส่วนแล้วแต่เป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ทำให้เกิดความคล่องตัวในภาษามากขึ้น (ธีรพงศ์ แก่นอินทร์, 2532) ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะส่งอิทธิพลทำให้ประสบความสำเร็จในการอ่านมากขึ้นด้วย

2. ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้สอดคล้องหรือขัดแย้งกับข้อค้นพบจากงานวิจัยในอดีต

ในเรื่องภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน งานวิจัยนี้มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่า ผลของภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน มีส่วนสัมพันธ์อย่างมากต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีค่า = 0.52 (มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001) และผลยืนยันจากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ซึ่งพบว่าตัวแปรภูมิหลังด้านเนื้อหาของเรื่องที่อ่านสามารถทำนายทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.38 งานวิจัยที่มีผลสอดคล้องกันได้แก่ งานวิจัยของ

Levine และ Reves (1994) ที่พบว่า ภูมิหลังของเรื่องที่อ่าน ทำนายความเข้าใจในการอ่านได้มากที่สุด รองลงมาคือ พื้นความรู้ด้านภาษา และผลงานวิจัยของ Bi (1991) ที่พบว่า ภูมิหลังของเรื่องที่อ่านช่วยให้ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ในส่วนของความรู้ทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่ามีส่วนสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.44 ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานในการร่วมทำนายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (β) = 0.25 ผลของงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Alderson และคณะ (1977) ที่พบว่า ความสามารถด้านภาษาอังกฤษมีผลต่อทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาแมกซิกกันอย่างมีนัยสำคัญ และสรุปว่าความรู้ภาษาเป็นตัวทำนายที่ดีในการอ่าน

และในส่วนในช่วงความจำระยะสั้น ซึ่งพบว่ามีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.38 ความสัมพันธ์นี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานที่ร่วมทำนายความแปรปรวนของคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (β) มีค่าเท่ากับ 0.24 ก็มีผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dolan (1991) ที่ได้ทำการทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนฮ่องกงและนักเรียนอังกฤษทดสอบเรื่องความจำระยะสั้น และความเข้าใจข้อความในภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้อ่านที่เป็นนักเรียนฮ่องกงสามารถจำข้อความที่อ่านได้น้อยกว่า ทั้งในส่วนที่เป็นข้อความสำคัญและข้อความที่เป็นรายละเอียด และยังสอดคล้องกับงานของ Dunkel (1985) ซึ่งพบว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่มีความจำระยะสั้นในภาษาอังกฤษน้อยกว่าผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่งสามารถจำข้อความในคำบรรยายและเข้าใจคำบรรยายภาษาอังกฤษได้น้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

ในส่วนภูมิหลังของนิสิตด้านภูมิหลังสังคม ผลของงานวิจัยนี้ที่พบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับความเห็นของ Grant (1980) ที่สนับสนุนว่าผู้ใหญ่มีความคิดวิเคราะห์ดีกว่าสามารถจัดระบบความคิดได้ดีกว่าจึงเรียนภาษาได้ดีกว่า อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่า ในส่วนหนึ่ง อายุของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนี้อาจมีความสัมพันธ์กับชั้นปีที่สูงขึ้นด้วย ดังนั้นความสัมพันธ์เรื่องอายุของกลุ่มตัวอย่าง ในส่วนนี้อาจมาจากประสบการณ์การเรียนภาษาอังกฤษที่มากขึ้นด้วยก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามข้อค้นพบดังกล่าวขัดแย้งกับงานของ Littlewood (1984)

ในส่วนของภูมิฐานะ ผลของงานวิจัยนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของอาไพ อนันตศฤงคาร (2526) ที่พบว่า นักเรียนในกรุงเทพมหานครมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนจากสงขลาอย่างมีนัยสำคัญ แต่งานวิจัยฉบับนี้พบว่านิสิตที่มีภูมิลำเนานอกกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มที่จะทำคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่านิสิตที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร ในเรื่องนี้อาจอธิบายได้ว่าจำนวนนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมีจำนวนมากถึง 83.1% (มีจำนวนมากกว่านิสิตที่อยู่นอกกรุงเทพฯ ถึงเกือบ 5 เท่า) ซึ่งอาจจะมีปัญหาในส่วนของกระจายของนิสิตไม่สมดุลย์กัน

ระหว่างนิสิตเก่งและอ่อน ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่านิสิตที่มาจากต่างจังหวัด อาจมีความมุ่งมั่นและเป็นนักเรียนที่เรียนดีในโรงเรียนประจำจังหวัด จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีกว่าก็ได้ นอกจากนี้ ปัญหาส่วนหนึ่งอาจมาจากตัวแปรที่กำหนดไว้ในงานวิจัย ซึ่งผู้ที่อยู่นอกกรุงเทพมหานครจะรวมถึงนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดชานเมืองของกรุงเทพมหานคร เช่น สมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานี เป็นต้น ซึ่งตามความจริงแล้ว จังหวัดชานเมืองเหล่านี้ไม่ได้มีข้อเสียเปรียบในการรับเทคโนโลยีและข่าวสารต่าง ๆ ที่แตกต่างจากกรุงเทพมหานครมากนัก จึงอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ตัวแปรนี้ไม่ส่งผลความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ในส่วนของสภาพเศรษฐกิจในงานวิจัยนี้ ไม่มีหลักฐานทางสถิติพอที่จะสนับสนุนว่ารายได้ของบิดามารดามีแนวโน้มจะส่งผลต่อทักษะการอ่านของนิสิต ผลงานวิจัยนี้สอดคล้องกับงานของ ประนอม ทวีกาญจน์ (2526) และสุพัฒน์ สุกมลสันต์ และคณะ (2533) อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้มีผลขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ชีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2532) ที่พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่การวิจัยครั้งนี้พบว่ารายได้ของครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนนี้อาจอธิบายได้ว่านิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนี้ค่อนข้างที่จะเป็น homogeneous group ของผู้ที่มีฐานะเศรษฐกิจในระดับกลาง (93.8% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) ดังนั้นจึงไม่ค่อยมีความกระจายพอที่จะเห็นความแตกต่างในเรื่องตัวแปรสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมากนัก

ในส่วนของภูมิหลังด้านวิชาการนั้น พบว่าจำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Denham (1985) และ Monshi-Tousi และคณะ (1980) ที่พบว่าระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ ในส่วนนี้อาจจะอธิบายได้ว่า แม้ว่าภาษาอังกฤษจะเป็นวิชาทักษะซึ่งต้องการระยะเวลาการเรียนที่สม่ำเสมอ ปริมาณระยะเวลาการเรียนภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว ไม่อาจประกันผลสำเร็จทางการเรียนภาษาอังกฤษได้ เพราะต้องขึ้นอยู่กับคุณภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนด้วย อย่างไรก็ตาม ในส่วนของภาระการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งวัดจากจำนวนหน่วยกิตภาษาอังกฤษที่นิสิตลงทะเบียนเรียนตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 พบว่ามีส่วนสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญนั้น อธิบายได้ว่าอาจเป็นเพราะการเรียนการสอนของอาจารย์มุ่งเน้นประโยชน์ของการนำมาใช้ได้ในการอ่าน และส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะนิสิตเริ่มมีวัตถุประสงค์ที่แน่นอนมากขึ้นในชีวิต เมื่อเลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ทำให้ตั้งใจและมีความมุ่งมั่นในการเรียนมากขึ้น จึงอาจมีส่วนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้ โดยจะเห็นว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ ตัว อาทิ พื้นความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษ และระดับคะแนนวิชาการอ่านและตีความหมายภาษาอังกฤษ ก็มีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูงกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน งานวิจัยที่มีผลสอดคล้องกับงานวิจัยนี้ ในส่วนที่สนับสนุน ภูมิหลังด้านวิชาการกับสัมฤทธิ์ผลทางภาษาอังกฤษได้แก่ งานของ Razouky (1987) ชีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2532) กิ่งกมน ทวีชาติวิทยากุล (2532) และ Howlett (1987)

อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบในเรื่องคะแนนเฉลี่ยสะสมว่าไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ ชัดแย้งกับงานของ Dunkel (1988) และ Kiewra (1987) ซึ่งอาจเป็นเพราะในงานวิจัยของทั้ง 2 คน ทักษะที่ใช้วัดเป็นเรื่องของการแยกแยะสาระสำคัญจากการฟังคำบรรยายเพื่อจดโน้ต ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่าสิ่งเหล่านี้อาจจะสอดคล้องกับลักษณะความสามารถในการเรียนวิชาพื้นฐานทั่วไปมากกว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอาจจะมีส่วนสัมพันธ์น้อยกับวิชาพื้นฐานทั่วไปที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ดังนั้นความสัมพันธ์ที่อาจเป็นไปได้ในการถ่ายโอนกลยุทธ์การเรียนจากวิชาพื้นฐานทั่วไปมาใช้ประโยชน์ จึงอาจเป็นไปได้น้อยกว่า

ข้อค้นพบในเรื่องที่ว่านิสิตที่มาจากโปรแกรมการเรียนระดับมัธยมแบบวิทยาศาสตร์ มีแนวโน้มที่จะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดีกว่านิสิตที่มาจากโปรแกรมศิลป์ภาษาและศิลป์คำนวณ สอดคล้องกับงานของสุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2533) แต่ขัดแย้งกับงานของอัจฉรา วงศ์โสธร (2526) ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า การเรียนในลักษณะที่มีการวิเคราะห์ถึงเหตุผลแบบวิทยาศาสตร์ อาจมีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน มากกว่าการเรียนในลักษณะที่เน้นทักษะภาษา หลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนความเห็นนี้ซึ่งพบในงานวิจัยนี้คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนวิชาการอ่านและตีความหมายภาษาอังกฤษ กับนิสิตที่มาจากโปรแกรมวิทยาศาสตร์มีค่า ($r = 0.10$) มากกว่าค่าสัมประสิทธิ์ของวิชาดังกล่าว กับนิสิตที่มาจากโปรแกรมศิลป์ภาษา ($r = -0.43$) อย่างไรก็ตาม ผลงานวิจัยในเรื่องนี้ ยังไม่อาจจะยืนยันได้แน่นอน เนื่องจากจำนวนนิสิตที่เรียนในโปรแกรมระดับมัธยมแบบวิทยาศาสตร์ ในงานวิจัยนี้มีเพียง 10.8% ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่านั้น

ในส่วนของภูมิหลังกิจกรรม ข้อค้นพบที่ว่าการมีโอกาสเดินทางไปในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ชัดแย้งกับผลงานวิจัยของปราโมทย์ ครอบบุญศรี (2533) เรื่องนี้อาจเป็นเพราะเหตุผลของการเดินทางส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้คือเพื่อการท่องเที่ยว 62.3% ของกลุ่มที่ตอบว่าเคยไป และนิสิตที่มีโอกาสไปก็มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่อ่อนภาษาอังกฤษด้วย พิจารณาจากหลักฐาน ที่พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่เคยไปต่างประเทศกับความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ 0.04 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตัวแปรนี้กับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -0.07 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการมีโอกาสได้เดินทางไปในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษกับตัวแปรระดับคะแนนวิชาการอ่านและตีความหมายภาษาอังกฤษมีค่าเท่ากับ -0.05 นอกจากนี้ นิสิตกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยผลการเรียนไม่ค่อยจะดีนัก โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรการมีโอกาสได้เดินทางไปในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษนิติตกลุ่มนี้ กับตัวแปรผลการเรียนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ -0.11

ในด้านกิจกรรม ผลจากงานวิจัยนี้พบว่านิสิตที่ทำกิจกรรมที่ใช้ภาษาอังกฤษมีแนวโน้มที่จะมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษดี ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ ชเนติ สวัสดิ์ฤกษ์ (2529) ที่พบว่า การทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

อย่างมีนัยสำคัญ และจิรดา จิตโสภักตร์ (2529) ที่พบว่านักเรียนที่ครอบครัวยึดสื่อมวลชนภาคภาษาอังกฤษมาก มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่ใช้สื่อดังกล่าวน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ทางด้านครุศึกษา

1.1 จากผลงานวิจัยที่พบว่า ความรู้ด้านภาษามีส่วนสำคัญต่อทักษะการอ่าน ดังนั้นผู้สอนจะต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการที่จะพัฒนาความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน ก่อนที่จะเริ่มแนวทางการพัฒนาการอ่าน ตามความเห็นของ Williams (1986 : 43) ที่ว่า “กลยุทธ์และทักษะที่ดีที่สุดในโลกก็อาจจะดูมีผลเพียงน้อยนิด หากผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาศัพท์ ความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างประโยค และโครงสร้างงานเขียนในตัวบทอ่านได้ก่อน” ดังนั้น ผู้สอนจึงควรพยายามปรับทักษะและความรู้ในภาษาที่สองของผู้อ่าน เพื่อมิให้มีปัญหาในความเข้าใจการอ่านในภาษาที่สอง

ในส่วนของการพัฒนาการสอนศัพท์และการเดาศัพท์จากบริบทศึกษาเพิ่มเติมได้จากงานของ Bensoussan และคณะ (1984) Johns (1980) อ้างถึงใน Bensoussan & Laufer, (1984) Eskey (1986) Eskey และ Grabe (1988) Morris & Stewart-Dore (1984) Kern (1989) Yorio (1971) Crow (1986) และ Haynes (1984) สำหรับการสอนโครงสร้างประโยคซึ่งนิสิต/นักศึกษาไทยจะพบปัญหาบ่อยมากในเรื่องโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่ซับซ้อนยากต่อการอ่าน ผู้สอนควรจะแนะนำว่าจะสามารถถอดความประโยคที่ซับซ้อนให้เป็นประโยคง่าย ๆ ที่มีความซับซ้อนน้อยลง (unpack) และแนะนำให้ผู้เรียนทราบถึงการถอดความในส่วนของ nominal group ซึ่งมักเป็นปัญหาต่อความเข้าใจของนิสิต/นักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อลดระดับความเข้มข้นและซับซ้อนของภาษาลง ทั้งนี้ในส่วนของการแก้ปัญหาในด้านไวยากรณ์ที่ผู้เรียนภาษาที่สองมักจะพบ อาจศึกษาเพิ่มเติมได้จากงานของ Halliday (1989) และศึกษาวิธีการสอนไวยากรณ์เหล่านี้ได้จากงานของ Nuttal (1982)

1.2 จากผลการวิเคราะห์เรื่องโครงสร้างความรู้ที่ พบว่า มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะด้านครุศึกษา กล่าวคือผู้สอนจำเป็นต้องกระตุ้นความรู้ในเรื่องโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่อง เพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถนำมาใช้ในกระบวนการทำความเข้าใจในการอ่าน โดยจะสามารถใช้กลยุทธ์แบบใช้ความคิดที่ได้จากประสบการณ์ภูมิหลังของเรื่อง ตลอดจนทักษะของผู้อ่านมาตั้งสมมุติฐาน สร้างมโนทัศน์ และคาดเดาเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรเน้นโครงสร้างความรู้ที่จำเป็นในการอ่าน เพื่อมิให้เกิดการผิดพลาด (mismatch) ในการนำโครงสร้างความรู้มาใช้ให้เข้าใจเรื่อง (Steffensen & Joag-Dev, 1981) ที่สำคัญคือผู้สอนต้องสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับข้อมูลใหม่ที่อาจเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนในด้านภาษา และพื้นความรู้ของเรื่อง ทั้งนี้ ศิริพร ฉันทานนท์ (2539)

ได้เสนอกระบวนการเรียนการสอนที่มีส่วนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงโครงสร้างความรู้ของเรื่อง (Schema) ในกิจกรรมการสอนอ่าน ตามตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 กระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาโครงสร้างความรู้ของผู้เรียน

กระบวนการเรียนการสอน	
ขั้นตอนการสอน	กิจกรรม
<p>1. ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading)</p> <p>เป็นการสร้างพื้นฐานความรู้ด้านภาษา ด้านเนื้อหา และด้านโครงสร้างการอ่าน</p> <p>1.1 ตรวจสอบพื้นฐานความรู้โดยตรง และโดยอ้อม</p> <p>1.2 กระตุ้นให้นักเรียนตระหนักถึงพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่</p> <p>1.3 ขยายขอบเขตพื้นฐานความรู้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - สอบถาม สัมภาษณ์ อภิปรายอย่างไม่เป็นทางการ นักเรียนตอบแบบประเมิน ทำ pretest ตรวจสอบโน้ตศัพท์โดยให้เขียน concept แล้วอภิปราย บอกความหมายเหมือน หรือให้ คำจำกัดความ ใช้ Cloze test - สอบถาม อภิปราย สร้างแผนผังความหมาย โดยครูให้ key words ถามคำถามก่อนอ่าน สร้างมโนทัศน์ล่วงหน้า ใช้ภาพกระตุ้น - ครูเล่นกริดเล็ก ๆ น้อย ๆ เพิ่มเติม
<p>2. ขั้นการอ่าน (While-reading)</p> <p>2.1 นักเรียนอ่านในใจคร่าว ๆ</p> <p>2.2 เชื่อมโยงพื้นฐานความรู้เข้ากับข้อมูลในบทอ่าน</p> <p>2.3 นักเรียนอ่านในใจอีกครั้งหนึ่ง</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ถามและกระตุ้นให้นักเรียนคิด เปรียบเทียบ ความเหมือน และความแตกต่างระหว่างพื้นฐานความรู้เดิมกับสิ่งใหม่ - ถามและกระตุ้นให้นักเรียนคิด และจัดข้อมูล เป็นประเภท
<p>3. ขั้นหลักการอ่าน (Post-reading)</p> <p>3.1 นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน ของตนเอง</p> <p>3.2 ครูให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนตอบคำถามท้ายบทก่อน - ครูเฉลยคำตอบและอภิปรายกับนักเรียน

(จาก ศิริพร ฉันทานนท์. “การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.)

1.3 เนื่องจากความจำระยะสั้นมีความจำกัดมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษาที่สอง ดังนั้นผู้เรียนในภาษาที่สองควรได้รับการฝึกให้สามารถเก็บข้อความในความจำระยะสั้นให้ดีขึ้น เพื่อจะได้มีเวลาในการอ่านและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของวิธีฝึกการช่วยจำอาจศึกษาเพิ่มเติมได้จากงานของ Thomson (1987)

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยต่อไป

2.1 ควรขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย โดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างจากนิสิต/นักศึกษา ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ วิชาเอกภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ และอาจรวมถึงนิสิต/นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อให้ได้ผลสรุปเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในระดับปริญญาตรีที่มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นในบริบทของประเทศไทย

2.2 ควรทำการศึกษาซ้ำ โดยใช้กรอบแนวคิดเดียวกัน แต่เพิ่มตัวแปรบางตัวเข้าร่วมศึกษาด้วย เช่น ตัวแปรด้านเจตคติ และแรงจูงใจ ความสนใจในเรื่องที่อ่าน กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน และการถ่ายโอนความสามารถทางการอ่านจากภาษาไทย ซึ่งตัวแปรเหล่านี้อาจมีอิทธิพลสามารถร่วมอธิบายความแปรปรวนของสัมฤทธิ์ผลของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนิสิต เพิ่มเติมจากที่ได้ศึกษาในงานวิจัยนี้

2.3 เมื่อเพิ่มกลุ่มตัวอย่างและเพิ่มตัวแปรในการศึกษาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษตามข้อ 2.1 และข้อ 2.2 แล้วอาจเปลี่ยนการวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์วิถีสัมพันธ์ (Path Analysis) ซึ่งเป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรด้วย ก็จะทำให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางขึ้น

2.4 เครื่องมือและมาตรวัดที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้พยายามจัดทำอย่างดีที่สุด ทั้งในด้านความน่าเชื่อถือ และความตรงในการวัด อย่างไรก็ตาม การศึกษาด้วยลักษณะเครื่องมือและวิธีวัดที่แตกต่างกันไปจากที่ใช้ในงานวิจัยนี้ เช่น การวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการรายงานด้วยปากเปล่า (Verbal Report) ด้วยวิธีพูดบรรยายสิ่งที่คิดออกมา (Think Aloud Technique) หรือการรายงานด้วยปากเปล่าทันทีหลังจากอ่านบทอ่านแล้ว (Retrospective Technique) หรือการวัดโดยแบบสอบถามที่มีลักษณะแตกต่างออกไป หรือการวัดโดยใช้ข้อสอบจริง และนำผลมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการวัดที่ใช้ในการวิจัยนี้ ก็จะเป็นการยืนยันความถูกต้องของผลงานวิจัยให้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

2.5 คะแนนความรู้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านซึ่งเป็นตัวแปรต้นที่สำคัญในการวิจัยนี้มีคะแนนทักษะย่อย 6 ส่วน ได้แก่ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับคำอุปสรรค ปัจจัยและรากคำ Cloze Test ความรู้ด้านคำอ้างอิง และความรู้ในด้านการวิเคราะห์ประโยค คะแนนแต่ละส่วนแสดงทักษะภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ซึ่งในการวิจัยนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์รวม มิได้แยกวิเคราะห์ สำหรับผู้วิจัยที่สนใจจะใช้แนวทางการวิเคราะห์ในกรอบแนวคิดเดียวกัน อาจพิจารณาวิเคราะห์แยกตัวแปรทักษะย่อยด้านภาษา

แต่ละด้านด้วย ซึ่งจะช่วยให้ได้รายละเอียดในส่วนของทักษะภาษาย่อยที่มีส่วนสัมพันธ์กับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาพร้อมกับตัวแปรต้นที่สำคัญอื่น ๆ ด้วย

2.6 ในงานวิจัยฉบับนี้มีข้อจำกัดในการเก็บข้อมูลในส่วนของฐานะทางเศรษฐกิจ ดังนั้น ในงานวิจัยต่อไปควรจะมีการกำหนดค่าตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจให้รัดกุมขึ้น เพื่อจะสามารถเก็บข้อมูลในส่วนนี้ได้กระจายมากขึ้น ซึ่งอาจจะทำให้ได้ผลการวิจัยที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากขึ้น

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

ภาษาอังกฤษ

- Adams, M.S. & A. Collins. "A Schema - Theoretic View of Reading." In Roy Freedle (Ed.) New Directions in Discourse Processing. Volume 2. Norwood, New Jersey : Ablex Publishing Co., 1979. pp.1-21.
- Ahrendt, K.M. & S.S. Haselton. "Essential Reading Skills in Bookkeeping." Journal of Reading 16 (January 1973) P. 316.
- Alderson, J.C. "Reading in a Foreign Language : A Reading Problem or a Language Problem?" In J.C. Alderson & A.H. Urguhart (Eds.) Reading in a Foreign Language. New York : Longman, 1984. pp. 1-24.
- Alderson, J.C., S. Bastien & A.M. Madrazo. "A Comparison of Reading Comprehension in English and Spanish." Research and Development Unit. Report No.9 Mimeo, UNAM, Mexico City, 1977.
- Alkarni, A.S. "Students Perceptions of the Extracurricular Activities Program at King Saud University." Dissertation Abstracts International 47 (March 1987) : 3248-A.
- Allright, R.L. "Motivation : The Teacher's Responsibility." English Language Teaching. 31 (April 1977) : pp. 265-274
- Anderson, A. & T. Lynch. Listening. Oxford : Oxford U.P., 1988.
- Anderson, R.C. "Role of Reader's Schema in Comprehension, Learning, and Memory." In R.C. Anderson, J. Osborn & R.J. Tierney (Eds.) Learning to Read in American Schools : Basal Readers and Content Text. 1984 [Reprinted in H. Singer & R.B. Ruddel (Eds.) Theoretical Models and Processes of Reading. Third Edition. Newark, Delaware : International Reading Association, 1985 pp.372-384.]
- Barnett, M.A. More than Meets the Eye. Englewood Cliffs, NJ. : Center for Applied Linguistics and Prentice Hall, Inc., 1989.
- Bernhardt, E.B. "Cognitive Processes in L2 : An Examination of Reading Behaviors." In J.P. Lantolf & A. LaBarce (Eds.) Research in Second Language Learning : Focus on the Classroom. Proceeding of the 6th Delaware Symposium on Language Studies. Norwood, N.J. : Ablex, 1985, pp. 35-50.
- Bensoussan, M. & Laufer. "Lexical Guessing in Context in EFL Reading Comprehension." Journal of Research in Reading 7.1, 1984, pp. 15-32.

- Bensoussan, M., D. Sim & R. Weiss. "The Effect of Dictionary Usage on EFL Test Performance Compared with Student and Teacher Attitudes and Expectations." Reading in a Foreign Language 2.2, 1984, pp. 262-276.
- Bi, Xiufen. "Effect of Cultural Background Information on Chinese Students' Reading Comprehension." Dissertation Abstracts International (May 1991) : DAI-A 51-11.
- Bloom, B.S. Human Characteristics and School Learning. New York : McGraw-Hill Book Co., 1976.
- Bostrom, R.N. & C.L. Bryant. "Factors in the Retention of Information Presented Orally : the Role of Short-Term Listening." The Western Journal of Speech Communication 44, 1980, pp.137-145.
- Broughton, G. et al. Teaching English as a Foreign Language. London : Routledge & Kegan Paul Ltd., 1980.
- Call, M.E. "Auditory Short-Term Memory, Listening Comprehension, and the Input Hypothesis." TESOL Quarterly 19.4, 1985, pp.765-781.
- Carrell, P. & J. Eisterhold. "Schema Theory and ESL Reading Pedagogy." In Interactive Approaches to Second Language Reading. Carrell et al. (Eds.) Cambridge : Cambridge U.P., 1988.
- Carroll, J.B. Language and Thought : Foundation of Modern Psychology Series. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, Inc., 1964.
- Caruk, J.M. Short-Term Auditory Memory of Above-Average and Below-Average Grade Three Readers. 1983. (ERIC Document Reproduction No. ED236574).
- Casanave, C. "The Communication Pre-Reading Activity : Adapting Existing Textbooks." Paper Presented at the TESOL Convention. Miami, the United States of America, 21-25 April, 1987.
- Casey, A.C. "A Study of the Relationship of Student Participation in the Activities Program to Student Achievement, Attendance, and Scores on College Admissions Examination." Dissertation Abstracts International 47 (July 1986) : 30-A.
- Chaffin, D.P. "Adult Students in Post-Secondary Education : A Path Analysis of Factors Associated with Academic Performance." Dissertation Abstracts International 47 (October 1986) : 1126-A.

- Chaudron, C. & J.C. Richards. "The Effect of Discourse Markers on the Comprehension of Lectures." Applied Linguistics 7.2, 1986, pp. 113-127.
- Clarke, M.A. "The Short Circuit Hypothesis of ESL Reading - or When Language Competence Interferes with Reading Performance." Modern Language Journal 64.2, 1980, pp. 203-209 [Reprinted in P. Carrell, J. Devine & D. Eskey (Eds.) Interactive Approaches to Second Language Reading. Cambridge : Cambridge UP, 1988 pp. 114-124.
- Clarke, M.K. & S. Silberstein. "Toward a Realization of Psycholinguistics Principles in the ESL Reading Class" Language Learning 27 (June 1977), pp. 145-146.
- Crow, J.T. "Receptive Vocabulary Acquisition for Reading Comprehension." Modern Language Journal 70.3, 1986, pp. 242-250.
- Cummins, J. "The Role of Primary Language Development in Promoting Educational Success for Language Minority Students." In Schooling and Language Minority Students : A Theoretical Framework. Los Angeles : Evaluation, Dissemination and Assessment Center, California State University, 1981, pp. 3-49
- Denham, P.A. Assessment of English Language Proficiency of Indonesians and the Effect of Linguistic Background and Attitudes on Performance. Canberra : International Development Program of Australian Universities and Colleges, 1985.
- Dolan, T. Memory for Spoken and Written Discourse in First and Second Language Learners. Unpublished Ph.D. Thesis : The University of Nottingham, 1991.
- Dunkel, P.A. The Immediate Recall of English, Lecture Information by Native and Non-Native Speakers of English as a Function of Notateking. Unpublished Doctoral Dissertation, The University of Arizona, 1985.
- Dunkel, P.A. "The Content of L1 and L2 Students' Lecture Notes and Its Relation to Test Performance." TESOL Quarterly 22.2, 1988, pp.259-281.
- Dunkel, P.A., S.P. Mishra & D.C. Berliner. "Effects of Note Taking, Memory, and Language Proficiency on Lecture Learning for Native and Nonnative Speakers of English." TESOL Quarterly 23.3, 1989, pp.543-549.
- Einstein, G.D., J. Morris & S. Smith. "Note-Taking, Individual Differences and Memory for Lecture Information." Journal of Educational Psychology 7, 1985, pp.522-532.
- Ellis, H.C., T.L. Bennett, T.C., Daniel & E.J. Rickert. Psychology of Learning and Memory. Monterey. CALIF : Brooks Cole Publishing Co., 1979.

- Eskey, D.E. "Advanced Reading : The Structural Problem." The Art of TESOL : Selected Articles from the English Teaching Forum, Part Two. Washington, D.C. : English Teaching Forum, 1975. pp. 210-215.
- Eskey, D.E. "Theoretical Foundation." In F. Dubin, D.E. Eskey & W. Grabe (Eds.) Teaching Second Language Reading for Academic Purposes. Reading, Massachusetts : Addison-Wesley, 1986, pp. 3-23.
- Eskey, D.E. "Holding in the Bottom : An Interactive Approach to the Language Problems of Second Language Readers." In P. Carrell, J. Devine & D. Eskey (Eds.) Interactive Approaches to Second Language Reading. Cambridge : Cambridge U.P., 1988, pp. 93-100.
- Eskey, D.E. & W. Grabe. "Interactive Models for Second Language Reading : Perspectives on Instruction." In P. Carrell, J. Devine & D. Eskey (Eds.) Interactive Approaches to Second Language Reading. Cambridge : Cambridge UP, 1988, pp. 223-238.
- Ginsburg, H. & S. Opper. Piaget's Theory of Intellectual Development : An Introduction. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall, 1969.
- Glicksberg, D.H. A Study of the Span of Immediate Memory among Adult Students of English as a Foreign Language. Doctoral Dissertation. University of Michigan, 1963.
- Gould, B. "Effects of a of Prior Knowledge and Text Structure Instruction on the Comprehension and Memory for Expository Reading of Intermediate and Junior High Grade Students." Dissertation Abstracts International 47 (June 1987) : 4343-A.
- Grant, P.L. "Knowledge of Selected Articles, Possessives and Connectives in Reading Comprehension of High, Average and Low Readers." Dissertation Abstracts International 40 (May 1980) : 5804-A.
- Halliday, M.A.K. "Some Grammatical Problems in Scientific English." Australian Review of Applied Linguistics. Genre and Systemic Functional Studies. Series S. Number 6, 1989, pp.13-37.
- Haynes, M. "Patterns and Perils of Guessing in Second Language Reading." In J. Handscombe, R.A. Orem & B.P. Taylor (Eds.) On TESOL '83 : The Question of Control. Washington, D.C. : TESOL, 1984, pp.163-176.

- Howlett, N.R. "A Longitudinal Study of Reading Aptitude, Reading Achievement, and School Achievement." Dissertation Abstracts International 48 (September 1987) : 617-A.
- Howard, D.V. Cognitive Psychology : Memory, Language and Thought. New York : MacMillan, 1983.
- Hunt, M. The Universe Within : A New Science Explores the Human Mind. New York : Simon and Schuster, 1982.
- Johns, T. "The Text and Its Message : An Approach to the Teaching of Reading Strategies for Students of Development Administration." Mimeograph. University of Birmingham, 1980.
- Kay, P. "Three Properties of Ideal Reader." In R. Freedle & R. Duran (Eds.) Cognitive and Linguistic Analysis of Test Performance. Norwood, NJ : Ablex, 1987.
- Keenan, J.M. "An Examination of the Relationship between Socioeconomic Status and Reading Ability Conditioned on the Variables of Grade Level in School." Dissertation Abstracts International 48 (January 1988) : 1641-A.
- Kennedy, G. "Conditions for Language Learning." In Oller, J.W. & J.C. Richards (Eds.) Focus on the Language Learners. Mass : Newbury House, 1973.
- Kerlinger, F.N. Foundations of Behavioral Research. Third Edition New York : CBS College Publishing, 1986.
- Kern, R.G. "Second Language Reading Strategy Instruction : Its Effects on Comprehension and Word Inference Ability." Modern Language Journal 73.2, 1989, pp. 135-149.
- Kiewra, K.A. "Qualitative Aspects of Notetaking and Their Relationship with Information-Processing Ability and Academic Achievement." Journal of Instructional Psychology 14.3, 1987, pp.110-117
- Klatzky, R. Human Memory : Structures and Processes. Second Edition. San Francisco : W.H. Freeman & Co., 1980.
- Krashen, S.D. Principles and Practice in Second Language Acquisition. Oxford : Pergamon Press, 1982.
- Krashen, et al. Child and Adult Differences in Second Language Acquisition. Mass : Newbury House, Inc., 1982.

- Lado, R. "Memory Span as a Factor in Second Language Learning." IRAL : International Review of Applied Linguistics in Language Teaching. 3.2, 1965. pp. 123-129.
- Lambert, W.E. & R.C. Gardner. Attitudes and Motivation in Second Language Learning. Mass : Newbury House Publishers, Inc., 1972.
- Levine, A. & T. Reves. "The Four-Dimensional Model : Interaction of Schema in Process of FL Reading Comprehension." TESL Canada Journal 11 (Spring 1994) pp. 71-84.
- Leech, G. & J. Svartvik. A Communicative Grammar of English. London : Longman, 1975.
- Littlewood, W. Foreign and Second Language Learning. London : Cambridge U.P., 1984
- Long, D.R. "Second Language Listening Comprehension : A Schema-Theoretic Perspective." The Modern Language Journal 73.1, 1989, pp.32-40.
- Mackey, W.F. Language Teaching Analysis. Indiana : Indiana U.P., 1965.
- Markham, P. & M. Latham. "The Influence of Religion-Specific Background Knowledge on the Listening Comprehension of Adult Second-Language Students." Language Learning 37.2, 1987, pp.157-170.
- Martinez, P.E. "Home Environmental Factors as Indication of Academic Achievement Among Students in Bilingual, Bicultural Educational Programe in a Country of the Upper Rio Grande Valley of New Mexico." Dissertation Abstracts International 40 (December 1979) : 197-A.
- McGaugh, J.L. Learning and Memory : An Introduction. San Francisco, Calif : Albion Publishing Co., 1973.
- Melendez, J. "Applying Schema Theory to ESL Reading Instruction." Paper Presented at the TESOL Convention. Miami : United States of America, 21-25 April, 1987.
- Miller, G.A. The Magical Number Seven, Plus or Minus Two : Some Limits on Our Capacity for Processing Information. Psychological Review, 63, 1956, pp.81-97.
- Mishra, S.P., B.A. Ferguson & P.V. King. "Research with the Wechsler Digit Span Subtest : Implications for Assessment." School Psychology Review 14.1, 1985, pp. 37-47.
- Monshi-Tousi, M., A. Husseine-Fatemi & J.W. Oller, Jr. "English Proficiency and Factors in its Attainment : A Case Study of Iranians in the United States." TESOL Quarterly 14.3, 1980, pp. 365-372.

- Morris, A. & N. Stewart-Dore. Learning to Learn from Text : Effective Reading in the Content Areas. Sydney : Addison-Wesley, 1984.
- Norris, W.E. "Advanced Reading : Goals, Techniques, Procedures." In The Art of TESOL : Part Two. Washington, D.C. : English Teaching Forum, 1975, p.207.
- Nuttal, C. Teaching Reading Skills in a Foreign Language. London : Heinemann, 1982.
- Nyikos, M. "Sex-Related Differences in Adults Language Learning : Socialization and Memory Factors." The Modern Language Journal 74.3, 1990, pp.273-287.
- Palmer, J.D. "How a Paragraph Hangs Together." Forum (April 1980) p.16.
- Pearson, P.D. & L. Fielding. "Research Update : Listening Comprehension." Language Arts 59.6, 1982, pp.617-629.
- Perkins, K., S.R. Brutton & J.T. Pohlmann. "First and Second Language Reading Comprehension." RELC Journal 20.2, 1989 pp.1-9.
- Pimsleur, P. Some Aspects of Listening Comprehension. Paper Presented at the Canadian Conference on Language Laboratories. Montreal, Canada, 1970.
- Razouky, A.A. "Analysis of Socio-economic Factors on Students : Academic Achievement in the Preparatory Academic Schools in Iraq." Dissertation Abstracts International 48 (December 1987) : 1372-A.
- Reder, L.M. "The Role of Elaboration in the Comprehension and Retention of Prose : A Critical Review." Review of Education 50, 1980, pp.5-53.
- Rivers, W.M. (1971) "Linguistic and Psychological Factors in Speech Perception and Their Implications for Teaching Materials." In P. Pimsleur & T. Quinn (Eds.) The Psychology of Second Language Learning : Papers from the Second International Congress to Applied Linguistics, Cambridge, 8-12 September, 1969. Cambridge : The University Press, pp. 123-135.
- Rost, M.A. Listening in Language Learning. New York : Longman, 1990.
- Sattler, J.M. Assessment of Children's Intelligence and Special Abilites. Second Edition. Mass : Allyn and Baron Inc., 1982.
- Shohamy, E. A Practical Handbook in Language Testing for the Second Language Teacher. Israel : Tel-Aviv University, 1985.
- Slocum, E.A. "A Causal-Comparative Study of Student Academic Achievement and Levels of Participation in Major Extracurricular Programs." Dissertation Abstracts International 47 (June 1987) : 4349-A.

- Smith, F. Comprehension and Learning : A Conceptual Framework for Teachers. Toronto, Ont. : Holt, Rinehart and Winston, 1975.
- Smith, F. Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. (Second Ed.) New York : Holt, Rinehart and Winston, 1978.
- Spiro, R.J. "Constructive Processes in Prose Comprehension and Recall." In R.J. Spiro, B.C. Bruce & W.F. Brewer (Eds.) Theoretical Issues in Reading Comprehension : Perspectives from Cognitive Psychology, Linguistics, Artificial Intelligence, and Education. Hillsdale, N.J. : Erlbaum, 1980, pp. 245-278.
- Stanovich, K.E. "Toward an Interactive-Compensatory Model of Individual Differences in the Development of Reading Fluency." Reading Research Quarterly 16 (1), 1980, pp 32-71.
- Steffensen, M.S. & C. Joag-Dev. "Cultural Knowledge and Reading : Interference or Facilitation." In C.W. Twyford, W. Diehl & K. Feathers (Eds.) Reading English as a Second Language : Moving from Theory. Monograph in Language and Reading Studies. No.4. Bloomington : Indiana U.P., 1981, pp. 29-46.
- Stern, H.H. Fundamental Concepts of Language Teaching. Oxford : Oxford UP, 1983.
- Thammongkol, K. "The English Reading Ability of Thai Undergraduate Students." In Reading : Insights and Approaches. E.M. Anthony & J.C. Richards (Eds.) (Singapore : SEAMEO Regional Language Centre, 1974). p.78.
- Thomson, I. "Memory in Language Learning." In A. Wenden & Rubin (Eds.) Learner Strategies in Language Learning. Prentice Hall International : Cambridge UP, 1987.
- Vacca, R.T. & J.L. Vacca. Content Area Reading. Second Ed. Glenview, Illinois : Scott Foresman & Co., 1986.
- Valettes, R.M. Modern Language Testing : A Handbook. New York : Harcourt, Brace & World, 1967.
- Weber, R. "Reading : United States." Annual Review of Applied Linguistics 4, 1984, pp. 111-123.
- Widdowson, H.G. Teaching Language as Communication. London : Oxford U.P., 1978.
- Widdowson, H.G. Explorations in Applied Linguistics. London : Oxford U.P., 1979.
- Williams, E. Reading in the Language Classroom. London : MacMillan, 1986.

- Wood, G. "Organizational Processes and Free Recall." In E. Tulving & W. Donaldson (Eds.) Organization of Memory. New York N.Y. : Academic Press, 1972.
- Wright, R.J. & A.G. Bean. "The Influence of Socioeconomic Status on the Predictability of College Performance." The Journal of Educational Measurement 11 (Winter 1974) pp. 277-283.
- Yorio, C.A. "Some Sources of Reading Problems for Foreign Language Learners." Language Learning 21(1), 1971, pp.107-115.

ภาษาไทย

- กมล สุดประเสริฐ. "จดหมายจากอเมริกา." สารพัฒนาหลักสูตร (ตุลาคม 2524) : 22-24.
- กอบลาภ ต้นสกุล. "ความสามารถในการอ่านและการหาความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษจากบริบทของนิสิตชั้นปี 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- กอบกุล รังสิยะโรจน์. "ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมที่บ้านและโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม." วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- กึ่งกมล ทวีชาติวิทยากุล. "ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบจัดระดับชั้นเรียน วิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- กุสุมา มะนะสุนทร. "ความสัมพันธ์ในการอ่านและการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในระดับมหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- คณิงนิจ รัตนภิญโญพงษ์. "ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษระดับถ่ายโอน สื่อสารและวิเคราะห์วิจารณ์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยหอการค้า." วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2506.
- จิรดา จิตโสภักดิ์. "การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะภูมิหลังต่างกัน." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

- จรัส อานามนารด. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่สอง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า”
ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร, 2517.
- เฉลิมชัย มิตถ์ภักดิ์. “การศึกษาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง และโรงเรียนที่ตั้งอยู่
นอกเขตอำเภอเมือง.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.
- ชนิกา ศิลปอนันต์. “ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ระดับปีที่ 1.” รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหา-
วิทยาลัย, 2521.
- ชนคดี สวัสดิฤกษ์. “ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ภูมิหลังทางสังคม นิสัยทางการเรียนกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยา
นิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2522.
- ณัฐวุฒิ ฦ ปิ่น. “ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
ในระดับถ่ายโอน สื่อสาร และวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชา
การศึกษาชั้นสูงในวิทยาลัยครู ภาคศึกษา 8.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.
- ดารณี ภูมวรรณ. “ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับการเรียนวรรณคดี
อังกฤษ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2516.
- ดุยฎี จุลาสัย และคณะ. “ขั้นตอนทางจิตวิทยาของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย.” รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2530.
- ธีรพงศ์ แก่นอินทร์. “รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรบางตัวกับผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
ดุยฎีบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2532.
- นิภา สนสอาดจิต. “การสำรวจความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของหน่วยราชการและรัฐ-
วิสาหกิจ.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2523.

- นิภาพร รัตนพฤกษ์. “กรณีศึกษาผู้เรียนที่มีทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเลิศ.”
 รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- บุญชม ศรีสะอาด. “รูปแบบผลการเรียนในโรงเรียน.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษาคุณวุฒิปริญญาตรี.
 กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร,
 2524.
- บุญนิจ พรพงศ์. “ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ภาษาอังกฤษของครูประจำการระดับปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู
 กลุ่มนครหลวง.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. นครปฐม : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2527.
- บุญเหลือ เทพสุวรรณ. รวมบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพ
 มหานคร : ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย สำนักนายกรัฐมนตรี้,
 2513.
- ประนอม ทวีกาญจน์. “ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน
 บรรยากาศในชั้นเรียน คุณภาพทางการสอน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้าง
 เสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
 มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ปราโมทย์ ครอบบุญศรี. “ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของนักเรียน แรงจูงใจ และความ
 สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน
 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ครุ-
 ศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- พรทิพย์ ถาวรจักร์. “องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลง
 กรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิต
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- พิมพ์ผกา เสงสกุล. “การศึกษาปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในวิทยาลัยพลศึกษาของประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตร
 ศาสตร์, 2522.
- วัฒนา พุ่มเล็ก. “การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้สูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการ
 เรียนรู้ต่ำ ระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์
 ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2513.

วันทนี สีทับทิม. “การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว, 2539.

วิจิตร ศรีสอาน, “ปัจจัยและอนาคตของหลักสูตรอุดมศึกษา.” วารสารครุศาสตร์ 4 (เม.ย.-
มิ.ย. 2530) : 10-20.

ศิริพร ฉันทานนท์. “การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจตามทฤษฎี
โครงสร้าง ความรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, กรุงเทพมหานคร : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

สมุทร เชนเชาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพ
มหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. “องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการ
เรียนของนักเรียนประถมศึกษา.” รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายก
รัฐมนตรี เอราวัฒน์การพิมพ์, 2520.

สุมณฑา วิรุฬญาณ. “ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยม
ศึกษาตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิต
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

สุพัฒน์ สุกมลสันต์. “การวิเคราะห์วิถีสัมพันธ์ของตัวประกอบที่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการ
เรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 2.” รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบัน
ภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

สุพัฒน์ สุกมลสันต์. “การอภิวิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ. 2515-2530.” รายงานการวิจัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ลำดับที่ 28. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2535.

สุพัฒน์ สุกมลสันต์ และคณะ. “แนวโน้มระดับสมรรถภาพทั่วไปทางภาษาอังกฤษของนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และบุคคลภายนอกที่สนใจ ปี พ.ศ. 2533.” รายงานการวิจัย
กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มนักเรียน. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2526.

อภิชัย พันธเสน. “แนวโน้มพัฒนาการของโลก และประเทศไทยในอนาคต (2563) กับการพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.” รายงานการวิจัย.

กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.

อังฉรา ประไพตระกูล. “การศึกษาปัจจัยคัดสรรที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.” รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ

มหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อังฉรา วงศ์โสธร. การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ

มหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อังฉรา วงศ์โสธร และคณะ. “ความสำคัญและปัญหาของการทดสอบจัดระดับ.” รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

อิสรา สารงาม. “การศึกษาปัญหาการใช้เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษของอาจารย์ที่สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดภาคเหนือ.” รายงานการวิจัย.

เชียงใหม่ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2529.

อำไพ อนันต์ศฤงคาร. “สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมหาวชิราวุธ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

อุษา กาญจนสถิตย์. “การสำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษในทางธุรกิจ.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

อุไร ดุลยเกษม. “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแผนภูมิกิจกรรมกับการสอนตามคู่มือครู.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร), 2529.

สถาบันนวัตกรรมการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก :

หลักสูตรวิชาเอกภาษาอังกฤษของ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2531

นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 และ 4 ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตที่ศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2531 ซึ่งศึกษาวิชาภาษาอังกฤษในหมวดต่าง ๆ ดังนี้

1.1 หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป : กลุ่มวิชาภาษา สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้รับผิดชอบ

วิชาบังคับ 6 หน่วยกิต

092115 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 3 หน่วยกิต

092116 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2 3 หน่วยกิต

วิชาเลือก

092191 การฟังภาษาอังกฤษ 2 หน่วยกิต

092192 การพูดภาษาอังกฤษ 2 หน่วยกิต

092491 ภาษาอังกฤษปฏิบัติการ 2 หน่วยกิต

1.2 หมวดวิชาเอก รายวิชาที่มีรหัสขึ้นด้วย 431 คณะครุศาสตร์เป็นผู้รับผิดชอบ และรายวิชาที่มีรหัสขึ้นด้วย 113 และ 112 คณะอักษรศาสตร์เป็นผู้รับผิดชอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ 47 หน่วยกิต

รายวิชา	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4	
	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย
รายวิชาบังคับ 24 หน่วยกิต								
113280 ประมวลวรรณคดีอังกฤษ 1			2					
113281 ประมวลวรรณคดีอังกฤษ 2				2				
113282 ประมวลวรรณคดีอเมริกัน				2				
431185 การอ่านและการตีความภาษาอังกฤษ	2*		2*					
431186 การเขียนอนุเจตอังกฤษ		2*	2*					
431273 สัทศาสตร์อังกฤษสำหรับครู			2					
431274 การศึกษาภาษาอังกฤษ			2					
431276 การเรียนการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับครู				1				
431281 ไวยากรณ์อังกฤษสำหรับครู			2					
431355 การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ						2		
431358 วาทกรรมอังกฤษ					2			
431365 การเรียบเรียงคำร้อยแก้วอังกฤษ					3*	3*		
รายวิชาเลือก (10 หน่วยกิต)								

*เลือกเรียนในภาคการศึกษาที่กำหนดเพียง 1 ภาคการศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (ต่อ)

รายวิชาเลือก 10 หน่วยกิต

		หน่วยกิต
113276	นวนิยายและเรื่องสั้นอังกฤษ	2
113369	ฉันทลักษณ์ภาษาอังกฤษ	2
431182	การสื่อสารด้วยการพูดอังกฤษ	2
431271	การอ่านภาษาเชิงวิเคราะห์ โครงสร้างของภาษา	2
431272	ไวยากรณ์อังกฤษปริวรรต	2
431279	การพัฒนาการอ่านอังกฤษ	2
431283	การเขียนเรียงความ ข้อความและจดหมายอังกฤษ	2
431354	ทักษะการเขียนข้อสอบภาษาอังกฤษ	2
431356	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	2
431361	วาทพัฒนา	2
431362	การอ่านอังกฤษเชิงวิจารณ์	2
431363	การอ่านวารสารภาษาอังกฤษ	2
431364	การพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสอน	2
431366	การเขียนรายงานภาษาอังกฤษ	2
431367	การเขียนสำหรับครูภาษาอังกฤษ	2
431368	การศึกษารายบุคคลสำหรับครูภาษาอังกฤษ	2
431369	ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่าง	2
431397	การแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	2
431448	การพูดแบบแสดงเหตุผล	2
431449	การอ่านความเรียงอังกฤษ	2
431453	ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ	2
431455	การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย	2

แผนการเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นสูง 34 หน่วยกิต

รายวิชา	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4	
	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย
รายวิชาบังคับ 24 หน่วยกิต								
113276 นวนิยายและเรื่องสั้นอังกฤษ			2					
113364 บทละครภาษาอังกฤษเบื้องต้น						2		
113369 ฉันทลักษณ์ภาษาอังกฤษ					2			
431182 การสื่อสารด้วยการพูดอังกฤษ		2						
431271 การอ่านอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โครงสร้างของภาษา				2				
431272 ไวยากรณ์อังกฤษปริวรรต				2				
431283 การเขียนเรียงความ ย่อความ และ จดหมายภาษาอังกฤษ				2				
431361 วาทพัฒนา					2			
431362 การอ่านอังกฤษเชิงวิจารณ์					2			
431397 การแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ					2			
431356 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้าม วัฒนธรรม					2			
431366 การเขียนรายงานภาษาอังกฤษ						2		
รายวิชาเลือก (10 หน่วยกิต)								

*แผนการเรียนอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเหมาะสม

นิสิตจะต้องเรียน 113280 และ 113281 ก่อน 113369

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นสูง (ต่อ)

รายวิชาเลือก 10 หน่วยกิต

		หน่วยกิต
112221	โครงสร้างภาษาอังกฤษ	2
112262	ภูมิหลังทางเวทตำนานของวรรณคดีอังกฤษ	3
112325	ระบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	3
112332	เรื่องสั้นภาษาอังกฤษสมัยใหม่	3
112334	นวนิยายอังกฤษศตวรรษที่ 19 (prer. 112232)	3
112335	นวนิยายอเมริกันศตวรรษที่ 20	3
112337	นวนิยายอังกฤษศตวรรษที่ 20	3
112347	กวีนิพนธ์สมัยโรแมนติก (prer. 112242)	3
112348	กวีนิพนธ์สมัยวิกตอเรีย	3
112349	กวีนิพนธ์อเมริกันสมัยใหม่	3
112421	วิวัฒนาการของภาษาอังกฤษ	3
112434	นวนิยายอังกฤษตั้งแต่ต้นจนถึงศตวรรษที่ 18	3
112435	นวนิยายอเมริกันศตวรรษที่ 19	3
112444	กวีนิพนธ์สมัยอลิซาเบธ	3
112446	กวีนิพนธ์อเมริกันระยะเริ่มแรกและศตวรรษที่ 19	3
112449	กวีนิพนธ์อังกฤษสมัยใหม่	3
112456	เชคสเปียร์ 1	3
431354	ทักษะการเขียนข้อสอบภาษาอังกฤษ	2
431367	การเขียนสำหรับครูภาษาอังกฤษ	2
431368	การศึกษารายบุคคลสำหรับครูภาษาอังกฤษ	2
431448	การพูดแบบแสดงเหตุผล	2
431449	การอ่านความเรียงอังกฤษ	2
431450	การเรียบเรียงคำร้อยแก้วอังกฤษชั้นสูง	2
431455	การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย	2

2. หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2538

นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตที่ศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต พุทธศักราช 2538 ซึ่งศึกษาวิชาภาษาอังกฤษในหมวดต่าง ๆ ดังนี้

2.1 หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป : กลุ่มวิชาภาษา สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เป็นผู้รับผิดชอบ

<u>วิชาบังคับ</u>	8 หน่วยกิต	
5500115	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	3 หน่วยกิต
5500116	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2	3 หน่วยกิต
5500251	พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	2 หน่วยกิต
5500351	ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน	2 หน่วยกิต
<u>วิชาเลือก</u>		
5500191	การฟังภาษาอังกฤษ	2 หน่วยกิต
5500192	การพูดภาษาอังกฤษ	2 หน่วยกิต
5500491	ภาษาอังกฤษปฏิบัติการ	2 หน่วยกิต

2.2 หมวดวิชาเอก รายวิชาที่มีรหัสขึ้นด้วย 2701 คณะครุศาสตร์เป็นผู้รับผิดชอบ รายวิชาที่มีรหัสขึ้นด้วย 2202 คณะอักษรศาสตร์เป็นผู้รับผิดชอบ และรายวิชาที่ขึ้นด้วยรหัส 5500 สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนการเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ 84 หน่วยกิต

รายวิชา	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4	
	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย
รายวิชาบังคับ 24 หน่วยกิต								
2202280 ประมวลวรรณคดีอังกฤษ 1			2					
2202281 ประมวลวรรณคดีอังกฤษ 2				2				
2202282 ประมวลวรรณคดีอเมริกัน				2				
2701185 การอ่านและการตีความภาษาอังกฤษ	2							
2701186 การเขียนอนุเจตอังกฤษ		2	2					
2701273 สัทศาสตร์อังกฤษสำหรับครู			2					
2701273 การศึกษาภาษาอังกฤษ			2					
2701276 การสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ สำหรับครู				1				
2701281 การวิเคราะห์อังกฤษสำหรับครู			2					
2701355 การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาอังกฤษ						2		
2701358 วาทการอังกฤษ					2			
2701365 การเรียบเรียงคำร้อยแก้วอังกฤษ					3	3		
รายวิชาเลือก 10 หน่วยกิต								

รายวิชาเลือก (10 หน่วยกิต)

5500191	การฟังภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
5500192	การพูดภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
5500294	ภาษาอังกฤษวิชาชีพทางศิลปะ	2(2-0-4)
5500391	การกล่าวสุนทรพจน์เบื้องต้น	2(2-0-4)
5500492	ภาษาอังกฤษสำหรับการจัดธุรกิจการท่องเที่ยว	2(2-0-4)
2202276	นวนิยายและเรื่องสั้นอังกฤษ	2(2-0-4)
2202364	บทละครภาษาอังกฤษเบื้องต้น	2(2-0-4)

รายวิชาเลือก (ต่อ)

2202369	ฉันทลักษณ์ภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701182	การสื่อสารด้วยการพูดอังกฤษ	2(2-0-4)
2701271	การอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์โครงสร้าง ของภาษา	2(2-0-4)
2701272	ไวยากรณ์อังกฤษปริวรรต	2(2-0-4)
2701279	การพัฒนาการอ่านอังกฤษ	2(2-0-4)
2701283	การเขียนเรียงความ ข้อความ และจดหมายอังกฤษ	2(2-0-4)
2701354	ทักษะการเขียนข้อสอบภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701356	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	2(2-0-4)
2701361	วาทพัฒนา	2(2-0-4)
2701362	การอ่านอังกฤษเชิงวิจารณ์	2(2-0-4)
2701363	การอ่านวารสารภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701364	การพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสอน	2(2-0-4)
2701366	การเขียนรายงานภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701367	การเขียนสำหรับครูภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701368	การศึกษารายบุคคลสำหรับครูภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701369	ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่าง	2(2-0-4)
2701397	การแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701448	การพูดแบบแสดงเหตุผล	2(2-0-4)
2701449	การอ่านความเรียงอังกฤษ	2(2-0-4)
2701450	การเรียบเรียงคำร้อยแก้วอังกฤษขั้นสูง	2(2-0-4)
2701453	ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701455	การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย	2(2-0-4)

แผนการเรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ 60 หน่วยกิต*

รายวิชา	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4	
	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย	ต้น	ปลาย
รายวิชานับ 44 หน่วยกิต								
2202276 นวนิยายและเรื่องสั้นอังกฤษ			2					
2202280 ประมวลวรรณคดีอังกฤษ 1			2					
2202281 ประมวลวรรณคดีอังกฤษ 2				2				
2202282 ประมวลคดีอเมริกัน				2				
2202364 บทละครภาษาอังกฤษเบื้องต้น						2		
2202369 นันทลักษณ์ภาษาอังกฤษ					2			
2701182 การสื่อสารด้วยการพูดอังกฤษ		2						
2701185 การอ่านและการตีความภาษาอังกฤษ	2							
2701186 การเขียนอนุเฉทอังกฤษ		2	2					
2701271 การอ่านอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โครงสร้างของภาษา				2				
2701273 สัทศาสตร์อังกฤษสำหรับครู			2					
2701274 การศึกษาภาษาอังกฤษ			2					
2701276 การสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ				1				
2701281 ไวยากรณ์อังกฤษสำหรับครู			2					
2701283 การเขียนเรียงความ ข้อความและ จดหมายอังกฤษ				2				
2701355 การวิเคราะห์แบบเรียนภาษา อังกฤษ						2		
2701356 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้าม วัฒนธรรม						2		
2701358 วาทกรรมอังกฤษ					2			
2701361 วาทพัฒนา					2			
2701365 การเรียบเรียงคำร้อยแก้วอังกฤษ					3	3		
2701366 การเขียนรายงานภาษาอังกฤษ						2		
2701397 การแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ					2			
รายวิชาเลือก 16 หน่วยกิต								

*เดิมคือวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นสูง

รายวิชาเลือก 16 หน่วยกิต

5500191	การฟังภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
5500192	การพูดภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
5500294	ภาษาอังกฤษวิชาชีพทางศิลปะ	2(2-0-4)
5500391	การกล่าวสุนทรพจน์เบื้องต้น	2(2-0-4)
5500492	ภาษาอังกฤษสำหรับการจัดธุรกิจการท่องเที่ยว	2(2-0-4)
2202221	โครงสร้างภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2202262	ภูมิหลังทางเวทาคำนานของวรรณคดีอังกฤษ	3(3-0-6)
2202325	ระบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	3(3-0-6)
2202332	เรื่องสั้นภาษาอังกฤษสมัยใหม่	3(3-0-6)
2202334	เรื่องสั้นภาษาอังกฤษศตวรรษที่ 19	3(3-0-6)
2202335	นวนิยายอเมริกันศตวรรษที่ 20	3(3-0-6)
2202337	นวนิยายอังกฤษศตวรรษที่ 20	3(3-0-6)
2202347	กวีนิพนธ์สมัยโรแมนติก	3(3-0-6)
2202348	กวีนิพนธ์สมัยวิกตอเรีย	3(3-0-6)
2202349	กวีนิพนธ์อเมริกันสมัยใหม่	3(3-0-6)
2202421	วิวัฒนาการของภาษาอังกฤษ	3(3-0-6)
2202434	นวนิยายอังกฤษตั้งแต่ต้นจนถึงศตวรรษที่ 18	3(3-0-6)
2202435	นวนิยายอเมริกันศตวรรษที่ 19	3(3-0-6)
2202444	กวีนิพนธ์สมัยอลิซาเบธัน	3(3-0-6)
2202446	กวีนิพนธ์อเมริกันระยะเริ่มแรกและศตวรรษที่ 19	3(3-0-6)
2202449	กวีนิพนธ์อังกฤษสมัยใหม่	3(3-0-6)
2202456	เชคสเปียร์ 1	3(3-0-6)
2701272	ไวยากรณ์อังกฤษปริวรรต	2(2-0-4)
2701279	การพัฒนาการอ่านอังกฤษ	2(2-0-4)
2701353	ชีวิตและแนวคิดไทยสำหรับครูอังกฤษ	2(2-0-4)
2701354	ทักษะการเขียนข้อสอบภาษาอังกฤษ	2(1-2-2)

รายวิชาเลือก 16 หน่วยกิต

2701362	การอ่านอังกฤษเชิงวิจารณ์	2(2-0-4)
2701363	การอ่านวารสารภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701364	การพูดภาษาอังกฤษสำหรับการสอน	2(2-0-4)
2701367	การเขียนสำหรับครูภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701368	การศึกษารายบุคคลสำหรับครูภาษาอังกฤษ	2(2-0-4)
2701369	ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่าง	2(2-0-4)
2701448	การพูดแบบแสดงเหตุผล	2(2-0-4)
2701449	การอ่านความเรียงอังกฤษ	2(2-0-4)
2701450	การเรียบเรียงคำร้อยแก้วอังกฤษขั้นสูง	2(2-0-4)
2701455	การแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย	2(2-0-4)

นิสิตต้องเรียน 2202280 และ 2202281 ก่อน 2202369

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข :
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. Dr.Gillian Perrett	อาจารย์ประจำสาขาวิชา Teaching English as a Second/Foreign Language, Faculty of Education, the University of Sydney, Australia
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ สุขมลสันต์	อาจารย์ประจำสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร.จันทร์ทรงกลด คชเสนี สุทธิพิบูลย์	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาค วิชาสารัตถศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. Mr.Erich Fleshman	อาจารย์ผู้ชำนาญการชาวต่างประเทศ ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาควิชา สารัตถศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค :

Reading Comprehension Test

Read the following passage and answer the questions. Write your answers in the answer sheet provided. Do not write anything on this test paper.

While Communism lost ground in the Soviet Union and eastern Europe, tensions in another part of the world erupted into America's first major war since Vietnam. The war took place in the Persian Gulf region of the Middle East and was fought primarily over oil.

Saddam Hussein became dictator of Iraq in 1973. Although Iraq had large oil reserves, it also wanted to become the political powerhouse of the Middle East. In 1980 Iraq attacked Iran. Until 1978 the United States had supported Iran as a buffer against the Soviet Union. This relationship changed, however, when the Ayatollah Khomeini's followers overthrew the Shah of Iran and seized American hostages. Accordingly, the United States decided to follow the policy of "The enemy of my enemy is my friend." It supported Iraq in its war with Iran, selling its weapons and farm goods.

The Iraq-Iran war ended in 1988 with a settlement that was generally favorable to Iraq. However, Hussein found himself with enormous war debts to pay. Because he did not trust OPEC to keep oil prices high enough to meet his needs, he looked for another solution. Twice before, in 1961 and again in 1973, Iraq had claimed Kuwait belonged to Iraq. Now Iraq decided to claim Kuwait for the third time. On August 2, 1990, Iraq troops invaded a helpless Kuwait. Within a few days, the Kuwaiti government and about two thirds of its citizens had fled the country. The Iraqis proceeded to loot Kuwait and to move their tanks to the border of Saudi Arabia. If Iraq conquered Saudi Arabia as well as Kuwait, it would control one half of the world's known oil reserves.

President Bush responded to Iraq's actions in several ways. He rushed American troops into Saudi Arabia. He convinced the United Nations Security Council to approve a trade embargo against Iraq and to authorize "all necessary means" to liberate Kuwait if Iraq did not withdraw by January 15, 1991. He also asked for and received authority from Congress to wage war against Iraq. The January 15 deadline passed without Hussein's backing down. On January 16, the United States and its allies launched Operation Desert Storm with a massive air assault against Iraq. February 23 saw the start of the ground offensive. On February 28, President Bush announced a cease-fire. Desert Storm was over after forty-three days.

The Gulf War gave the United States a tremendous psychological boost. After the debacle in Vietnam, to many Americans it was very gratifying to win a war swiftly and with fewer than 400 allied casualties. Millions of Americans turned out for the victory parades that greeted the returning soldiers. In contrast, Iraq suffered about 100,000 casualties. In addition, most of its water, sewage, and power lines were destroyed. As a result, predictions were that tens of thousands of Iraqi civilians would die from such diseases as cholera, typhoid, and enteritis by the end of the year.

Regionally, Iraq no longer posed a military threat to its neighbors. Nor could it inflate world oil prices. However, Saddam Hussein remained in power. He even crushed two uprisings against his rule, one by Shiite Muslims in Southern Iraq, the other by nationalistic Kurds in Northern Iraq. As a result of the failure of their uprisings, about 2 million Kurds and 700,000 Shiite Muslims 45 fled Iraq. Many eventually returned, but by mid-1991 about half remained in Iran and Turkey, where they depended on charity for survival.

Finally, before the Iraqi troops left Kuwait, they pumped millions of gallons of crude oil into the Persian Gulf. The oil slick—about fifteen times the size of the *Exxon Valdez* spill—threatened fishing in the Gulf as well as the 50 desalination plants that provide most of the region's fresh water. The Iraqis also set fire to some six hundred oil wells. The fires spread a cloud of black smoke over the country. Sheep and goats began dying, palm trees shriveled, and thousands of people suffered respiratory diseases. Some scientists feared the environmental damage might spread to countries as far away as Ethiopia and 55 India. Estimations were that it would be at least two years before firefighters could put out all of the fires. In the meantime, the burning wells would serve as a memorial torch, reminding the world of the ravages of the Persian Gulf War and Middle East instability.

Questions:

1. Which statement is true?
  - a. America's first major war after the Vietnam War was the Persian Gulf War.
  - b. America helped Iran fight with Iraq by selling its weapons to Iran.
  - c. Saddam Hussein wanted to destroy the Monarchy system in Iran.
  - d. Saddam Hussein ruled over Iraq in 1973 and led his nation in wars twice until it defeated Kuwait.
2. According to the passage, the motive which caused Saddam Hussein to invade Iran was for .....
  - a. the open sea
  - b. power
  - c. stability
  - d. oil
3. Who was the key person whose action forced the US to change its intervention in Iran-Iraq conflict?
  - a. Ayatollah Khomeini
  - b. Saddam Hussein
  - c. Shar of Iran
  - d. Civilian people in Kuwait
4. The word "buffer" in line 7 means .....
  - a. enemy
  - b. control
  - c. support
  - d. protection
5. "The enemy of my enemy is my friend" was the policy the US used to .....
  - a. psychologically boost the US soldiers' morale to fight against Iraq.
  - b. convince the United Nations Security Council to approve its involvement with the Gulf War
  - c. convince the Americans to agree with the US government's decision on military intervention in the Gulf War
  - d. sell weapons to Iraq in order to fight against Iran

6. 'A trade embargo' referred to in line 25 means .....
- tax increase for exports
  - sanction
  - temporary restriction of trade
  - withdraw from any international trade agreements.
7. Based on the passage, Saddam Hussein's invasion of Kuwait was because .....
- he wanted to test his political and military power against other Middle East countries
  - he wanted to take over some oil wells in order to pay the war debt Iraq had after fighting against Iran
  - he wanted to expand the land of Iraq to the border of Kuwait for commercial purposes
  - he wanted to settle the conflict of religious differences between citizens of the two countries.
8. The word 'cease' in the phrase 'cease-fire' in line 31 means .....
- open
  - heavy
  - quit
  - warning
9. This text can probably be found in .....
- a lecture delivered in an orientation week in one of the US universities
  - a section in an American history book
  - an editorial in a US daily newspaper on an international issue
  - a political campaign against President Bush
10. The tone of the passage is .....
- sarcastic
  - informative
  - emotional
  - sad
11. 'Desert Storm' in line 29 refers to .....
- the name of the desert where the US and its allies first launched their air attack.
  - the severe responding procedures the US and its allies used to fight against Iraq's ignorance of their warning.
  - the name of a place where the US and its allies launched their operation against Iraq.
  - the name of a strategy to operate a massive air assault against Iraq by the US and its allies.
12. The US and its allies started to fight against Iraq on .....
- August 2, 1990
  - January 16, 1991
  - February 23, 1991
  - February 28, 1991
13. 'uprisings' in line 43 means .....
- intervention
  - reformation
  - opposition
  - domestic conflict
14. What do you think "Exxon Valdez" in line 50 refers to .....
- an oil tanker
  - the name of a vessel from the Middle East
  - the name of an environmentalist
  - an oil company

ภาคผนวก ง :
Digit Span Subtest

Part 1 Digit Span Forward (DSF)

Direction: You are going to hear a group of numbers. After you hear the numbers, you will hear a signal . . . . (a beep signal). When you hear the signal, pick up your pen and write the numbers you heard. Then put down your pen. For example: if you hear the numbers 7-2-4, after the signal write the digits in order 7-2-4. Then put down your pen and wait for the next group of numbers.

- series 1: 5-8-2
- series 2: 6-9-4
- series 3: 6-4-3-9
- series 4: 7-2-8-6
- series 5: 4-2-7-3-1
- series 6: 7-5-8-3-6
- series 7: 6-1-9-4-7-3
- series 8: 3-9-2-4-8-7
- series 9: 5-9-1-7-4-2-8
- series 10: 4-1-7-9-3-8-6
- series 11: 5-8-1-9-2-6-4-7
- series 12: 3-8-2-9-5-1-7-4
- series 13: 2-7-5-8-6-2-5-8-4
- series 14: 7-1-3-9-4-2-5-6-8

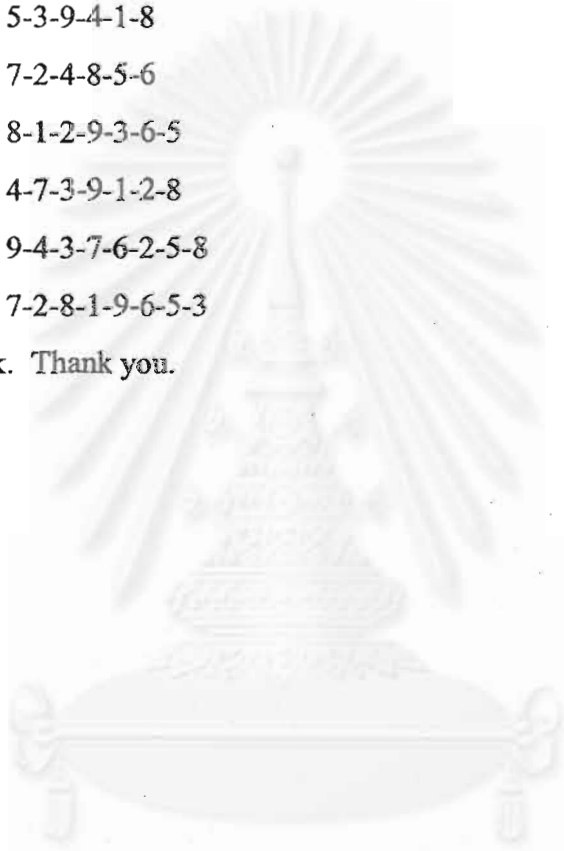
Part 2 Digit Span Backward (DSB)

Direction : Now you will hear some more numbers. But this time after the signal, you will write the numbers backwards or in reverse order. For example: if you hear 7-2-4, after the signal . . . (a beep signal) you will write 4-2-7 and put down your pen.

- series 1 : 2-4
- series 2: 5-8

- series 3: 6-2-9
series 4: 4-1-5
series 5: 3-2-7-9
series 6: 4-9-6-8
series 7: 1-5-2-8-6
series 8: 6-1-8-4-3
series 9: 5-3-9-4-1-8
series 10: 7-2-4-8-5-6
series 11: 8-1-2-9-3-6-5
series 12: 4-7-3-9-1-2-8
series 13: 9-4-3-7-6-2-5-8
series 14: 7-2-8-1-9-6-5-3

End of the task. Thank you.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ :

Test of Language Knowledge Related to English Reading Skills

Test Objective: This test is designed, as part of a research project, to assess your language knowledge related to your English reading skills. Your kind cooperation and full attention in doing the test will be significant as the results of the research will be used to develop some English reading courses offered in this Faculty.

Instruction: Please write your answer on the answer sheet provided. Do not write anything on this test paper.

Part 1: Vocabulary

In this section you are to choose the word or phrase which best completes each sentence or explains the underlined part. Then on your answer sheet put an X in an appropriate box A, B, C, or D in each item 1 to 10 for the word or phrase you choose (10 points).

1. I lost too much money betting at the races last time, so you won't ..... me to go again.

a. persuade	b. impress
c. let	d. urge
2. He had to leave his family ..... when he went abroad to work.

a. at a loss	b. behind
c. out	d. at all costs
3. He went to Australia hoping to find a teaching ..... without too much difficulty.

a. work	b. occupation
c. employment	d. post
4. Martin hasn't quite ..... his illness yet.

a. recovered	b. got over
c. looked after	d. suffered
5. Each time I sneezed, everyone said, '..... you!'

a. cough	b. bless
c. cold	d. thank
6. Professor North is a lexicographer; he ..... dictionaries.

a. types	b. publishes
c. collects	d. writes
7. His manner of admonishing us—by sharply criticizing—was embarrassing.

a. fault-finding	b. admiring
c. warning	d. feeling ashamed
8. Kunta Kinte was the victim of cruel, evil, malevolent, and brutal slave traders.

a. legitimate	b. thoughtful
c. falsify	d. wicked
9. The Smiths and the Lees quarreled over the boundary of their adjoining pieces of land. As they could not settle their dispute among themselves, police had to come and settle the matter.

a. dislike	b. neglect
c. argument	d. agreement

10. This is a land of democracy. Everyone can do and/or say whatever he likes as long as it disturbs nobody else and doesn't violate the law.
a. break	b. vibrate
c. abide by	d. attack

Part 2: Transitional Words

Choose the best transitional words given in A, B, C, and D to complete each statement (10 points).

11. There is a shortage of doctors in the hospital. ...., the quality of service in the hospital has remained high.
a. Therefore	b. As a result
c. Yet	d. Moreover
12. To communicate effectively, one must write in clear, simple language. ...., many writers still use a lot of technical terms, which really confuse the readers.
a. In addition	b. Despite this fact
c. Therefore	d. Otherwise
13. David's failure is caused by some factors beyond his control, ..., his father's death and his mother's illness.
a. that is	b. hence
c. because	d. nevertheless
14. .... the Trade Unions of the three major Japanese airlines have threatened a 24-hour walk-out to back up their demands for better summer bonus payments, both domestic and international flights have to be canceled.
a. Undoubtedly	b. Conversely
c. Since	d. Consequently
15. .... jeans and T-shirts are more suitable for games and picnics, you should not wear them to a dinner at the director's house.
a. The fact that	b. However
c. Provided	d. Although
16. .... the lecturer telling the class that there were many solutions to the problem, every student gave the same answer.
a. In other words	b. No matter how
c. Despite	d. Otherwise
17. We are not sure when natural gas will be available commercially. .... it may be available next year.
a. Certainly	b. Precisely
c. Perhaps	d. Eventually
18. She said she did not know this man. ...., she denied ever having seen him or spoken to him before.
a. Nonetheless	b. Conversely
c. Whereas	d. Consequently
19. The thief could be one of these three men. .... you investigate the case more carefully and find more evidence you cannot say which man stole the money.
a. Unless	b. Since
c. When	d. If

20. The motor car is, basically, a beneficial invention with an enormous potential demand for its services. .... it has to be admitted that traffic jams resulting from the widespread use of cars has adversely affected the lives of millions of people.
- a. Firstly
b. Likewise
c. In addition
d. However

Part 3: Prefixes, Suffixes and Roots

Complete each sentence with a word formed from a word given in the list using one of the prefixes or suffixes given (10 points).

semi-	mis-	-less	inter-	-wards
dis-	in-	-ment	-ful	co-

home	national	circle	operate	pronounce
back	edible	obedient	postpone	thought

21. The children never do what I tell them to! They are very .....
22. If you ..... with the police you will receive a light jail sentence.
23. How kind of you to bring flowers! That was very .....
24. I prefer to begin at the end and go .....
25. Jane knows a lot of French words, but she tends to ..... them.
26. Bad weather caused the ..... of nearly all the football program.
27. The government is providing more money to help ..... people.
28. I can't eat this! It's completely .....
29. The teacher arranged the desks in a (an) .....
30. Most countries have signed a (an) ..... agreement to ban whaling.

Part 4: Cloze test

Fill in each blank with an appropriate word (10 points).

Everybody sleeps—everybody, that is, except for an Italian and an American. These two men, according to twentieth-century medical literature, never ⁽³¹⁾ ..... at all. On the other hand, not long ago ⁽³²⁾ ..... New York Times reported on a professor who had ⁽³³⁾ ..... have fourteen hours of sleep per night. If he ⁽³⁴⁾ ..... after even thirteen hours, he spent the day feeling ⁽³⁵⁾ ..... and tense. Apart from their sleeping patterns, though, these ⁽³⁶⁾ ..... men, according to the experts on such matters, appeared ⁽³⁷⁾ ..... be perfectly normal. Yet why, by inference, assume that ⁽³⁸⁾ ..... sleep patterns were abnormal? Indeed, when it comes to ⁽³⁹⁾ ..... , what is normal and, by implication abnormal? Who's to ⁽⁴⁰⁾ ..... that what's perfectly natural for me might be absurd for you?

Part 5: References Terms and Sentence Analysis

A. References Terms: On the answer sheet indicate the noun to which each of the following pronouns refers (5 points).

Groom-to-be has 2nd thoughts

Dear Dr. Brothers:

I asked a girl to marry me three months ago and ever since I proposed, I've had a pain in my back, shoulders and neck. It got so bad, I had to take time off from my job to see a doctor. ⁽⁴¹⁾ He couldn't find anything wrong, but it's getting worse and worse the nearer I get to marrying.

I didn't think my pain had anything to do with my proposal until recently, but now I'm sure they have a lot to do with each other.

Knowing ⁽⁴²⁾ this doesn't help me. Her parents have gone to a lot of expense and they'd go through the wall if I canceled out on ⁽⁴³⁾ this. I feel like running, but I don't know what to do. —J.Y.

Dear J.Y.

Your body is sending you a powerful message. Listen to it. Your anxiety about the marriage is undoubtedly causing this muscular tension and unless you do something about it, it's only going to get worse.

Everyone experiences a certain amount of anxiety before making any major life change, but ⁽⁴⁴⁾ what you describe is excessive. This doesn't mean that you shouldn't marry this young woman, nor does it necessarily mean that she isn't "right" for you, but it does mean that you should put on the brakes (regardless of the money that may have been spent).

Surely her parents would rather alter the wedding plans now than have ⁽⁴⁵⁾ their daughter enter into a marriage that would begin with instability because of your misgivings.

It's going to take a lot of courage and maturity on your part, but take the giant step now before it's too late. Talk with your fiancée and her parents. Don't go through with something that is creating this much anxiety and pain.

B. Sentence Analysis

Identify the main subjects and verbs of the italic sentences. Underline each subject and circle the verb (10 points).

⁽⁴⁶⁾ *Why some very good students often fail exams was recently studied by a professor of psychology at New York University.* Professor Iris Fodor conducted research on the anxiety of some students before taking exams. Professor Fodor stated that many students fail exams because they become extremely nervous and cannot think logically. ⁽⁴⁷⁾ *Furthermore, although they have studied, they are afraid of whatever is on the exam.* ⁽⁴⁸⁾ *Extremely nervous students forget everything they have studied, and some even become sick before a test.* Dr. Fodor says how a student feels before a test is very important. ⁽⁴⁹⁾ *She worked with fifty students and taught them how they could reduce their test anxiety and perform well on their exams.* She reported that the students in the program felt better able to cope with their anxieties. What she told them to do before a test was the following:

1. Breathe deeply and slowly to relax.
2. Speak to yourself about positive and happy subjects and get rid of any negative thinking.
3. Be realistic. Don't think your life will end if you fail.
4. Don't be too hard on yourself. If you know you have studied, do your best.

⁽⁵⁰⁾ *By following these simple suggestions, Professor Fodor is certain that many unusually nervous students can perform better in test situations.*

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ :
แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน

คำแนะนำ โปรดทำเครื่องหมาย X ลงใน [ ] ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน และ/หรือ กรอกข้อมูลลงใน
ที่ว่างที่กำหนดไว้ให้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน

1. ชื่อ.....นามสกุล.....

2. เลขประจำตัวนิต.....

3. เพศ [ ] หญิง [ ] ชาย

4. อายุ.....ปี (เศษของปีเกินกว่าหรือเท่ากับ 6 เดือน ให้นับเป็น 1 ปี)

5. สาขา.....วิชาเอก.....

6. คะแนนเฉลี่ยสะสมผลการเรียนของท่านจากชั้นปีที่ 1 จนถึงเทอมต้นปีการศึกษา 2539

7. เกรดที่ได้ในวิชาต่อไปนี้

	A	B	C	D	F
7.1 Foundations English I	[ ]	[ ]	[ ]	[ ]	[ ]
7.2 Foundations English II	[ ]	[ ]	[ ]	[ ]	[ ]
7.3 English Interpretive Reading	[ ]	[ ]	[ ]	[ ]	[ ]

8. ภูมิลำเนา [ ] กรุงเทพฯ [ ] ต่างจังหวัด [โปรดระบุจังหวัด.....]

9. อาชีพบิดา

[ ] 1. รับราชการ	[ ] 2. รัฐวิสาหกิจ
[ ] 3. บริษัทเอกชน	[ ] 4. ธุรกิจส่วนตัว
[ ] 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

10. อาชีพมารดา

[ ] 1. รับราชการ	[ ] 2. รัฐวิสาหกิจ
[ ] 3. บริษัทเอกชน	[ ] 4. ธุรกิจส่วนตัว
[ ] 5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....	

11. สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวท่านเป็นอย่างไร [ตามความเห็นของท่าน]

[ ] 1. ขากจน	[ ] 2. ค่อนข้างยากจน
[ ] 3. ปานกลาง	[ ] 4. ค่อนข้างร่ำรวย
[ ] 5. ร่ำรวย	

12. ท่านเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้น.....

13. โรงเรียนที่ท่านเรียนจบชั้นสูงสุดก่อนเข้ามหาวิทยาลัยจัดอยู่ในประเภทใด
 1. โรงเรียนรัฐบาล 2. โรงเรียนราษฎร์
 3. โรงเรียนราษฎร์ในความดูแลของแคว้นลิก
14. โรงเรียนที่ท่านเรียนจบชั้นสูงสุดก่อนเข้ามหาวิทยาลัยอยู่ในภาคใด
 1. กรุงเทพมหานคร 2. ภาคกลาง
 3. ภาคเหนือ 4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 5. ภาคใต้
15. ขณะที่ท่านเรียนชั้นสูงสุดก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ในความเห็นของท่านอาจารย์สอนภาษาอังกฤษของท่านสอนเน้นทักษะใดมากที่สุด โปรดระบุอันดับที่ 1,2 และ 3 [เพียง 3 อันดับเท่านั้น]
 1. ฟัง 2. พูด
 3. อ่าน 4. เขียน
 5. คำศัพท์ 6. ไวยากรณ์
 7. แปล 8. ทักษะรวม
16. ก่อนท่านสอบเข้ามหาวิทยาลัยท่านเรียนโปรแกรมอะไร
 1. วิทยาศาสตร์ 2. ศิลป์ [คำนวณ]
 3. ศิลป์ [ภาษา] 4. ทั่วไป
17. ท่านเคยเดินทางไปประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่
 เคย ไม่เคย

ในกรณีที่ตอบว่า “เคย” ในข้อ 17 โปรดตอบข้อที่ 18,19 และ 20 ด้วย แต่ถ้าตอบว่า “ไม่เคย” ขอให้ข้ามไปตอบ ข้อที่ 21

18. กรณีที่ตอบว่าเคยไปข้อ 17 โปรดระบุชื่อประเทศที่ท่านเดินทางไป
 1. เอเชีย [ฮ่องกง หรือ สิงคโปร์] 2. อังกฤษ
 3. สหรัฐอเมริกา 4. ออสเตรเลีย
 5. อื่น ๆ โปรดระบุ.....
19. กรณีที่ตอบว่าเคยในข้อ 17 ท่านอยู่ในประเทศต่าง ๆ รวมทั้งหมดนานเท่าใด
 1. น้อยกว่า 6 เดือน 2. 6-11 เดือน
 3. 1-2 ปี 4. มากกว่า 2 ปี
20. กรณีที่ตอบว่าเคยในข้อ 17 จุดประสงค์ในการเดินทาง โดยมากคืออะไร
 (เลือกเพียงอันดับเดียว)
 1. เพื่อการศึกษา 2. ท่องเที่ยว
 3. แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม 4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

21. กิจกรรมต่อไปนี้ท่านทำมากน้อยเพียงใด

	ไม่เคย			บ่อยมาก		
21.1 อ่านหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารภาษาอังกฤษ	0	1	2	3	4	5
21.2 ดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเสียงในฟิล์ม	0	1	2	3	4	5
21.3 ฟังหรือดูข่าวภาษาอังกฤษ	0	1	2	3	4	5
21.4 เขียนจดหมายถึงเพื่อนต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ	0	1	2	3	4	5
21.5 สนทนากับชาวต่างชาติโดยใช้ภาษาอังกฤษ	0	1	2	3	4	5

หมายเหตุ	0	หมายถึง	ไม่เคยใช้เวลาในการทำกิจกรรมนี้เลย
	1	หมายถึง	ใช้เวลาประมาณ 10% ของเวลาว่างที่มีทำกิจกรรมนี้
	2	หมายถึง	ใช้เวลาประมาณ 30% ของเวลาว่างที่มีทำกิจกรรมนี้
	3	หมายถึง	ใช้เวลาประมาณ 50% ของเวลาว่างที่มีทำกิจกรรมนี้
	4	หมายถึง	ใช้เวลาประมาณ 70% ของเวลาว่างที่มีทำกิจกรรมนี้
	5	หมายถึง	ใช้เวลาประมาณ 90% ของเวลาว่างที่มีทำกิจกรรมนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย